

GUVERNUL ROMANIEI

HOTARARE

pentru aprobarea Normelor metodologice referitoare la aplicarea prevederilor din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala

In temeiul prevederilor art.108 din Constitutia Romaniei, republicata, si ale art.188 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala,

Guvernul Romaniei adopta prezenta hotarare.

ART.1

Se aproba Normele metodologice referitoare la aplicarea prevederilor din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, prevazute in anexa la prezenta hotarare.

ART.2

La data intrarii in vigoare a prezentei hotarari se abroga:

a) Ordinul ministrului finantelor nr.2116/1998 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.82/1998 privind inregistrarea fiscala a platitorilor de impozite si taxe, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.485 din 17 decembrie 1998;

b) Ordinul ministrului finantelor publice nr.1213/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind aplicarea Ordonantei Guvernului nr.4/2002 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr.82/1998, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.719 din 2 octombrie 2002;

c) Ordinul ministrului finantelor nr.2690/1998 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea prevederilor Ordonantei Guvernului nr.68/1998 privind procedura de intocmire a declaratiilor de impozite si taxe, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.59 din 11 februarie 1999, cu modificarile si completarile ulterioare.

d) Hotararea Guvernului nr.1168/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonantei Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.726 din 17 octombrie 2003;

e) Ordinul ministrului finantelor publice nr.1785/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice referitoare la aplicarea prevederilor din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.43 din 27 ianuarie 2003;

f) Ordinul ministrului finantelor publice nr.2186/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitara a procedurii de solutionare a contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.718 din 12 noiembrie 2001;

ART. 3

Prezenta hotarare se publica in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

PRIM - MINISTRU,

ADRIAN NASTASE

Contrasemneaza:

Ministrul finantelor publice,

Mihai Nicolae Tanasescu

Ministrul administratiei si internelor,

Ioan Rus

ANEXA

NORME METODOLOGICE

**referitoare la aplicarea prevederilor din Ordonanta Guvernului nr.92/2003
privind Codul de procedura fiscala**

Codul de procedura fiscala:

Art.1 Sfera de aplicare a codului de procedura fiscala

(1)Prezentul cod reglementeaza drepturile si obligatiile partilor din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor si taxelor datorate bugetului de stat si bugetelor locale, prevazute de Codul fiscal.

(2)Prezentul cod se aplica si pentru administrarea drepturilor vamale, precum si pentru administrarea creantelor provenind din contributii, amenzi si alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, in masura in care prin lege nu se prevede altfel.

(3)Prin administrarea impozitelor si taxelor se intelege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale in legatura cu:

- a) înregistrarea fiscală;
- b) declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor și taxelor;
- c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale.

Norme metodologice:

1.1. Codul de procedură fiscală are ca scop reglementarea administrării creanțelor fiscale reprezentând impozite datorate bugetului de stat și bugetelor locale.

1.2. Dispozițiile cuprinse în Codul de procedură fiscală se aplică și pentru administrarea altor creanțe bugetare, cum ar fi: contribuții sociale, taxe, dobânzi și penalități, amenzi și alte venituri cuprinse în bugetul general consolidat.

1.3. Dispozițiile Codului de procedură fiscală sunt aplicabile pentru toate instituțiile publice abilitate de lege să administreze venituri ce se includ în bugetul general consolidat. 1.4.

Prevederile Codului de procedură fiscală sunt aplicabile și pentru administrarea drepturilor vamale, numai în măsura în care Codul vamal și actele normative emise în aplicarea acestuia nu prevăd altfel.

Codul de procedură fiscală:

Art.2 Raportul codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(1) Administrarea impozitelor și taxelor prevăzute la art.1 se îndeplinește potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, ale Codului fiscal precum și ale altor reglementări date în aplicarea acestora.

(2) Prezentul cod constituie procedură de drept comun pentru administrarea impozitelor și taxelor.

(3) Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă.

Norme metodologice:

2.1. Prezentul cod constituie dreptul comun în materie de administrare a veniturilor bugetului general consolidat. Dacă prin legi speciale se dispune altfel cu privire la administrarea acestora, dispozițiile respective se aplică în mod corespunzător.

2.2. Pentru situațiile în care prezentul cod nu dispune, se aplică dispozițiile Codului de procedură civilă în măsura în care nu contravin naturii specifice a materiei dreptului public, în lipsa fiind aplicabile principiile generale de drept.

Codul de procedură fiscală:

Art.3 Aplicarea unitară a legislației

Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor și taxelor datorate.

Norme metodologice:

3.1. În scopul aplicării unitare a legislației fiscale organele fiscale vor respecta prevederile legii, normele metodologice, instrucțiunile și ordinele date în aplicarea acestora, precum și deciziile Comisiei fiscale centrale, aprobate potrivit legii.

3.2. În vederea aplicării unitare a prevederilor legislației fiscale pe teritoriul României, organele fiscale cooperează la toate nivelele prin serviciile și direcțiile de specialitate din cadrul acestora.

Codul de procedură fiscală:

Art.4 Exercițierea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța starilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Norme metodologice:

4.1. Functionarii publici din cadrul organelor fiscale isi exercita dreptul de apreciere, in conformitate cu competentele stabilite prin Regulamentul de organizare si functionare, aprobat in conditiile legii.

4.2. In aprecierea unei situatii fiscale asupra careia urmeaza a lua o decizie, organul fiscal va determina starile de fapt relevante din punct de vedere fiscal prin utilizarea mijloacelor de proba adecvate scopului actiunii sale si va analiza aceste stari de fapt in functie de dispozitiile legale aplicabile (adecvarea situatiei de fapt, pe cat posibil, la regula de drept).

4.3. In cazul in care legea prevede limite in exercitarea dreptului de apreciere organul fiscal va exercita acest drept si va lua decizia in cadrul limitelor legal stabilite.

Codul de procedura fiscala:

Art.5 Rolul activ

(1)Organul fiscal instiinteaza contribuabilul asupra drepturilor si obligatiilor ce ii revin in desfasurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2)Organul fiscal este indreptatit sa examineze, din oficiu, starea de fapt, sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele necesare pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului. In analiza efectuata organul fiscal va identifica si avea in vedere toate circumstantele edificatoare ale fiecarui caz.

(3)Organul fiscal are obligatia sa examineze in mod obiectiv starea de fapt, precum si sa indrume contribuabilii pentru depunerea declaratiilor si a altor documente pentru corectarea declaratiilor sau a documentelor, ori de cate ori este cazul.

(4)Organul fiscal decide asupra felului si volumului examinarilor, in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

(5)Organul fiscal indruma contribuabilul in aplicarea prevederilor legislatiei fiscale. Indrumarea se face fie ca urmare a solicitarii contribuabililor, fie din initiativa organului fiscal.

Norme metodologice:

5.1. Ori de cate ori organul fiscal deruleaza una din procedurile fiscale prevazute de Codul de procedura fiscala, va informa contribuabilul sau reprezentantul acestuia despre drepturile si obligatiile ce le revin in cadrul procedurii respective. Informarea se efectueaza verbal sau in scris. Daca se utilizeaza modalitatea verbala, organul fiscal va intocmi o nota in care va consemna indeplinirea obligatiei si orice alte detalii legate de aceasta, pe care le considera relevante. Nota se va atasa la dosarul cazului.

5.2. Organul fiscal poate analiza situatia de fapt fiscala a contribuabililor, fie din proprie initiativa, fie ca urmare a unei sesizari, in limitele legii. In acest sens, planificarea actiunilor va fi facuta conform obiectivelor proprii sau celor stabilite de organul fiscal ierarhic superior, dupa caz.

5.3 In scopul determinarii corecte a situatiei fiscale a contribuabilului si a concordantei dintre aceasta si solutia legala adoptata, organul fiscal va avea o conduita impartiala, lipsita de prejudecati si va tine cont de circumstantele fiecarui caz individual, favorabile sau nefavorabile contribuabilului.

5.4. In analiza starii de fapt fiscale, organele fiscale sunt indreptatite sa decida asupra naturii si a limitelor actiunilor intreprinse, cu respectarea prevederilor legale, si sa administreze mijloace de proba prevazute la art.43-60 din Codul de procedura fiscala, putandu-le corobora si aprecia in functie de forta probanta a acestora.

5.5. Îndrumarea ca urmare a solicitarii contribuabililor se face de catre organul fiscal în raza caruia este situat domiciliul fiscal al acestuia, prin asistență directă la sediul organului fiscal, precum și prin corespondență scrisă, prin e-mail, telefonic etc.

Daca în urma raspunsului primit contribuabilul considera ca problema ridicata nu a fost clarificata, acesta se poate adresa organului fiscal de nivel imediat superior.

5.6. Îndrumarea contribuabililor din initiativa organului fiscal se face prin furnizarea de servicii menite sa le faciliteze acestora îndeplinirea obligatiilor fiscale, precum si prin actiuni de educare în domeniul fiscal.

Aceasta îndrumare se poate realiza atât la nivel central, cât și la nivel teritorial și local, prin orice instrument aflat la dispoziția organului fiscal, cum ar fi: transmiterea formularelor de declarații de venit, furnizarea de programe informatice pentru completarea acestora, elaborarea și distribuirea de materiale publicitare (ghiduri, broșuri, pliante, afișe, etc.), difuzarea în presa scrisă de articole, comunicate și materiale de presă, întâlniri de lucru cu grupuri-țintă de contribuabili, furnizarea de informații în cadrul emisiunilor informative ale posturilor de radio și televiziune, introducerea în programele de învățământ a unor lecții cu subiect de fiscalitate etc.

Codul de procedura fiscală:

Art.6 Limba oficială în administrația fiscală

(1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română.

(2) Dacă la organele fiscale se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, organele fiscale vor solicita ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română, certificate de traducători autorizați.

(3) Dispozițiile legale cu privire la folosirea limbii minorităților naționale se aplică în mod corespunzător.

Norme metodologice:

6.1. Actele administrative fiscale și alte documente emise de organele fiscale în procedura de administrare a impozitelor și taxelor, a contribuțiilor precum și a oricărui venituri datorate bugetului general consolidat, se întocmesc în limba română, ca limbă oficială în administrația fiscală.

6.2. În raporturile contribuabililor cu organele fiscale competente teritorial, sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile legale privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în legea administrației publice locale, precum și în normele de aplicare a acestora.

6.3. În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând minorităților naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, organele fiscale vor aplica prevederile legale privind dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a se adresa oral sau în scris, și în limba maternă, precum și comunicarea către aceștia a răspunsurilor, atât în limba română, cât și în limba maternă. Actele administrative fiscale emise în astfel de situații se întocmesc obligatoriu în limba română.

6.4. Organele fiscale competente teritorial sunt obligate să asigure condițiile pentru folosirea limbii materne în toate situațiile prevăzute de lege, potrivit pct.6.3.

Codul de procedura fiscală:

Art.7 Dreptul de a fi ascultat

(1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile de la alin.(1) când:

a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;

b) situația de fapt prezentată urmează să se modifice nesemnificativ cu privire la cuantumul creanțelor fiscale;

c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere;

d) urmează să se ia măsuri de executare silită.

Norme metodologice:

7.1. Funcționarii publici din cadrul organelor fiscale sunt obligați ca, în cadrul oricărei proceduri de administrare a impozitelor și taxelor, înaintea luării oricărei decizii, să dea posibilitatea

contribuabililor implicati in procedurile respective sa-si exprime punctul de vedere, prin comunicarea catre acestia a faptelor si imprejurarilor relevante in luarea deciziei, adecvate fiecarui caz individual.

7.2. Ori de cate ori audierea se desfasoara verbal, organul fiscal va consemna intr-un in scris faptul indeplinirii obligatiei de a asigura contribuabilului posibilitatea de a-si exprima punctul de vedere cu privire la faptele si imprejurarile relevante in luarea deciziei, in scris care va cuprinde si punctul de vedere exprimat de contribuabil sau persoana audiata. In scrisul va fi semnat de catre functionarul public din cadrul organului fiscal competent, desemnat in instrumentarea cazului, precum si de catre contribuabil, si va fi atasat dosarului cazului. Refuzul semnarii in scrisului de catre contribuabil va fi consemnat de catre functionarul public imputernicit cu instrumentarea cazului in cuprinsul acestuia.

7.3. Functionarii publici din cadrul organelor fiscale nu sunt tinuti sa respecte obligatia stabilita la art.7 alin.(1) din Codul de procedura fiscala, in cazul in care:

a)decizia trebuie luata de indata, in caz contrar punandu-se in pericol stabilirea sau colectarea obligatiilor fiscale;

b)prin decizia organului fiscal, cuantumul creantei fiscale s-ar modifica nesemnificativ fata de situatia prezentata de contribuabil. In aprecierea semnificatiei cuantumului creantei fiscale organul fiscal poate tine seama de tipul contribuabilului, tipul creantei, raportul dintre creanta fiscala si veniturile declarate de contribuabil, si orice alte elemente la dispozitia organului fiscal relevante pentru aceasta apreciere;

c)in luarea deciziei organul fiscal tine cont intocmai de informatiile prezentate de contribuabil in cererea sau declaratia depusa la organul fiscal;

d)organul fiscal aplica oricare din masurile de executare silita, incepand cu emiterea somatiei.

Codul de procedura fiscala:

Art.8 Obligatia de cooperare

(1)Contribuabilul este obligat sa coopereze în vederea determinarii starii de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de catre acesta, in intregime, conform realitatii si prin indicarea mijloacelor doveditoare care ii sunt cunoscute.

(2)Contribuabilul este obligat sa intreprinda masurile in vederea procurarii mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilitatilor juridice si efective ce ii stau la dispozitie.

Norme metodologice:

8.1. In scopul determinarii situatiei de fapt fiscale, contribuabilul este obligat sa prezinte faptele in intregime conform realitatii si sa indice toate mijloacele doveditoare ce-i sunt cunoscute referitoare la imprejurarile concrete si particulare ale cazului in discutie. Contribuabilul trebuie sa furnizeze organului fiscal, ori de cate ori acesta solicita, informatii, registre, evidente, documente de afaceri si orice alte in scrisuri, referitoare la veniturile, alte beneficii si valori patrimoniale, obtinute atat in Romania cat si in strainatate, care au relevanta din punct de vedere fiscal si sunt necesare pentru determinarea situatiei sale fiscale. Aprecierea relevantei fiscale a informatiilor si in scrisurilor solicitate precum si necesitatea acestora pentru determinarea situatiei fiscale se face de catre organul fiscal.

8.2. In cazurile de impozitare transfrontaliere contribuabilul trebuie sa epuizeze toate posibilitatile juridice si efective ce-i stau la dispozitie. Contribuabilul nu poate invoca imposibilitatea clarificarii situatiei de fapt fiscale sau imposibilitatea de a aduce mijloace doveditoare atunci cand exista posibilitatea legala de clarificare sau aducere de mijloace doveditoare.

Codul de procedura fiscala:

Art.9 Secretul fiscal

(1) Functionarii publici din cadrul organului fiscal, inclusiv persoanele care nu mai detin aceasta calitate, sunt obligati, in conditiile legii, sa pastreze secretul asupra informatiilor pe care le detin ca urmare a exercitarii atributiilor de serviciu.

(2) Informatiile referitoare la impozite, taxe si alte obligatii fiscale ale platitorilor pot fi transmise numai;

- a) autoritatilor publice, in scopul indeplinirii obligatiilor prevazute de lege;**
- b) autoritatilor fiscale ale altor tari, in conditii de reciprocitate în baza unor conventii;**
- c) autoritatilor judiciare competente, potrivit legii.**

(3) Autoritatea care primeste informatii fiscale este obligata sa pastreze secretul asupra informatiilor primite.

(4) Este permisa transmiterea de informatii cu caracter fiscal in alte situatii decat cele prevazute la alin.(2), in conditiile in care se asigura ca din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice sau juridice.

(5) Nerespectarea obligatiei de pastrare a secretului fiscal atrage raspunderea potrivit legii.

Norme metodologice:

9.1. Functionarii publici din cadrul organelor fiscale sunt obligati sa pastreze secretul asupra informatiilor pe care le detin ca urmare a exercitarii atributiilor de serviciu. Aceasta obligatie revine si persoanelor care nu mai au calitatea de functionar public, cu privire la datele si informatiile pe care le-au detinut in perioada exercitarii profesiei sau functiei, precum si celorlalti salariatii care detin in orice mod informatii de acest gen.

9.2. Pastrarea secretului de catre functionarii publici ai organelor fiscale implica interzicerea transmiterii datelor si informatiilor detinute, daca legea nu dispune altfel, a aducerii prin orice mijloace la cunostinta altor persoane, precum si a permiterii altor persoane sa ia cunostinta de acestea.

9.3. In categoria informatiilor de natura celor considerate a fi secret fiscal, intra datele referitoare la identificarea contribuabililor, natura si cuantumul obligatiilor fiscale, natura, sursa si suma veniturilor debitorului, plati, conturi, incasari, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net sau orice fel de informatii obtinute din declaratii sau documente doveditoare inaintate de catre contribuabilul in cauza sau informatii cunoscute ca urmare a administrarii impozitelor si taxelor.

9.4. Informatiile cu privire la un contribuabil pot fi transmise numai organelor prevazute la art.9 alin.(2) din Codul de procedura fiscala, la solicitarea scrisa si motivata a acestora. Organul sau autoritatea care primeste aceste informatii are obligatia de a pastra secretul asupra informatiilor primite, in aceleasi conditii stabilite pentru organele fiscale.

9.5. Nu constituie divulgare a secretului fiscal comunicarea datelor si informatiilor detinute de organul fiscal catre:

- a) contribuabil;**
- b) persoanele imputernicite de acesta, in limita imputernicirii;**
- c) mostenitorii contribuabilului decedat;**
- d) altor persoane in baza consimtamantului scris al contribuabilului;**
- e) in alte cazuri prevazute de lege.**

9.6. Nu intra sub incidenta prevederilor privind secretul fiscal urmatoarele situatii:

- a) publicarea anuntului in cotidiane sau in Monitorul Oficial al Romaniei, referitoare la emiterea unui act administrativ fiscal;**
- b) inscrierea creantei fiscale rezultate din titlul executoriu la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare;**
- c) inscrierea procesului-verbal de sechestrul al bunurilor imobile in evidentele de publicitate imobiliara;**
- d) publicitatea vanzarii la licitatie efectuata in scopul valorificarii bunurilor sechestrate.**

9.7. Utilizarea sau divulgarea de catre functionarii publici, in alte conditii si cu alte scopuri decat cele stabilite la art.9 din Codul de procedura fiscala, a documentelor sau informatiilor pe care le

detin ca urmare a exercitarii atributiilor de serviciu, se sanctioneaza disciplinar sau penal, potrivit legii.

Codul de procedura fiscala:

Art.10 Buna credinta

Relatiile dintre contribuabili si organele fiscale trebuie sa fie fundamentate pe buna credinta, in scopul realizarii cerintelor legii.

Norme metodologice:

10.1. In indeplinirea obligatiilor declarative si a altor obligatii fiscale potrivit legii, precum si in orice alte relatii cu organul fiscal, contribuabilul trebuie sa prezinte starea de fapt fiscala in integralitatea sa, fara a ascunde realitatea.

10.2. Organele fiscale vor actiona pentru aplicarea corecta a prevederilor legislatiei fiscale in raporturile cu contribuabilii.

Codul de procedura fiscala:

Art.11 Interpretarea legii

Interpretarea reglementarilor fiscale trebuie sa respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata in lege.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.12 Criteriile economice

Veniturile, alte beneficii si valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent daca sunt obtinute din activitati ce indeplinesc sau nu cerintele altor dispozitii legale.

Norme metodologice:

12.1. Veniturile, alte beneficii si valori patrimoniale provenite din acte sau fapte care nu indeplinesc conditiile prevazute de lege, sunt supuse impozitarii potrivit prevederilor Codului fiscal. Dispozitiile art.21 din Codul de procedura fiscala se aplica in mod corespunzator.

Codul de procedura fiscala:

Art.13 Eludarea legislatiei fiscale

(1)In cazul in care, eludandu-se scopul legii fiscale, obligatia fiscala nu a fost stabilita ori nu a fost raportata la baza de impunere reala, obligatia datorata si, respectiv, creanta fiscala corelativa sunt cele legal determinate.

(2)Pentru situatiile prevazute la alin.(1) sunt aplicabile prevederile art.21.

Norme metodologice:

13.1. Eludarea legii fiscale este acea conduita, juridica, a contribuabilului, care are ca scop exclusiv reducerea obligatiei fiscale si care nu constituie evaziune fiscala. Conduita consta in folosirea unor scheme juridice de configurare a operatiunilor economico- financiare, neadecvate scopului acestora si care nu se pot justifica prin motive economice, avand numai o justificare fiscala, servind evident scopului diminuarii impozitului.

13.2. Daca organul fiscal constata o situatie de eludare a legii fiscale, acesta va reconsidera operatiunea redandu-i caracterul sau real si va efectua impunerea conform legii fiscale aplicabile acestei operatiuni.

Codul de procedura fiscala:

Art.14 Continutul raportului de drept procedural fiscal

Raportul de drept procedural fiscal cuprinde drepturile si obligatiile ce revin partilor, potrivit legii, pentru indeplinirea modalitatilor prevazute pentru stabilirea, exercitarea si stingerea drepturilor si obligatiilor partilor din raportul de drept material fiscal.

Norme metodologice:

14.1. Raportul de drept material fiscal cuprinde totalitatea drepturilor si obligatiilor corelative acestora cu caracter patrimonial prevazute la art.19 din Codul de procedura fiscala.

Codul de procedura fiscala:

Art.15 Subiectele raportului juridic fiscal

(1)Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitatile administrativ teritoriale, contribuabilul, precum si alte persoane care dobandesc drepturi si obligatii in cadrul acestui raport.

(2)Contribuabilul este orice persoana care, potrivit Codului fiscal, datoreaza impozite si taxe.

(3)Statul este reprezentat de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile sale teritoriale, denumite in prezentul cod organe fiscale.

Norme metodologice:

15.1. Raportul juridic fiscal cuprinde raportul de drept material fiscal si raportul de drept procedural fiscal.

15.2. In situatiile in care subiect al raportului juridic fiscal sunt unitatile administrativ-teritoriale, acestea sunt reprezentate de autoritatile administratiei publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, competente sa administreze creantele fiscale ale bugetelor locale, potrivit legii speciale.

Codul de procedura fiscala:

Art.16 Imputernicirii

(1)In relatiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un imputernicit. Continutul si limitele reprezentarii sunt cele cuprinse in imputernicire sau stabilite de lege, dupa caz.

(2)Contribuabilul este obligat sa inregistreze la organul fiscal actul de imputernicire, in forma scrisa si in conditiile prevazute de lege. Revocarea imputernicirii opereaza fata de organul fiscal de la data inregistrarii actului de revocare.

(3)Contribuabilul fara domiciliu fiscal in Romania, care are obligatia de a depune declaratii la organele fiscale, trebuie sa desemneze un imputernicit, cu domiciliul fiscal in Romania, care sa indeplineasca obligatiile acestuia fata de organul fiscal.

(4)Prevederile prezentului articol sunt aplicabile si reprezentantilor fiscali desemnati potrivit Codului Fiscal.

Norme metodologice:

16.1. Contribuabilul are posibilitatea ca, in raporturile cu organele fiscale, sa-si desemneze un imputernicit in baza unui contract de mandat cu reprezentare, imputernicire avocatiala, procura sau alte forme de imputernicire. Actul de imputernicire incheiat in forma scrisa, trebuie inregistrat la organul fiscal competent. In actul de imputernicire se vor cuprinde cel putin urmatoarele elemente:

- a)datele de identificare atat ale contribuabilului reprezentat cat si ale persoanei imputernicite;
- b)perioada pentru care imputernicitul are putere de reprezentare;
- c)limitele imputernicirii - obligatii declarative, obligatii de plata sau alte obligatii ce revin contribuabilului in aplicarea legii fiscale. In cazul in care aceste limite sunt stabilite prin lege, in actul de imputernicire se va mentiona acest fapt.

16.2. Contribuabilul fara domiciliu fiscal in Romania, care are obligatia de a depune declaratii la organele fiscale, sunt obligati sa isi desemneze un imputernicit cu domiciliul fiscal in Romania, care sa indeplineasca obligatiile fiscale ale contribuabilului.

16.3. In limitele imputernicirii, persoana imputernicita indeplineste obligatiile fiscale ale contribuabilului in numele si pe seama acestuia din urma, fara a dobandi calitatea de debitor fiscal, cu exceptia cazului in care legea prevede altfel.

16.4. In cazul in care imputernicirea se revoca, efectele fata de organul fiscal se produc din momentul inregistrarii actului de revocare a imputernicirii la registratura organului fiscal. Actul de revocare a imputernicirii trebuie sa indeplineasca aceleasi conditii de forma ca si actul de imputernicire.

16.5. Prevederile Codului fiscal cu privire la desemnarea reprezentantului fiscal de catre persoanele impozabile stabilite in strainatate care realizeaza operatiuni supuse taxei pe valoarea adaugata pe teritoriul Romaniei se aplica in mod corespunzator.

16.6 Persoanele fizice fara domiciliul fiscal in Romania isi pot indeplini personal obligatiile fata de organul fiscal.

Codul de procedura fiscala:

Art.17 Numirea curatorului fiscal

(1)Daca nu exista un imputernicit potrivit art.16, organul fiscal, in conditiile legii, va solicita instantei judecatoresti competente numirea unui curator fiscal pentru contribuabilul absent, al carui domiciliul fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmitati, batranetii sau unui handicap de orice fel, nu poate sa isi exercite si sa isi indeplineasca personal drepturile si obligatiile ce ii revin potrivit legii.

(2)Pentru activitatea sa curatorul fiscal va fi remunerat potrivit hotararii judecatoresti, toate cheltuielile legate de aceasta reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.

Norme metodologice:

17.1. Organul fiscal solicita numirea unui curator fiscal in cazul in care contribuabilul nu si-a desemnat o persoana imputernicita sa-l reprezinte in conditiile art.16 din cod si se afla intr-una din urmatoarele situatii:

a)ori de cate ori contribuabilul lipseste de la domiciliu fiscal si absenta depaseste perioada prevazuta la art.29 alin.(2) din Codul de procedura fiscala. In acest caz este suficienta starea de fapt a absentei persoanei, nefiind necesara existenta unei hotarari judecatoresti declarative de disparitie;

b)in cazul in care domiciliul fiscal al contribuabilului este necunoscut;

c)din cauza bolii, batranetii sau unui handicap fizic sau psihic nu isi poate exercita personal drepturile in relatiile cu organele fiscale si nu isi poate indeplini singur obligatiile fiscale prevazute la art.20 din Codul de procedura fiscala.

17.2. Cererea de numire a unui curator fiscal se depune de organul fiscal competent la judecatoria din raza teritoriala a acestuia si va cuprinde datele de identificare ale contribuabilului, prezentarea starii de fapt asa cum rezulta aceasta din informatiile detinute, motivarea solicitarii si scopul acesteia.

17.3. Dispozitiile dreptului comun cu privire la curatela se aplica in mod corespunzator.

Codul de procedura fiscala:

Art.18 Obligatiile reprezentantilor legali

(1)Reprezentantii legali ai persoanelor fizice si juridice, precum si ai asocierilor fara personalitate juridica sunt obligati sa indeplineasca obligatiile fiscale ale persoanelor reprezentate, in numele si din averea acestora.

(2)In cazul in care, din orice motiv, obligatiile fiscale ale asocierilor fara personalitate juridica nu sunt achitate potrivit alin.(1), asociatii raspund solidar pentru indeplinirea acestora.

Norme metodologice:

18.1. Sunt reprezentanti legali urmatoarele persoane:

a) pentru persoanele fizice care nu au capacitate de exercitiu deplina, parintii sau, dupa caz, tutorele sau curatorul, numiti in conditiile legii;

b) pentru societatile comerciale reprezentarea se face in conditiile legii societatilor comerciale si ale legii privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului;

d) pentru celelalte persoane juridice, reprezentarea se face in conditiile normelor juridice privitoare la persoanele fizice si juridice;

e) pentru asocierile fara personalitate juridica sau alte entitati, persoana desemnata de membrii acestora.

18.2. In cazul in care, din orice motiv, obligatiile fiscale ale asocierii fara personalitate juridica nu sunt indeplinite de catre reprezentantul sau legal, asociatii raspund solidar pentru indeplinirea obligatiilor. In acest caz, organul fiscal poate solicita oricarui dintre asociati indeplinirea obligatiilor. Indeplinirea obligatiei de catre un asociat are efect si asupra celorlalti asociati.

Codul de procedura fiscala:

Art.19 Creantele fiscale

(1) Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin.(1) rezulta atat continutul cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor si taxelor, dreptul la rambursarea impozitelor si taxelor, dreptul la restituirea impozitelor si taxelor potrivit alin.(4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea dobanzilor si penalitatilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii.

(3) In cazurile prevazute de lege, organul fiscal este indreptatit sa solicite stingerea obligatiei fiscale de catre cel indatorat sa execute acea obligatie in locul debitorului.

(4) In masura in care plata sumei cu titlu de impozit, taxa sau alta obligatie principala sau accesorie se constata ca a fost fara temei legal, cel care a facut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.

Norme metodologice:

19.1. In cazul in care obligatiile fiscale ale debitorului revin mostenitorului sau altei persoane in conditiile legii, atunci creditorul fiscal va pretinde acestei persoane indeplinirea obligatiilor fiscale in limitele legii.

19.2. Pentru situatiile in care se stabileste, in conformitate cu dispozitiile legale, raspunderea solidara a altor persoane cu debitorul, organele fiscale sunt indreptatite sa pretinda indeplinirea obligatiei de catre oricare din codebitorii solidari.

19.3. Restituirea sumelor platite fara temei legal se face potrivit prevederilor art.106 din Codul de procedura fiscala si ale normelor metodologice date in aplicarea acestora.

19.4. Se considera a fi fara temei legal indeosebi:

a) sumele platite fara existenta unui titlu de creanta, cu exceptia cazului in care prin lege se prevede altfel;

b) sumele platite in plus fata de obligatia fiscala;

c) sumele platite ca urmare a unei erori de calcul;

d) sumele platite ca urmare a aplicarii eronate a prevederilor legale.

19.5. In situatia in care alte persoane decat debitorul efectueaza plata in numele si pentru debitor, dreptul la restituirea sumelor platite fara temei legal il are debitorul.

Codul de procedura fiscala:

Art.20 Obligatiile fiscale

Prin obligatii fiscale, in sensul prezentului cod, se intelege:

- a) obligatia de a declara bunurile si veniturile impozabile sau, dupa caz, impozitele si taxele datorate;
- b) obligatia de a calcula si de a inregistra in evidentele contabile si fiscale impozitele si taxele;
- c) obligatia de a plati, la termenele legale, impozitul si taxa datorata;
- d) obligatia de a plati dobanzi si penalitati de intarziere, aferente impozitelor si taxelor, denumite obligatii de plata accesorii;
- e) obligatia de a calcula, de a retine si de a inregistra in evidentele contabile si de plata, la termenele legale, impozitele care se realizeaza prin stopaj la sursa;
- f) orice alte obligatii care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, in aplicarea legilor fiscale.

Norme metodologice:

20.1. Obligatia fiscala, ca element al continutului raportului de drept fiscal, reprezinta indatorirea contribuabililor de a avea o anumita conduita ce poate consta in declararea, calcularea, inregistrarea, retinerea, plata sau alte conduite impuse de lege, si care in caz de neindeplinire, poate fi sanctionata sau impusa prin mijloacele legale puse la dispozitia organului fiscal.

20.2. In categoria altor obligatii ce revin contribuabililor in aplicarea legilor fiscale se includ si obligatiile de cooperare, de a furniza informatii, de a prezenta la cererea organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte inscrisuri, de a permite functionarilor imputerniciti ai organului fiscal sa efectueze cercetari la fata locului, de a inscrie codul de identificare fiscala pe documentele proprii, de a se prezenta la sediul organului fiscal la solicitarea acestuia, de a indeplini masurile prevazute in actul intocmit cu ocazia inspectiei fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.21 Nasterea creantelor si obligatiilor fiscale

(1) Daca legea nu prevede altfel, dreptul de creanta fiscala si obligatia fiscala corelativa se nasc in momentul in care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le genereaza.

(2) Potrivit alin.(1) se naste dreptul organului fiscal de a stabili si a determina obligatia fiscala datorata.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.22 Stingerea creantelor fiscale

Creantele fiscale se sting prin plata, compensare, executare silita, scutire, prescriptie si prin alte modalitati prevazute de lege.

Norme metodologice:

22.1. Creantele fiscale se pot stinge si prin declararea starii de insolvabilitate a debitorului, darea in plata, anulara creantelor fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.23 Creditorii si debitorii

(1) In raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanta fiscala prevazute la art.19, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligatia corelativa de plata a acestor drepturi.

(2) In cazul in care obligatia de plata nu a fost indeplinita de debitor, debitori devin, in conditiile legii, urmatorii:

- a) mostenitorul care a acceptat succesiunea contribuabilului debitor;
- b) cel care preia, in tot sau in parte, drepturile si obligatiile debitorului supus divizarii, fuziunii ori reorganizarii judiciare, dupa caz;

c)persoana careia i s-a stabilit raspunderea in conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;

d)persoana care isi asuma obligatia de plata a debitorului, printr-un angajament de plata sau printr-un alt act incheiat in forma autentica, cu asigurarea unei garantii reale la nivelul obligatiei de plata.

e)alte persoane, in conditiile legii.

Norme metodologice:

23.1. Atunci când debitorul nu face plata obligatiilor fiscale, sunt obligate la plata acestora, dobândind calitatea de debitor, următoarele persoane:

a)mostenitorul care a acceptat succesiunea debitorului decedat, cu exceptia mostenitorului care a acceptat succesiunea sub beneficiu de inventar, ce nu poate fi obligat la plata decât în limita valorii bunurilor dobândite prin succesiune, iar în cazul în care preda toate bunurile succesiunii organului de executare, este exonerat si de aceasta obligatie. Mostenitorul care nu a acceptat mostenirea sau a renuntat la aceasta nu poate fi obligat la plata sumei datorate de debitor;

b)cel care preia, în tot sau în parte, drepturile si obligatiile debitorului persoana juridica, supus divizarii, fuziunii ori reorganizarii judiciare. În cazul în care debitorul persoana juridica este supus divizarii, fuziunii ori reorganizarii judiciare, la plata obligatiilor fiscale sunt obligate, conform raspunderii proportionale: persoana juridica care își sporeste patrimoniul prin absorbtia debitorului; persoana juridica care se înfiinteaza ca urmare a fuziunii debitorului cu alta persoana juridica; persoanele juridice care se înfiinteaza ca urmare a divizarii totale a debitorului sau care își sporesc patrimoniul ca urmare a acesteia; debitorul, persoanele juridice înfiintate ori care își sporesc patrimoniul ca urmare a divizarii partiale a debitorului;

c)persoana careia i s-a stabilit raspunderea în conformitate cu prevederile referitoare la faliment, conform prevederilor legale în materie;

d)persoana care își asuma obligatia de plata a debitorului printr-un angajament de plata sau printr-un alt act încheiat în forma autentica, cu asigurarea unei garantii reale la nivelul obligatiei de plata. Garantiile reale care se vor constitui vor fi: contractul de ipoteca pentru bunuri imobile din tara - teren si/sau constructii - ori contractul de gaj pentru bunuri mobile. Contractele de ipoteca si/sau gaj vor fi încheiate în conditiile prevazute de Codul civil si de alte dispozitii legale cu privire la regimul juridic al garantiilor reale. Persoana care si-a asumat angajamentul de plata trebuie sa depuna toate diligentele pentru a efectua publicitatea contractelor de ipoteca si gaj la Biroul de carte funciara, respectiv la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare;

f)alte persoane în conditiile legii;

Codul de procedura fiscala:

Art.24 Platitorul

(1)Platitor al obligatiei fiscale este debitorul sau persoana care, in numele debitorului, conform legii, are obligatia de a plati sau de a retine si de a plati, dupa caz, impozite, taxe, contributii, amenzi si alte venituri bugetare.

(2)Pentru persoanele juridice cu sediul in Romania, care au sedii secundare, platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, cu exceptia impozitului pe venitul din salarii, pentru care plata impozitului se face, potrivit legii, de catre sediile secundare ale persoanei juridice.

Norme metodologice:

24.1. Platitor al obligatiilor fiscale pot fi debitorul prevazut la art.23 din Codul de procedura fiscala, persoanele care au obligatia de a retine si plati impozite potrivit legii, persoana care exercita ocrotirea persoanei fizice - parintele, tutorele sau curatorul - ori persoanele pentru care s-a stabilit raspunderea solidara, conform legii.

24.2. Pentru persoanele juridice cu sediul în România care au organizate sedii secundare, platitor de obligatii fiscale este persoana juridica, atât pentru activitatea proprie, cât si pentru cea a sediilor secundare.

24.3. Pentru impozitul pe venitul din salarii, datorat de sediul secundar, înregistrat ca platitor al obligatiei fiscale la alt organ fiscal teritorial decat al contribuabilului persoana juridica, platitor este sediul secundar. Plata se face, în acest caz, la unitatea teritoriala a trezoreriei statului în a carei raza se afla sediul secundar, documentele de plata cuprinzând obligatoriu si urmatoarele informatii:

- a)codul de identificare fiscala si denumirea persoanei juridice care face plata;
- b)codul de identificare fiscala al sediului secundar pentru care se face plata.

Codul de procedura fiscala:

Art.25 Raspunderea solidara

(1)Pentru obligatiile de plata restante ale debitorului declarat insolvabil în conditiile prezentului cod raspund solidar cu acesta urmatoarele persoane:

a)persoanele fizice sau juridice care, în cei 3 ani anteriori datei declararii insolvabilitatii, cu rea-credinta, dobandesc în orice mod active de la debitorii care isi provoaca astfel insolvabilitatea;

b)administratorii, asociatii, actionarii si orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin instrainarea sau ascunderea cu rea-credinta, sub orice forma, a bunurilor mobile si imobile proprietatea acesteia.

(2)Raspunderea asociatilor si actionarilor la societatile comerciale debitoare se stabileste potrivit Legii nr.31/1990 privind societatile comerciale, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

Norme metodologice:

25.1. În temeiul raspunderii solidare, organele fiscale sunt îndreptatite sa ceara oricarui codebitor realizarea integrala a obligatiei fiscale. Prin obligatie fiscala pentru plata careia se stabileste solidaritate se intelege atât obligatia principala, cât si accesoriile acesteia.

25.2. Daca dupa declararea starii de insolvabilitate în conditiile art.166 din Codul de procedura fiscala, raman obligatii fiscale neachitate, la plata acestora raspund solidar cu debitorul persoanele fizice sau juridice, daca se îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

- a)au cumparat sau dobandit prin cesiune, donatie, schimb ori prin alt mod de transfer al dreptului de proprietate active de la debitorul declarat insolvabil;
- b)dobandirea activelor/transferul dreptului de proprietate sa se fi realizat cu rea-credinta;
- c)dobandirea activelor/transferul dreptului de proprietate sa fi intervenit în cei 3 ani anteriori datei declararii insolvabilitatii.

25.3. Daca dupa declararea starii de insolvabilitate în conditiile art.166 din Codul de procedura fiscala, raman obligatii fiscale neachitate, la plata acestora raspund solidar cu debitorul administratorii, asociatii, actionarii sau orice alte persoane, daca sunt îndeplinite cumulativ urmatoarele conditii:

- a)au instrainat ori ascuns bunuri mobile si/sau imobile ale debitorului;
- b)instrainarea, ascunderea bunurilor mobile si/sau imobile sa se fi facut cu rea-credinta;
- c)prin instrainarea, ascunderea bunurilor mobile si/sau imobile s-a provocat insolvabilitatea debitorului.

Sunt considerate persoane care raspund solidar cu debitorul în conditiile de mai sus si administratorul-sechestrului, custodele ori alte persoane care, potrivit legii, detineau cu orice titlu bunurile imobile si/sau mobile proprietatea debitorului.

Codul de procedura fiscala:

Art.26 Dispozitii speciale privind stabilirea raspunderii

(1)Raspunderea persoanelor prevazute la art.25 se va stabili potrivit dispozitiilor prezentului articol.

(2)În scopul prevazut la alin.(1) organul fiscal va întocmi o decizie în care vor fi aratate motivele de fapt si de drept pentru care este angajata raspunderea persoanei în cauza. Decizia se va supune spre aprobare conducerii organului fiscal.

(3)Decizia aprobata potrivit alin.(2) constituie titlul de creanta privind obligatia la plata a persoanei raspunzatoare potrivit art.25, si va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art.38 alin.(2), si urmatoarele:

a)codul de identificare fiscala a persoanei raspunzatoare, obligata la plata obligatiei debitorului principal, precum si orice alte date de identificare;

b)numele si prenumele sau denumirea debitorului principal; codul de identificare fiscala; domiciliul sau sediul acestuia, precum si orice alte date de identificare;

c)cuantumul si natura sumelor datorate;

d)termenul in care persoana raspunzatoare trebuie sa plateasca obligatia debitorului principal;

e)temeiul legal si motivele in fapt ale angajarii raspunderii.

(4)Raspunderea va fi stabilita atat pentru obligatia fiscala principala, cat si pentru accesoriile acesteia.

(5)Titlul de creanta prevazut la alin.(3) va fi comunicat persoanei obligate la plata, mentionandu-se ca aceasta urmeaza sa faca plata in termenul stabilit.

(6)Titlul de creanta comunicat potrivit alin.(5) poate fi atacat in conditiile legii.

Norme metodologice:

26.1. In vederea stabilirii raspunderii solidare in conditiile art.25 din Codul de procedura fiscala, organul fiscal de executare va proceda la:

a)identificarea persoanelor - fizice sau juridice - a caror raspundere solidara poate fi angajata, in functie de calitatea pe care au avut-o sau pe care o au,

b)constatarea indeplinirii, pentru persoanele respective, a conditiilor prevazute la Normele metodologice date in aplicarea art.25. Organul fiscal apreciaza, in temeiul art.4 si art.5 din Codul de procedura fiscala, daca dobandirea activelor, instrainarea sau ascunderea bunurilor mobile si/sau imobile s-au facut cu rea-credinta, administrand in acest scop mijloacele de proba prevazute de art.43-60 din Codul de procedura fiscala.

c)determinarea nivelului obligatiilor fiscale pentru care se fac raspunzatoare aceste persoane.

d) intocmirea unei note de constatare cu informatiile prevazute la lit.a)-c) si propunerea de angajare a raspunderii.

In baza notei de constatare, se emite decizia de angajare a raspunderii care va fi semnata de conducatorul organului fiscal. Dispozitiile art.7 din Codul de procedura fiscala se aplica in mod corespunzator.

26.2. Decizia de angajare a raspunderii constituie titlul de creanta privind obligatia de plata a persoanei responsabile. Decizia se comunica potrivit dispozitiilor art.39 din Codul de procedura fiscala persoanelor responsabile, precum si compartimentului de evidenta pe platitor al organului fiscal pentru luare in evidenta.

26.3. Decizia reprezinta un act administrativ fiscal si va cuprinde elementele prevazute la art.38 si 26 alin.(3) din Codul de procedura fiscala si poate fi contestata in conditiile Titlului IX din Codul de procedura fiscala.

26.4. Organul fiscal va intocmi un dosar care va cuprinde toate documentele ce vor sta la baza angajarii raspunderii persoanelor prevazute la art.25 alin.(1), precum si toate mijloacele de proba care vor sta la baza angajarii raspunderii. Sarcina probei indeplinirii conditiilor legale privind angajarea raspunderii revine organului fiscal, in conditiile art.58 alin.(2) din Codul de procedura fiscala.

Codul de procedura fiscala:

Art.27 Drepturile si obligatiile succesorilor

(1)Drepturile si obligatiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului in conditiile dreptului comun.

(2)Dispozitiile alin.(1) nu sunt aplicabile in cazul obligatiei de plata a sumelor ce reprezinta amenzi aplicate potrivit legii debitorului persoana fizica.

Norme metodologice:

27.1. Drepturile si obligatiile ce rezulta din raportul de drept fiscal in care contribuabilul este subiect de drept trec, in momentul decesului acestuia, asupra mostenitorilor in conditiile Codului civil, ca elemente ale patrimoniului celui decedat.

27.2. Din momentul exercitarii de catre succesorii a dreptului de optiune succesorală, transmiterea drepturilor ce decurg din raportul de drept fiscal si a obligatiilor fiscale se face tinand cont de acceptarea mostenirii -pur si simplu sau sub beneficiu de inventar- sau de renuntarea la mostenire.

27.3. Daca un contribuabil decedeaza in cursul perioadei de impozitare, obligatia de a depune declaratii fiscale in numele contribuabilului decedat, revine succesorilor. In acest caz, mostenitorii au obligatia de a completa si depune declaratii fiscale atat pentru anul precedent, in situatia in care contribuabilul nu a depus declaratia, cat si pentru perioada ce a trecut din anul in curs pana la data decesului, in termen de 6 luni de la data decesului.

Codul de procedura fiscala:

Art.28 Dispozitii privind cesiunea creantelor fiscale ale contribuabililor

(1) Creantele principale sau accesorii privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabililor, precum si sumele afectate garantarii executarii unei obligatii fiscale pot fi cesionate numai dupa stabilirea lor potrivit legii.

(2) Cesiunea produce efecte fata de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificata.

(3) Desfiintarea cesiunii sau constatarea nulitatii acesteia ulterior stingerii obligatiei fiscale nu este opozabila organului fiscal.

Norme metodologice:

28.1. Pot face obiectul cesiunii numai creantele fiscale ale contribuabilului individualizate si stabilite printr-un act administrativ fiscal.

28.2. Cesiunea de creanta trebuie sa indeplineasca cerintele de validitate din dreptul comun. Platile efectuate de organul fiscal cedentului pana la notificarea cesiunii sunt valabile.

28.3. Dupa notificare organul fiscal devine debitorul cesionarului si nu mai poate plati in mod valabil cedentului.

28.4. Din momentul notificarii cesiunii, creanta fiscala se transfera catre cesionar cu toate drepturile pe care i le conferea cedentului, inclusiv accesoriiile acesteia, in conditiile legii. Cesionarul devine creditor pentru valoarea a creantei inregistrata in actul de cesiune, indiferent de pretul pe care l-a platit si chiar daca cesiunea s-a facut cu titlu gratuit.

28.5. In cazul in care organul fiscal constata ca aceeasi creanta fiscala a fost cesionata la mai multi cesionari, primul cesionar care a notificat organul fiscal va deveni creditor al creantei cesionate.

Codul de procedura fiscala:

Art.29 Domiciliul fiscal

(1) Prin domiciliu fiscal se intelege:

a) pentru persoanele fizice, adresa unde isi au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, in cazul in care aceasta este diferita de domiciliu;

b) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercita gestiunea administrativa si conducerea efectiva a afacerilor, in cazul in care acestea nu se realizeaza la sediul social declarat;

c) pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, adresa persoanei care reprezinta asocierea sau entitatea, iar in lipsa unei asemenea persoane, adresa domiciliului fiscal al oricarui dintre asociati.

(2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, in sensul alin.(1) lit.a), se intelege adresa locuintei pe care o persoana o foloseste in mod continuu peste 183 de zile intr-un an calendaristic, intreruperile de scurta durata nefiind luate in considerare. Daca sederea are un scop exclusiv de

vizita, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemanatoare si nu depaseste perioada unui an, nu se considera adresa unde locuiesc efectiv.

(3) In situatia in care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin.(1) lit.b) si c), domiciliul fiscal este locul in care se afla majoritatea activelor.

Norme metodologice:

29.1. Domiciliul fiscal este prezumat a fi:

a) pentru persoanele fizice, adresa unde isi au domiciliul, potrivit legii;

b) pentru persoanele juridice, sediul social.

29.2. Domiciliul fiscal se inregistreaza la organul fiscal in toate cazurile in care acesta este diferit de domiciliul sau sediul social.

29.3. Inregistrarea fiscala, pentru persoanele fizice, se face prin depunerea unei cereri de inregistrare a domiciliului fiscal insotita, dupa caz, de urmatoarele documente:

a) copie de pe actul care probeaza dreptul de proprietate asupra spatiului desemnat ca domiciliu fiscal;

b) copie de pe actul de identitate in care a fost inscrisa, potrivit legii speciale, mentiunea de stabilire a resedintei;

c) copie de pe contractul de inchiriere/subinchiriere a spatiului desemnat ca domiciliu fiscal, in forma scrisa si inregistrat, in prealabil, la organul fiscal competent, potrivit dispozitiilor legale;

d) alte acte care sa faca dovada detinerii legale a spatiului pentru domiciliu fiscal.

29.4. In cazul persoanelor juridice, cererea de inregistrare a domiciliului fiscal va fi insotita de acte care sa faca dovada detinerii sau ocuparii legale a spatiului pentru domiciliu fiscal.

29.5. Cererea se depune la organul fiscal in a carui raza teritoriala se afla noul domiciliu fiscal.

29.6. La primirea cererii, aceasta va fi transmisa de indata de catre organul fiscal prevazut la pct.29.5 catre organul fiscal in a carui raza teritoriala contribuabilul a avut ultimul domiciliu fiscal, in vederea intocmirii formalitatilor de transfer a dosarului fiscal.

29.7. Dosarul fiscal se transmite in termen de cel mult 30 de zile si va fi insotit de certificatul de atestare fiscal, precum si de fisa de evidenta pe platitor.

29.8. La primirea dosarului fiscal, organul fiscal in a carui raza teritoriala se afla noul domiciliu fiscal va emite decizia de inregistrare a noului domiciliu fiscal, care se va comunica contribuabilului potrivit art.39 din Codul de procedura fiscala.

29.9. Inregistrarea in Registrul contribuabilului a modificarii domiciliului fiscal se opereaza cu data comunicarii deciziei prevazute la pct.29.8.

29.10. Domiciliul fiscal va fi inregistrat numai la organele fiscale ale Agentiei Nationale de Administrare Fiscala si va fi utilizat numai in relatiile cu acestea.

Codul de procedura fiscala:

Art.30 Competenta generala

(1) Organele fiscale au competenta generala privind administrarea creantelor fiscale, exercitarea controlului si emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale in materie fiscala.

(2) In cazul impozitului pe venit, prin hotarare a Guvernului se poate stabili alta competenta speciala de administrare.

(3) Impozitele si taxele care se datoreaza, potrivit legii, in vama sunt administrate de catre organele vamale.

Norme metodologice:

30.1. Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala si unitatile sale teritoriale au competenta generala si absoluta in ce priveste administrarea creantelor fiscale si a altor creante bugetare care, potrivit legii, sunt date in competenta lor de administrare.

30.2. In aplicarea prevederilor legale in materie fiscala, presedintele Agentiei Nationale de Administrare Fiscala are competenta de a aproba prin ordin norme de lucru interne, indeosebi cu privire la:

- a) fluxurile de informatii intre organele fiscale;
- b) emiterea deciziilor de impunere inclusiv pentru stabilirea platilor anticipate;
- c) termene pentru realizarea activitatilor de administrare;
- d) reguli de gestiune pentru anumite categorii de contribuabili;
- e) criterii de selectare a contribuabililor pentru inspectia fiscala, inclusiv in scopul solutionarii deconturilor negative de taxa pe valoarea adaugata;
- f) gestiunea dosarului fiscal al contribuabilului;
- g) organizarea activitatii de indrumare a contribuabilului;
- h) metode de estimare a bazei de impunere.
- i) forma si continutul documentelor de inspectie fiscala, cum ar fi note explicative, legitimatie de inspectie, ordin de serviciu.

30.3. Unitatile administrativ-teritoriale au competenta generala si absoluta in ce priveste administrarea creantelor fiscale care, potrivit legii, sunt date in competenta lor de administrare. In aplicarea prevederilor legale pentru administrarea creantelor bugetelor locale, primarul, presedintele consiliului judetean sau consiliul local, dupa caz, aproba norme de lucru interne.

Codul de procedura fiscala:

Art.31 Competenta teritoriala

(1) Pentru administrarea impozitelor si taxelor competenta revine acelui organ fiscal pe a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al contribuabilului sau al platitorului de venit, in cazul impozitelor realizate prin stopaj la sursa reglementate in Titlul III din Codul Fiscal.

(2) In cazul contribuabililor care desfasoara activitati pe teritoriul Romaniei printr-un sediu permanent, competenta revine organului fiscal pe teritoriul caruia se realizeaza, in intregime sau cu preponderenta, cifra de afaceri.

(3) Competenta de administrare a impozitelor si taxelor pentru marii contribuabili poate fi stabilita in sarcina altor organe fiscale, prin ordin al ministrului finantelor publice.

Norme metodologice:

31.1. In cazul in care competenta teritoriala se schimba ca urmare a modificarii domiciliului fiscal, schimbarea competentei are loc de la data comunicarii deciziei de inregistrare a domiciliului fiscal.

Codul de procedura fiscala:

Art. 32 Competenta in cazul sediilor secundare

In cazul in care contribuabilul are, potrivit legii, obligatii de plata la sedii secundare, competenta teritoriala revine organului fiscal in a carui raza teritoriala acestea se afla situate.

Norme metodologice:

32.1. In cazul in care prin lege se stabilesc obligatii de plata la sediul secundar, acesta isi indeplineste obligatiile de declarare, plata, depunerea de documente, cereri, fise fiscale sau alte inregistrari, precum si orice alte obligatii fiscale prevazute de lege, la organul fiscal in a carui raza teritoriala se afla situat sediul secundar.

Codul de procedura fiscala:

Art.33 Competenta teritoriala a serviciilor fiscale ale unitatilor administrativ - teritoriale

Serviciile fiscale ale unitatilor administrativ teritoriale poarta raspunderea pentru administrarea creantelor fiscale datorate bugetului local al unitatii administrativ teritoriale.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.34 Competenta speciala

(1) In situatia in care contribuabilul nu are domiciliu fiscal, competenta teritoriala revine organului fiscal in raza caruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozitiilor legale fiscale.

(2) Dispozitiile alin.(1) se aplica si pentru luarea de urgenta a masurilor legale ce se impun in cazurile de disparitie a elementelor de identificare a bazei de impunere reale, precum si in caz de executare silita.

Norme metodologice:

34.1. Persoanele care nu au domiciliul fiscal pe teritoriul Romaniei isi indeplinesc obligatiile fiscale la organul fiscal in a carui raza teritoriala se obtin veniturile, alte beneficii sau valori patrimoniale care, potrivit legii, constituie baza impozabila.

34.2. In cazul in care nu se poate stabili locul in care se obtin veniturile, competenta revine organului fiscal in a carui raza teritoriala se gaseste domiciliul fiscal al imputernicitului.

34.3. In cazul in care exista pericolul de disparitie a elementelor de identificare a bazei de impunere reale precum si in caz de executare silita, pentru luarea de urgenta a masurilor legale ce se impun, competent este organul fiscal in a carui raza teritoriala se face constatarea actului sau faptului supus dispozitiilor legale fiscale sau in raza caruia se afla bunurile supuse executarii silita. In acest caz, organul fiscal care a luat masura legala, are obligatia de a face demersurile necesare pentru identificarea domiciliului fiscal al contribuabilului si de a transmite actul prin care s-au dispus masurile legale, organului fiscal de la domiciliul fiscal al contribuabilului.

Codul de procedura fiscala:

Art.35 Conflictul de competenta

(1) Exista conflict de competenta cand doua sau mai multe organe fiscale se declara deopotriva competente sau necompetente. In acest caz organul fiscal care s-a investit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent va continua procedura in derulare si va solicita organului ierarhic superior comun sa hotarasca asupra conflictului.

(2) In situatia in care organele fiscale intre care apare conflictul de competenta nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun, organele ierarhic superioare acestora hotarasc de comun acord asupra conflictului de competenta ivit.

Norme metodologice:

35.1. Exista conflict de competenta:

a) cand doua sau mai multe organe fiscale se declara deopotriva competente;

b) cand doua sau mai multe organe fiscale se declara deopotriva necompetente.

35.2. Conflictul ivit intre doua administratii fiscale din raza teritoriala a aceluasi judet se solutioneaza de catre directia judeteana.

35.3. Conflictul ivit intre doua administratii fiscale din judete diferite sau dintre o administratie fiscala sau directia judeteana sau dintre doua directii judetene se solutioneaza de catre Agentia Nationala de Administrare Fiscala

35.4. Organul competent sa solutioneze conflictul de competenta va hotara cu celeritate asupra conflictului si va comunica decizia organelor fiscale aflate in conflict.

Codul de procedura fiscala:

Art.36 Acord asupra competentei

Cu acordul organului fiscal care, conform prevederilor prezentului cod, detine competenta teritoriala, precum si al contribuabilului in cauza, un alt organ fiscal poate prelua activitatea de administrare a acestuia.

Norme metodologice:

36.1. Preluarea activitatii de administrare a unui contribuabil de catre un alt organ fiscal decat cel competent teritorial poate avea loc, fie la initiativa unuia dintre cele doua organe fiscale, fie la

iniativa contribuabilului. Preluarea activitatii de administrare a unui contribuabil se poate face daca se indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

- a)acordul scris al organului fiscal competent teritorial;
- b)acordul scris al organului fiscal care preia administrarea contribuabilului;
- c)acordul scris al contribuabilului.

Codul de procedura fiscala:

Art.37 Notiunea de act administrativ fiscal

In intelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent in aplicarea legislatiei privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor si obligatiilor fiscale.

Norme metodologice:

37.1. Prin act administrativ fiscal se intelege actul de autoritate emis de organul fiscal competent in aplicarea legislatiei privind stabilirea, nasterea si stingerea drepturilor si obligatiilor fiscale intr-un caz individual.

Codul de procedura fiscala:

Art.38 Continutul si motivarea actului administrativ fiscal

(1)Actul administrativ fiscal se emite numai in forma scrisa.

(2)Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:

- a)denumirea organului fiscal emitent;
- b)data la care a fost emis si data de la care isi produce efectele;
- c)obiectul actului administrativ fiscal;
- d)motivele de fapt;
- e)temeiul de drept;
- f)numele si semnatura persoanelor imputernicite, potrivit legii;
- g)stampila organului fiscal emitent;
- h)posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestatiei si organul de solutionare competent;
- i)mentiuni privind audierea contribuabilului.

(3)Actul administrativ fiscal emis in conditiile alin.(2) prin intermediul tehnicii de calcul este valabil si in cazul in care nu poarta semnatura persoanelor indreptatite potrivit legii si stampila organului emitent, daca indeplineste cerintele legale aplicabile in materie.

(4)Prin ordin al ministrului finantelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit in conditiile alin.(3).

Norme metodologice:

38.1. In cazul actelor administrative prin care se constata si se aplica sanctiuni contraventionale, elementele si valabilitatea acestora sunt supuse reglementarilor in vigoare cu privire la regimul juridic al contraventiilor.

Codul de procedura fiscala:

Art.39 Comunicarea actului administrativ fiscal

(1)Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia ii este destinat.

(2)Actul administrativ fiscal se comunica dupa cum urmeaza:

a)prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de catre acesta sub semnatura, data comunicarii fiind data ridicarii sub semnatura a actului;

b)prin persoanele imputernicite ale organului fiscal, potrivit legii;

c)prin posta, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandata cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, telefon, e-mail, daca se

asigura transmiterea textului actului si confirmarea primirii acestuia, iar data comunicarii va fi dovedita prin semnatura destinatarului;

(3) In cazul în care se constata lipsa contribuabilului sau a oricarei persoane indreptatite sa primeasca actul administrativ fiscal de la domiciliul fiscal al acestuia, comunicarea se face prin publicarea unui anunt într-un cotidian national de larga circulatie si într-un cotidian local sau in Monitorul Oficial al Romaniei, partea a IV-a, in care se mentioneaza ca a fost emis actul pe numele contribuabilului. Actul administrativ fiscal se considera comunicat in a cincea zi de la data publicarii anuntului.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila privind comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile in mod corespunzator.

Norme metodologice:

39.1. Comunicarea actului administrativ fiscal si a tuturor actelor de procedura se va face contribuabilului personal, sau persoanei indreptatite sa primeasca corespondenta acestuia.

39.2. In situatia in care contribuabilul nu se gaseste la domiciliul fiscal, agentul procedural va inmana actul administrativ fiscal unei persoane din familie sau in lipsa, oricarei alte persoane care locuieste cu contribuabilul.

39.3. Inmanarea actului administrativ nu se poate face unui minor sub 14 ani impliniti sau unei persoane lipsite de judecata. Puterea de judecata se prezuma pana la dovada contrara.

39.4. Dispozitiile Codului de procedura civila privind comunicarea actelor de procedura sunt aplicabile in mod corespunzator, daca nu contravin naturii specifice a dreptului fiscal.

Codul de procedura fiscala:

Art.40 Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul in care este comunicat contribuabilului, potrivit legii.

Norme metodologice:

40.1. Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligatiei stabilite in sarcina contribuabilului prin actul administrativ, daca acest act administrativ nu a fost comunicat contribuabilului.

40.2. Emiterea actului administrativ creaza pentru organul fiscal obligatia aducerii la cunostinta destinatarului. Acesta nu poate desfiinta sau modifica actul emis decat in conditiile prevazute de lege.

Codul de procedura fiscala:

Art.41 Desfiintarea sau modificarea actelor administrative fiscale

Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desfiintat in conditiile prezentului cod.

Norme metodologice:

41.1. Actele administrative fiscale pot fi modificate sau desfiintate, indeosebi, in conditiile art.42 privind indreptarea erorilor materiale, art.59 privind dovedirea titularului dreptului de proprietate, art.82 alin.(2) privind desfiintarea sau modificarea deciziei de impunere sub rezerva verificarii ulterioare, art.165 privind anularea sau indreptarea actului de executare sau a titlului executoriu contestat, ca urmare a solutionarii de catre instanta judecatoreasca a contestatiei la executarea silita, sau art.180 alin.(3) din Codul de procedura fiscala, privind desfiintarea totala sau partiala a actului administrativ atacat, ca urmare a solutionarii de organul fiscal competent a contestatiei formulate.

41.2. Desfiintarea actului administrativ fiscal, pentru cauze anterioare sau concomitente emiterii lui, prin anularea acestuia, opereaza din initiativa organului fiscal, la solicitarea contribuabilului sau ca urmare a hotararii instantei judecatoresti, dupa caz, daca sunt indeplinite conditiile prevazute de lege.

Codul de procedura fiscala:

Art.42 Indreptarea erorilor materiale

Organul fiscal poate indrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii.

Norme metodologice:

42.1. Organul fiscal competent sa indrepte erorile materiale din cuprinsul unui act administrativ fiscal este organul fiscal care a emis actul administrativ in cauza. Organul fiscal competent poate indrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ, din oficiu sau la sesizarea contribuabilului.

42.2. In sensul prezentelor norme metodologice:

a)prin a indrepta se intelege a rectifica, a modifica, a completa;

b)prin eroare materiala se intelege erorile sau omisiunile cu privire la numele/denumirea, domiciliul fiscal, calitatea, sustinerile contribuabilului, obiectiile martorilor, ale expertilor, etc sau cele de calcul, precum si orice alte erori materiale din actul administrativ fiscal, erori aparute din culpa organului fiscal;

c)prin oricand se intelege momentul la care are loc indreptarea actului administrativ in cauza, inlauntrul termenului legal de prescriptie.

42.3. Indreptarea erorilor materiale se poate face atat in timpul procedurii aflate in derulare cat si dupa incheierea procedurii.

42.4. In cazul in care pentru indreptarea erorilor materiale sunt necesare explicatii cu privire la intelesul, intinderea sau aplicarea celor cuprinse in actul administrativ, organul fiscal competent poate solicita contribuabilului si/sau altor persoane sa lamureasca aceste aspecte, in scris.

42.5. Persoana interesata poate solicita indreptarea erorilor materiale din actul administrativ fiscal printr-o cerere care va cuprinde: datele de identificare, obiectul solicitarii, motivele de fapt si de drept, probele pe care se intemeiaza solicitarea, semnatura.

42.6. Erorile materiale, o data constatate se indreapta cu celeritate.

42.7. In vederea efectuarii indreptarii erorii materiale, dupa verificarea celor sustinute in cerere ori a celor constatate din oficiu, dupa caz, functionarul public va intocmi un referat care va cuprinde: obiectul solicitarii ori a constatarii din oficiu, motivele de fapt si de drept, probele pe care se intemeiaza solicitarea ori constatarea din oficiu, propunerea de indreptare a erorii materiale, semnatura functionarului public.

42.8. Referatul se inainteaza sefului ierarhic, care va verifica daca motivele invocate justifica indreptarea erorilor materiale din actul administrativ fiscal si va aviza propunerea de indreptare a erorii materiale si efectuarea acestei operatiuni.

42.9. Referatul astfel avizat va fi prezentat conducatorului organului fiscal spre aprobare, urmand ca pe baza referatului aprobat sa se efectueze indreptarea erorii direct pe actul administrativ fiscal sau daca aceasta nu este posibila, sa se intocmeasca un alt act administrativ (rezultat ca urmare a indreptarii erorii).

42.10. Referatul aprobat se va arhiva impreuna cu actul administrativ indreptat.

42.11. Aduagirile, stersaturile sau modificarile operate in cuprinsul actului administrativ fiscal vor fi semnate si stampilate de organul fiscal, in caz contrar acestea nefiind luate in considerare.

42.12. Dupa efectuarea indreptarii erorii materiale, organul fiscal are obligatia de a comunica contribuabilului sau oricarei alte persoane interesate, deodata, operatiunea efectuata.

42.13. In cazul in care indreptarea erorii materiale nu se poate efectua direct pe actul administrativ fiscal se va incheia un nou act administrativ rezultat ca urmare a indreptarii erorii.

Codul de procedura fiscala:

Art.43 Mijloace de proba

(1)Pentru determinarea starii de fapt fiscale, organul fiscal, in conditiile legii, administreaza mijloace de proba, putand proceda la:

- a) solicitarea informatiilor, de orice fel, din partea contribuabililor si a altor persoane;
- b) solicitarea de expertize;
- c) folosirea inscrisurilor;
- d) efectuarea de cercetari la fata locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate si apreciate tinandu-se seama de forta lor doveditoare recunoscuta de lege.

Norme metodologice:

43.1. Organul fiscal este indreptatit in conditiile art.4 din Codul de procedura fiscala sa aprecieze mijloacele de proba care urmeaza sa fie administrate, in functie de circumstantele fiecarui caz individual si de relevanta lor in dovedirea situatiei de fapt si a solutiei pe care o adopta.

43.2. Pentru a putea fi administrate de organele fiscale, mijloacele de proba trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:

- a) sa fie legale;
- b) sa nu tinda la dovedirea unor fapte imposibile;
- c) sa aiba legatura cu raportul juridic fiscal al carui subiect este contribuabilul;
- d) sa se refere la imprejurari care sunt de natura sa duca la clarificarea situatiei de fapt fiscale a contribuabilului.

43.3. Aprecierea probelor consta in analiza pe care o va face functionarul public din cadrul organului fiscal pentru a determina puterea probanta si valoarea fiecarei probe in parte, precum si a tuturor probelor impreuna.

Codul de procedura fiscala:

Art.44 Dreptul organului fiscal de a solicita prezenta contribuabilului la sediul sau

Organul fiscal poate solicita prezenta contribuabilului la sediul sau pentru a da informatii si lamuriri necesare stabilirii situatiei sale fiscale reale. Odata cu aceasta solicitare, cand este cazul, organul fiscal va indica si documentele pe care contribuabilul este obligat sa le prezinte.

Norme metodologice:

44.1. Ori de cate ori considera necesar, organul fiscal poate solicita, in scris, prezenta contribuabilului sau a reprezentantilor legali ai acestora la sediul sau, pentru a da informatii si lamuriri necesare stabilirii situatiei fiscale a contribuabilului. Solicitarea se comunica contribuabilului cu cel putin 5 zile inaintea datei fixate pentru intalnire.

Solicitarea va cuprinde obligatoriu:

- a) data, ora si locul la care contribuabilul este obligat sa se prezinte;
- b) baza legala a solicitarii;
- c) scopul solicitarii;
- d) documentele pe care contribuabilul este obligat sa le prezinte, dupa caz;

Codul de procedura fiscala:

Art.45 Comunicarea informatiilor intre organele fiscale

Daca intr-o procedura fiscala se constata fapte care prezinta importanta pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale isi vor comunica reciproc informatiile detinute.

Norme metodologice:

45.1. Daca un organ fiscal constata intr-o procedura aflata in derulare ca anumite fapte constatate de catre acesta prezinta importanta pentru raporturi juridice fiscale, pentru care competenta revine altui organ fiscal, are obligatia de a-l instiinta pe acesta printr-o adresa care va cuprinde obligatoriu datele de identificare ale contribuabilului, faptele constatate si dupa caz, masurile dispuse.

Codul de procedura fiscala:

Art.46 Obligatia de a furniza informatii

(1) Contribuabilul sau alta persoana imputernicita de acesta are obligatia de a furniza organului fiscal informatiile necesare pentru determinarea starii de fapt fiscale. Organul fiscal poate solicita informatii si altor persoane numai atunci cand starea de fapt fiscala nu a fost clarificata de catre contribuabil. Informatiile furnizate de alte persoane vor fi luate in considerare numai in masura in care sunt confirmate si de alte mijloace de proba.

(2) Cererea de furnizare a informatiilor se formuleaza in scris si va specifica natura informatiilor solicitate pentru determinarea starii de fapt fiscale si documentele care sustin informatiile furnizate.

(3) Declaratia persoanelor obligate potrivit alin.(1) sa furnizeze informatii va fi, dupa caz, prezentata sau consemnata in scris.

(4) In situatia in care persoana obligata sa furnizeze informatia in scris, este, din motive independente de vointa sa, in imposibilitatea de a scrie, organul fiscal intocmeste un proces-verbal.

Norme metodologice:

46.1. In vederea stabilirii starii de fapt fiscale organul fiscal este indreptatit sa solicite contribuabilului sau altei persoane imputernicita de acesta, informatii sau orice alte explicatii necesare, in scris.

46.2. Datele prevazute la pct. 46.1 vor fi prezentate de contribuabil in scris ori, in cazul prevazut la art.46 alin.4 din Codul de procedura fiscala, vor fi furnizate verbal si consemnate de catre organul fiscal intr-un proces verbal.

46.3. In cazul in care starea de fapt fiscala nu a fost clarificata de contribuabil sau de persoana imputernicita de acesta, organul fiscal este indreptatit sa solicite informatii de la persoane fizice, juridice, asociatii sau alte entitati fara personalitate juridice care pot da relatii in legatura cu starea de fapt fiscala analizata. Solicitarea de informatii se face in scris si cuprinde obligatoriu:

- a) datele de identificare cunoscute ale contribuabilului despre care sunt solicitate informatii;
- b) natura informatiilor solicitate;
- c) stabilirea unui termen rezonabil in care contribuabilul trebuie sa furnizeze informatiile solicitate;

46.4. Toate datele si informatiile primite de organul fiscal sunt supuse secretului fiscal.

46.5. Persoanele prevazute la pct.46.1 si 46.3 sunt obligate ca in termenul specificat in solicitare sa furnizeze informatiile solicitate organului fiscal.

Codul de procedura fiscala:

Art.47 Obligatia bancilor de a furniza informatii

(1) Bancile sunt obligate sa comunice organelor fiscale lista titularilor persoane fizice sau juridice care deschid sau inchid conturi, forma juridica pe care acestia o au si domiciliul sau sediul acestora. Aceasta comunicare se va face in prima jumatate a fiecărei luni, referitor la conturile deschise sau inchise in luna anterioara. Comunicarea va fi adresata Ministerului Finantelor Publice.

(2) Ministerul Finantelor Publice impreuna cu Banca Nationala a Romaniei vor elabora proceduri privind transmiterea informatiilor prevazute la alin.(1).

Norme metodologice:

47.1. Organele fiscale din cadrul Ministerului Finantelor Publice sunt obligate sa transmita informatiile primite de la banci catre autoritatile administratiei publice locale, la solicitarea acestora.

Codul de procedura fiscala:

Art.48 Expertiza

(1) Ori de cate ori considera necesar, organul fiscal are dreptul sa apeleze la serviciile unui expert pentru intocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat sa comunice contribuabilului numele expertului.

(2) Contribuabilul poate sa numeasca un expert pe cheltuiala proprie.

(3) Expertii au obligatia sa pastreze secretul fiscal asupra datelor si informatiilor pe care le dobandesc.

(4) Expertiza se intocmeste in scris.

Norme metodologice:

48.1. Cand pentru lamurirea unor imprejurari de fapt, organul fiscal considera necesara parerea unor experti, poate numi unul sau mai multi experti, stabilind punctele asupra carora acestia trebuie sa se pronunte. In acest scop organul fiscal va utiliza servicii prestate de organe sau persoane specializate, care nu se supun reglementarilor privind achizitiile publice, cum ar fi: Corpul expertilor de pe langa Ministerul Justitiei, persoane specializate din cadrul societatilor de asigurare - reasigare sau al bancilor, precum si alte persoane juridice care au mentionat in actul de infiintare desfasurarea unei astfel de activitati.

48.2. In domeniile in care nu exista experti autorizati, organul fiscal poate solicita punctul de vedere al unuia sau mai multor personalitati ori specialisti din domeniul respectiv.

48.3. Expertii se vor numi prin decizie de catre organul fiscal care va stabili si onorariul convenit acestora. Costul expertizei se suporta din bugetul organului fiscal care a dispus expertiza. La stabilirea onorariului se va tine cont de normele emise de Corpul profesional din care face parte expertul.

48.4. Organul fiscal este obligat sa comunice contribuabilului numele expertului desemnat.

48.5. La efectuarea expertizei pot participa si experti desemnati de contribuabil.

48.6. Daca organul fiscal nu este lamurit prin expertiza facuta, poate dispune intregirea expertizei sau o noua expertiza.

Codul de procedura fiscala:

Art.49 Prezentarea de inregistrari

(1) In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, contribuabilul are obligatia sa puna la dispozitia organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri si orice alte inregistrari. Organul fiscal are dreptul de a solicita si altor persoane inregistrari, daca starea de fapt fiscala nu a fost clarificata pe baza inregistrilor puse la dispozitie de catre contribuabil.

(2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispozitie a inregistrilor la sediul sau ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate sa le prezinte.

Norme metodologice:

49.1. In vederea stabilirii starii de fapt fiscale organele fiscale sunt indreptatite sa solicite contribuabililor registre, evidente contabile sau fiscale, documente de afaceri sau orice alte inregistrari, ori sa primeasca copii de pe acestea. In scopul protejarii impotriva instrainarii sau distrugerii, organul fiscal este indreptatit sa retina acte, registre si documente financiar - contabile sau orice alte inregistrari, pe o perioada de maximum 30 de zile. In cazuri exceptionale, cu aprobarea conducerii organului fiscal perioada de retinere a documentelor poate fi prelungita cu maximum 90 de zile. In situatia retinerii oricaror documente, organul fiscal are obligatia sa lase la dispozitia contribuabilului, copii certificate de acesta, ale respectivelor documente.

49.2. Dovada retinerii a oricarui document o constituie actul intocmit de organul fiscal, in care sunt specificate toate elementele necesare individualizarii probei sau dovezii respective, precum si mentiunea ca aceasta a fost retinuta, potrivit dispozitiilor legale, de catre organul fiscal. Actul se intocmeste in 2 exemplare si va fi semnat de catre organul fiscal si contribuabil, un exemplar comunicandu-se contribuabilului.

49.3. In cazul in care conducerea organului fiscal aproba prelungirea perioadei de retinere a documentelor, organul fiscal va instiinta contribuabilul si va transmite acestuia o copie dupa aprobare.

49.4. In cazul in care starea de fapt fiscala nu a fost clarificata pe baza inregistrurilor puse la dispozitie de catre contribuabil, organul fiscal este indreptatit sa solicite si altor persoane, in conditiile legii, inregistruri sau orice alte documente necesare clarificarii starii de fapt fiscale.

49.5. Normele metodologice date in aplicarea art.46 din Codul de procedura fiscala se aplica in mod corespunzator.

49.6. In cazul in care, pentru stabilirea starii de fapt fiscale contribuabilul pune la dispozitia organului fiscal, inregistruri sau alte documente, in original, acestea vor fi inapoiate contribuabilului, pastrandu-se in copie la dosarul fiscal numai inregistruri relevante din punct de vedere fiscal.

Codul de procedura fiscala:

Art.50 Cercetarea la fata locului

(1) In conditiile legii, organul fiscal poate efectua o cercetare la fata locului, intocmind in acest sens proces-verbal.

(2) Contribuabilii au obligatia sa permita functionarilor imputerniciti de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fata locului, precum si expertilor folositi pentru aceasta actiune intrarea acestora pe terenuri, in incaperi si in orice alte incinte, in masura in care acest lucru este necesar pentru a face constatari in interes fiscal.

(3) Detinatorii terenurilor ori incintelor respective vor fi instiintati in timp util despre cercetare, cu exceptia cazurilor prevazute la art.89 lit.b). Persoanele fizice vor fi informate asupra dreptului de a refuza intrarea in domiciliu sau resedinta.

(4) In caz de refuz, intrarea in domiciliul sau resedinta persoanei fizice se face cu autorizarea instantei judecatoresti competente, dispozitiile privind ordonanta presedintiala din Codul de procedura civila fiind aplicabile.

(5) La cererea organului fiscal, organele de politie, jandarmerie ori alti agenti ai fortei publice sunt obligati sa-i acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

Norme metodologice:

50.1. Organul fiscal poate efectua o cercetare la fata locului ori de cate ori considera necesar. Cercetarea la fata locului este mijlocul prin care organul fiscal ia cunostinta, in mod direct, de starea unor lucruri, de modul de desfasurare a activitatii de catre contribuabil sau alte imprejurari relevante analizei starii de fapt fiscale.

50.2. Cercetarea la fata locului se dispune de catre organul fiscal. Contribuabilul va fi informat despre cercetarea la fata locului printr-un act administrativ.

50.3. Cu ocazia efectuarii cercetarii la fata locului, organul fiscal va asculta pe contribuabilul, experti sau alte persoane interesate.

50.4. Functionarii imputerniciti de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fata locului si expertii folositi la aceasta actiune au dreptul:

a) sa intre in prezenta contribuabilului sau a reprezentantului legal al acestuia ori in prezenta altei persoane desemnate de contribuabil, in orice incinta a sediului in care isi desfasoara activitatea contribuabilul sau in locuri in care exista bunuri impozabile ori in care se desfasoara activitati producatoare de venituri. Persoana desemnata de contribuabil sa insoteasca organul fiscal trebuie sa cunoasca activitatea desfasurata de contribuabil. Accesul este permis in cursul programului normal de lucru al contribuabilului. Accesul organului fiscal in afara programului normal de lucru al contribuabilului este permis daca sunt indeplinite cumulativ urmatoarele conditii:

1. exista autorizarea scrisa a conducatorului organului fiscal. Aceasta autorizatie se obtine in baza referatului intocmit de functionarul public prin care se motiveaza solicitarea accesului in afara programului normal de lucru al contribuabilului.

2. se obtine acordul scris al contribuabilului. Acordul trebuie exprimat in scris de catre contribuabil sau reprezentantul legal al acestuia, fiind inregistrat la registratura contribuabilului.

b) sa faca constatari factice cu privire la natura activitatilor producatoare de venituri impozabile sau pentru identificarea bunurilor ori surselor impozabile;

50.5. Detinatorii terenurilor ori incintelor respective vor fi instiintati in timp util despre cercetare, cu exceptia cazurilor prevazute la art.89 lit.b).

50.6. Accesul organului fiscal in domiciliul sau resedinta persoanei fizice se realizeaza cu consimtamantul scris al acesteia. Persoana fizica va fi informata in scris asupra dreptului de a refuza accesul in domiciliu sau resedinta. Atunci cand persoana fizica refuza accesul in domiciliul sau resedinta sa, organul fiscal va cere instantei judecatoresti competente autorizarea; dispozitiile Codului de procedura civila privind ordonanta presedintiala fiind aplicabile.

50.7. Despre efectuarea cercetarii la fata locului se va incheia un proces verbal, care va cuprinde:

- a) data si locul unde este incheiat;
- b) numele, prenumele, calitatea si denumirea organului fiscal din care face parte functionarul public;
- c) actul administrativ in baza caruia s-a efectuat cercetarea la fata locului;
- d) constatările organului fiscal;
- e) sustinerile contribuabilului, ale expertilor sau ale celorlalte persoane interesate;
- f) semnatura functionarului public si a contribuabilului.

50.8. La cererea organului fiscal, organele de politie, jandarmerie ori alti agenti ai fortei publice au obligatia de a da concursul acestora la indeplinirea atributiilor de catre organele fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.51 Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize si prezentarea unor inscrisuri

(1) Sotul/sotia si rudele contribuabilului pana la gradul al 3-lea inclusiv pot refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize, precum si prezentarea unor inscrisuri.

(2) Persoanele prevazute la alin.1 vor fi instiintate asupra acestui drept.

Norme metodologice:

51.1. Sunt rude ale contribuabilului pana la gradul 3 inclusiv urmatoarele persoane: parinti, copii, bunici, nepoti, frati/surori, strabunici, stranepoti, nepoti de frate/sora, unchi/matusi.

51.2. In cererea de furnizare de informatii sau de inscrisuri adresata oricarei persoane, organele fiscale sunt obligate sa informeze asupra dreptului de a refuza furnizarea de informatii, efectuarea de expertize sau prezentarea de inscrisuri, daca sunt in situatia prevazuta de art.51 din Codul procedura fiscala.

Codul de procedura fiscala:

Art.52 Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informatii

(1) Pot refuza sa furnizeze informatii cu privire la datele de care au luat cunostinta in exercitarea activitatii lor preotii, avocatii, notarii publici, consultantii fiscali, executorii judecatoresti, auditorii, expertii contabili, medicii si psihoterapeutii.

(2) Sunt asimilate persoanelor prevazute la alin.(1) asistentii, precum si persoanele care participa la activitatea profesionala a acestora.

(3) Persoanele prevazute la alin.(1), cu exceptia preotilor, pot furniza informatii, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informatiile.

Norme metodologice:

52.1. In cererea de furnizare de informatii sau de inscrisuri adresata oricarei persoane, organele fiscale sunt obligate sa informeze asupra dreptului de a refuza furnizarea de informatii, daca sunt in situatia prevazuta de art.52 din Codul procedura fiscala.

Codul de procedura fiscala:

Art.53 Obligatia autoritatilor si institutiilor publice de a furniza informatii si de a prezenta acte

Autoritatile publice, institutiile publice si de interes public, centrale si locale, precum si serviciile descentralizate ale autoritatilor publice centrale vor furniza informatii si acte organelor fiscale, la cererea acestora.

Norme metodologice:

53.1. In vederea stabilirii starii de fapt fiscale, organele fiscale sunt indreptatite sa solicite informatii si inscrisuri de la alte autoritati si institutii publice. Autoritatile si institutiile publice solicitate sunt obligate sa furnizeze informatiile si documentele solicitate, in masura in care dispun de acestea.

Codul de procedura fiscala:

Art.54 Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public
(1)Autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public sunt obligate sa colaboreze in realizarea scopului prezentului cod.

(2)Nu constituie activitate de colaborare actiunile intreprinse de autoritatile prevazute la alin.(1), in conformitate cu atributiile ce le revin potrivit legii.

(3)Organul fiscal care solicita colaborarea raspunde pentru legalitatea solicitarii, iar autoritatea solicitata raspunde pentru datele furnizate.

Norme metodologice:

54.1. In exercitarea atributiilor ce le revin potrivit legii, organele fiscale si autoritatile publice centrale si locale, institutiile publice sau de interes public pot decide, de comun acord, efectuarea de actiuni in realizarea scopului legii fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.55 Conditii si limite ale colaborarii

(1)Colaborarea dintre autoritatile publice, institutiile publice sau de interes public se realizeaza in limita atributiilor ce le revin potrivit legii.

(2)Daca autoritatea publica, institutia publica sau de interes public solicitata refuza colaborarea, autoritatea publica superioara ambelor organe va decide. Daca o asemenea autoritate nu exista, decizia va fi luata de autoritatea superioara celei solicitate.

Norme metodologice:

55.1. Un organ fiscal poate solicita colaborarea in mod deosebit atunci cand :

- a)nu poate intreprinde singur actiunea din motive de competenta legala;
- b)nu poate intreprinde singur actiunea din motive obiective cum ar fi lipsa fortei de munca specializata si a bazei materiale necesare;
- c)indeplinirea sarcinii sale depinde de cunoasterea unor fapte care îi sunt necunoscute si pe care nu le poate afla;
- d)pentru indeplinirea sarcinilor sale are nevoie de documente si alte mijloace doveditoare, care se afla in posesia autoritatii publice solicitate.

Autoritatea publica solicitata poate refuza sa colaboreze daca din motive legale nu are posibilitatea sa o faca.

Codul de procedura fiscala:

Art.56 Colaborarea interstatala dintre autoritatile publice

(1)In baza conventiilor internationale, organele fiscale vor colabora cu autoritatile fiscale similare, din alte state.

(2)In lipsa unei conventii, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autoritati fiscale din alt stat pe baza de reciprocitate.

Norme metodologice:

56.1. In exercitarea atributiilor de serviciu, organele fiscale colaboreaza cu autoritatile fiscale ale altor state, in conditiile legii, pentru realizarea obiectivelor lor.

56.2. In cazul in care exista conventii internationale, bilaterale sau multilaterale, incheiate de Romania cu alte state, colaborarea va avea loc in conformitate cu prevederile acestora.

56.3. In lipsa unei conventii, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autoritati fiscale din alt stat, prin intermediul Ministerului Finantelor Publice. In acest scop, Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala este autorizata sa incheie conventii de colaborare cu autoritati fiscale din alte state pe baza de reciprocitate cu indeplinirea urmatoarelor conditii:

a) se asigura ca informatiile si documentele transmise se utilizeaza numai in scop fiscal si sunt destinate numai autoritatilor care se ocupa de instrumentarea cazului fiscal;

b) se asigura ca se evita pe cale amiabila o dubla impunere;

c) se asigura ca nu se afecteaza suveranitatea, siguranta, si alte interese ale celor doua state;

d) colaborarea se desfasoara cu respectarea drepturilor si obligatiilor atat ale organului fiscal cat si ale contribuabilului, conform legii interne.

Codul de procedura fiscala:

Art.57 Forta probanta a documentelor justificative si evidentelor contabile

Documentele justificative si evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. In cazul in care exista si alte acte doveditoare, acestea vor fi luate in considerare la stabilirea bazei de impunere.

Norme metodologice:

57.1. La analiza starii de fapt fiscale in vederea stabilirii bazei de impunere, documentele justificative si evidentele contabile constituie probe. In cazul in care exista si alte inscripții sau fapte doveditoare din care rezulta ca acestea reflecta realitatea, organul fiscal le va avea in vedere la analiza starii de fapt.

Codul de procedura fiscala:

Art.58 Sarcina probei in dovedirea situatiei de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii.

Norme metodologice:

58.1. In situatia in care contribuabilul depune la organul fiscal cereri sau declaratii, acesta trebuie sa faca dovada ca informatiile furnizate sau solicitarile sale sunt intemeiate si corespund starii de fapt fiscale reale.

58.2. In cazul in care organul fiscal stabileste obligatii fiscale prin decizia de impunere in conditiile art.78 din Codul de procedura fiscala sau modifica decizia de impunere in conditiile art.82 din Codul de procedura fiscala, acesta are obligatia de a dovedi temeinicia celor stabilite, corespondenta lor cu situatia fiscala reala a contribuabilului, aratand corelarea celor stabilite cu elementele constatate de organul fiscal si cu mijloacele de proba administrate de acesta.

Codul de procedura fiscala:

Art.59 Dovedirea titularului dreptului de proprietate in scopul impunerii

(1) In cazul in care constata ca anumite bunuri, venituri sau alte valori care potrivit legii constituie baza impozabila sunt detinute de persoane care in mod continuu beneficiaza de castigurile sau orice foloase obisnuite aduse de acestea, si ca persoanele respective declara in scris ca nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor in cauza fara sa arate insa care

sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal va proceda la stabilirea provizorie a obligatiei fiscale corespunzatoare in sarcina acelor persoane.

(2) In conditiile legii, obligatia fiscala privind baza impozabila prevazuta la alin.(1) va putea fi stabilita in sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel acestia datoreaza despagubiri persoanelor care au facut plata pentru stingerea obligatiei stabilite potrivit alin.(1).

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.60 Estimarea bazei de impunere

(1) Daca organul fiscal nu poate determina marimea bazei de impunere, acesta trebuie sa o estimeze. In acest caz trebuie avute in vedere toate datele si documentele care au relevanta pentru estimare. Estimarea consta in identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situatiei de fapt fiscale.

(2) In situatiile in care, potrivit legii, organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere, acestea vor avea in vedere pretul de piata al tranzactiei sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.

Norme metodologice:

60.1. Estimarea bazelor de impunere poate avea loc indeosebi cand:

a) contribuabilul nu depune declaratii fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corecta a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuza sa colaboreze la elucidarea starii de fapt fiscale, inclusiv situatiile in care contribuabilul obstructioneaza sau refuza actiunea de inspectie fiscala;

c) contribuabilul nu conduce evidenta contabila sau fiscala; neindeplinirea acestei obligatii se considera si atunci cand contribuabilul nu pune la dispozitia inspectiei fiscale registrele, documentele justificative si evidentele contabile si fiscale;

d) contribuabilul nu isi corecteaza declaratiile fiscale;

e) cand, din motive de forta majora, au disparut evidentele contabile si fiscale sau actele justificative privind operatiunile producatoare de venituri si contribuabilul nu si-a indeplinit obligatia de refacere a acestora;

f) cand se constata fapte care ar putea intruni elementele constitutive ale unei infractiuni.

60.2. In situatia in care organul fiscal este indreptatit sa stabileasca baza de impunere prin estimare, trebuie sa aiba in vedere toate datele si documentele care au relevanta pentru estimare, precum si informatii si documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar in lipsa acestora date si informatii detinute de organul fiscal despre contribuabili cu activitati similare.

Codul de procedura fiscala:

Art.61 Calcularea termenelor

In situatia in care legislatia fiscala nu prevede altfel, pentru modalitatile de calcul al termenelor se aplica dispozitiile dreptului comun in materie.

Norme metodologice:

61.1. Termenele se socotesc pe zile libere, neintrand in calcul nici ziua cand a inceput, nici ziua cand s-a sfarsit termenul.

61.2. Termenele stabilite pe ore incep sa curga de la miezul noptii zilei urmatoare.

61.3. Termenele stabilite pe ani, luni sau saptamani se sfarsesc in ziua anului, lunii sau saptamanii corespunzatoare zilei de plecare.

61.4. Termenul care, incepand la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfarseste intr-o luna care nu are o asemenea zi, se va socoti implinit in ultima zi a lunii.

61.5. Termenul care se sfarseste intr-o zi de sarbatoare legala, sau cand serviciul este suspendat, se va prelungi pana la sfarsitul primei zile de lucru urmatoare.

61.6. Termenele incep sa curga de la data comunicarii actului administrativ fiscal, daca legea nu dispune altfel.

61.7. Neexercitarea oricarei cai de atac si neindeplinirea oricarui act de procedura in termenul legal atrage decaderea, afara de cazul cand legea dispune altfel sau cand partea dovedeste ca a fost impiedicata printr-o imprejurare mai presus de vointa ei. In acest din urma caz, actul de procedura se va indeplini in termen de 15 zile de la incetarea impiedicarii; in acelasi termen vor fi aratate si motivele impiedicarii.

61.8. Declaratiile fiscale sau orice alte acte trimise prin posta organelor fiscale se socotesc depuse in termen daca au fost predate recomandat la oficiul postal inainte de implinirea lui.

Codul de procedura fiscala:

Art.62 Prelungirea termenelor

Termenele pentru depunerea declaratiilor fiscale si termenele stabilite in baza legii de un organ fiscal, pot fi prelungite in situatii temeinic justificate, potrivit competentei stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

Norme metodologice:

62.1. In situatia in care declaratiile fiscale nu au fost depuse la termenele stabilite de lege sau de organul fiscal, ori masurile dispuse de organul fiscal nu au fost indeplinite la termenele stabilite, in situatii temeinic justificate, contribuabilul poate solicita prelungirea termenelor. In acest caz, contribuabilul va depune o cerere la organul fiscal.

62.2. Cererea va cuprinde: data pana la care solicita prelungirea termenului, motivele de fapt si de drept, probele pe care se intemeiaza solicitarea, semnatura si datele de identificare ale contribuabilului. In caz de forta majora sau caz fortuit, solicitarea se adreseaza in termen de 10 zile de la data incetarii fortei majore sau a cazului fortuit.

62.3. In vederea prelungerii termenului, dupa verificarea celor sustinute in cerere, functionarul public va intocmi un referat care va cuprinde: obiectul solicitarii, motivele de fapt sau de drept, probele pe care se intemeiaza solicitarea, propunerera si semnatura functionarului public. Referatul se inainteaza sefului ierarhic care va verifica motivele ce justifica prelungirea termenului si va aviza propunerea functionarului public. Referatul astfel avizat se va prezenta conducatorului organului fiscal spre aprobare. Cererea de prelungere a termenului se analizeaza in cel mult 5 zile de la data depunerii.

62.4. Decizia organului fiscal constituie act administrativ si se va comunica contribuabilului.

Codul de procedura fiscala:

Art.63 Obligatia de inregistrare fiscala

(1)Orice persoana sau entitate, care este subiect intr-un raport juridic fiscal se inregistreaza fiscal, primind un cod de identificare fiscala. Codul de identificare fiscala va fi:

a)pentru persoanele juridice, cu exceptia comerciantilor, precum si pentru asocierile si alte entitati fara personalitate juridica, codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent;

Norme metodologice:

63.1. Sunt obligati sa completeze si sa depuna declaratie de inregistrare fiscala, in vederea atribuirii codului de inregistrare fiscala si a eliberarii certificatului de inregistrare fiscala, contribuabilii, dupa cum urmeaza:

- a)persoanele juridice, cu exceptia comerciantilor;
- b)asociatiile familiale constituite conform legii;
- c)asociatiile agricole fara personalitate juridica;

d) asocierile fara personalitate juridica constituite potrivit actelor normative speciale, in baza unui contract de asociere in forma scrisa, autentificat in conditiile dreptului comun;

e) orice asociere fara personalitate juridica constituita, potrivit prevederilor Codului civil sau ale Codului comercial, in baza unui contract de asociere in forma scrisa, autentificat in conditiile dreptului comun;

f) alte persoane decat cele prevazute mai sus, asociatii sau organizatii de orice fel care, in baza actului de constituire, desfasoara in Romania activitati cu caracter economic, social, politic, sindical, cultural, civic, filantropic ori religios, precum si cele care, potrivit legii, au obligatia sa faca retinerea la sursa a impozitelor si taxelor;

g) institutiile publice ai caror conducatori indeplinesc atributii de ordonator de credite, precum si unitatile din subordinea acestora care sunt finantate din venituri extrabugetare sau din subventii de la bugetul de stat si care intocmesc bilant contabil distinct;

h) persoanele juridice straine care isi desfasoara activitatea prin intermediul unui sediu permanent in Romania, cu exceptia sucursalelor comerciantilor care au sediul principal al comertului in strainatate;

i) reprezentantele societatilor comerciale sau ale organizatiilor economice straine, precum si orice alte entitati care desfasoara activitati, potrivit legii, pe teritoriul Romaniei.

j) persoanele impozabile stabilite in strainatate care realizeaza pe teritoriul României operatiuni care intra în sfera de aplicare a T.V.A.

63.2. In cazul persoanelor prevazute la pct.63.1. lit.j) o data cu depunerea cererii de desemnare a reprezentantului fiscal se depune si declaratia de inregistrare fiscala, completata de reprezentantul fiscal propus in numele persoanei straine, insotita de copia certificatului de inregistrare fiscala/certificatului de inregistrare a reprezentantului fiscal propus, pentru activitatea proprie. Inregistrarea fiscala a persoanei impozabile straine si atribuirea codului de indentificare fiscala se efectueaza numai dupa aprobarea reprezentantului fiscal propus.

63.3. Codul de înregistrare fiscala atribuit persoanei straine care realizeaza operatiuni taxabile prin reprezentantul sau fiscal trebuie sa fie diferit de codul de identificare fiscala atribuit reprezentantului fiscal pentru activitatea proprie.

63.4. Modificarile ulterioare referitoare la desemnarea reprezentantului fiscal se fac pe baza cererii de renuntare la angajament si a declaratiei de mentiuni. In cazul in care schimbarea reprezentantului fiscal se datoreaza desemnarii de catre persoanele impozabile straine a unui alt reprezentant fiscal, la declaratia de mentiuni se anexeaza aprobarea noului reprezentant fiscal desemnat.

In cazul in care persoana impozabila straina isi inceteaza activitatea sau in cazul in care este obligat sa-si inregistreze sediul permanent in Romania, prin declaratia de mentiuni depusa, reprezentantul fiscal va solicita radierea din registrul contribuabililor a persoanei impozabile straine.

Codul de procedura fiscala:

b) pentru persoanele fizice, codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;

Norme metodologice:

63.5. Inregistrarea persoanelor fizice care detin cod numeric personal atribuit potrivit legii speciale, platitoare de impozit pe venit, se face la data depunerii declaratiei estimative, a declaratiei speciale, a declaratiei de venit global sau a fisei fiscale, dupa caz, in functie de natura venitului obtinut, pe baza datelor de identificare inscrise in aceasta.

63.6. La inregistrarea persoanelor fizice, platitoare de impozit pe venit, nu se depune declaratie de inregistrare fiscala si nu se elibereaza certificat de inregistrare fiscala, inregistrarea in evidentele fiscale facandu-se in scopul administrarii impozitului pe venit.

63.7. Fac exceptie de la prevederile de mai sus persoanele fizice care, potrivit legii, au calitatea de angajator sau sunt platitoare de T.V.A.

Cod procedura fiscala:

c)pentru persoanele fizice care nu detin cod numeric personal, numarul de identificare fiscala atribuit de organul fiscal competent;

Norme metodologice:

63.8. Persoanele fizice care nu detin cod numeric personal sunt obligate sa completeze si sa depuna declaratie de inregistrare fiscala, in vederea atribuirii numarului de identificare fiscala si a eliberarii certificatului de inregistrare fiscala.

63.9. Persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania, care solicita deduceri personale suplimentare pentru persoanele pe care le au in intretinere si care nu au cetatenie romana, vor depune pentru inregistrarea acestora in scopul acordarii deducerii formularul "Declaratie de inregistrare fiscala/declaratie de mentiuni pentru persoane fizice straine".

Codul de procedura fiscala:

d)pentru comercianti, inclusiv pentru sucursalele comerciantilor care au sediul principal al comertului in strainatate, codul unic de inregistrare atribuit potrivit legii speciale.

Norme metodologice:

63.10. Comerciantii sunt persoanele fizice si asociatiile familiale care exercita in mod obisnuit acte de comert, societatile comerciale, societatile si companiile nationale, grupurile de interes economic, regiile autonome si organizatiile cooperatiste.

Codul de procedura fiscala:

e)pentru persoanele fizice platitoare de taxa pe valoare adaugata, codul de inregistrare fiscala atribuit de organul fiscal competent.

Norme metodologice:

63.11. Pentru persoanele fizice platitoare de taxa pe valoarea adaugata, codul de inregistrare fiscala este codul numeric personal/numarul de identificare fiscala precedat de litera "R".

Codul de procedura fiscala:

(2)Persoanele prevazute la alin.(1) lit.d) se inregistreaza fiscal potrivit procedurii speciale in materie.

Norme metodologice:

63.12. Pentru comerciantii persoane fizice care nu detin cod numeric personal, numarul de identificare fiscala se obtine prin oficiile registrului comertului de pe langa tribunale, conform procedurii specifice in materie.

63.13. Inregistrarea comerciantilor se face prin completarea si depunerea cererii de inregistrare, insotita de documentele necesare, la Biroul unic din cadrul oficiului registrului comertului de pe langa tribunalul in raza caruia isi au sediul sau domiciliul, in vederea atribuirii codului unic de inregistrare si a eliberarii certificatului de inregistrare.

63.14. Modificarile intervenite in datele declarate initial de comercianti fac obiectul inregistrarii de mentiuni. Inregistrarea mentiunilor referitoare la datele inscrise in certificatul de inregistrare, inclusiv inregistrarea/scoaterea din evidenta ca platitori de T.V.A se face prin completarea si depunerea cererii de inregistrare a mentiunilor la Biroul unic din cadrul oficiului registrului comertului de pe langa tribunalul in raza caruia isi au sediul sau domiciliul comerciantii.

63.12. Certificatul de inregistrare eliberat comerciantilor de catre Biroul unic tine loc si de certificat de inregistrare fiscala.

Codul de procedura fiscala:

(3)In vederea atribuirii codului de identificare fiscala persoanele prevazute la alin.(1) lit.a), c) si e) au obligatia sa depuna declaratie de inregistrare fiscala.

(4) Au obligatia sa depuna o declaratie de inregistrare fiscala si persoanele de la alin.(1) lit.b) care au calitatea de angajator.

(5) Declaratia de inregistrare se depune in termen de 30 zile de la:

a) data infiintarii potrivit legii, in cazul persoanelor juridice, asociilor si altor entitati fara personalitate juridica;

b) data eliberarii actului legal de functionare, inceperii activitatii, data obtinerii primului venit sau dobandirii calitatii de angajator, dupa caz, in cazul persoanelor fizice.

Codul de procedura fiscala:

Art.64 Inregistrarea si scoaterea din evidenta a platitorilor de taxa pe valoarea adaugata

(1) Orice persoana impozabila care realizeaza operatiuni taxabile si sau scutite de taxa pe valoare adaugata cu drept de deducere trebuie sa solicite inregistrarea ca platitori de taxa pe valoare adaugata in urmatoarele situatii:

a) la infiintare, daca declara ca doreste sa opteze pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adaugata;

b) ulterior infiintarii, daca cifra de afaceri realizata este sub plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului Fiscal privitoare la taxa pe valoarea adaugata, dar doreste sa opteze pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoarea adaugata;

c) dupa infiintare, in mod obligatoriu, daca depaseste plafonul de scutire, prevazut de dispozitiile Codului Fiscal privitoare la taxa pe valoarea adaugata, in termen de 10 zile de la sfarsitul lunii in care a depasit acest plafon.

(2) Persoanele care realizeaza in exclusivitate operatiuni scutite de taxa pe valoare adaugata, iar potrivit Codului Fiscal pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoare adaugata, trebuie sa solicite inregistrarea ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.

(3) Cifra de afaceri declarata organului fiscal este cea determinata conform dispozitiilor Codului Fiscal privitoare la TVA.

(4) In cazul persoanelor inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, codul de identificare fiscala este precedat de litera "R".

(5) Data inregistrarii ca platitor de taxa pe valoarea adaugata este:

a) data comunicarii certificatului de inregistrare in situatiile prevazute la alin.(1) lit.a);

b) data de intai a lunii urmatoare celei in care persoana impozabila face optiunea pentru taxare in situatiile prevazute la alin.(1) lit.b);

c) data de intai a lunii urmatoare celei in care persoana impozabila are obligatia sa solicite luarea in evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in situatiile prevazute la alin.(1) lit.c).

(6) Orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata care, ulterior inregistrarii, realizeaza exclusiv operatiuni care nu dau drept de deducere, trebuie sa solicite scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, in termen de 10 zile de la sfarsitul lunii in care realizeaza exclusiv astfel de operatiuni.

(7) Orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata trebuie sa solicite scoaterea din evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata in caz de incetare a activitatii, in termen de 15 zile de la data actului in care se consemneaza situatia respectiva.

Norme metodologice:

64.1. Persoanele fizice care devin platitoare de T.V.A. potrivit legii, la inceperea activitatii sau ulterior inregistrarii fiscale, vor completa si vor depune o declaratie de inregistrare fiscala/declaratie de mentiuni la organul fiscal in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal.

64.2. Persoanele impozabile prevazute la art.63 alin.(1) lit.a) din Codul de procedura fiscala care devin platitoare de T.V.A. potrivit legii, la infiintare sau ulterior inregistrarii fiscale, vor completa si vor depune o declaratie de inregistrare fiscala/declaratie de mentiuni la organul fiscal in a carui raza teritoriala isi au sediul declarat/domiciliul fiscal.

64.3. In cazul in care persoanele prevazute la art.64 alin.(1) lit.a) din Codul de procedura fiscala declara la infiintare sau la inceperea activitatii o cifra de afaceri estimata din operatiuni taxabile si/sau scutite cu drept de deducere mai mare decat plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului fiscal privitoare la taxa pe valoare adaugata, se inregistreaza ca platitori de taxa pe valoare adaugata la infiintare sau la inceperea activitatii, dupa caz.

64.4. Persoanele impozabile care depasesc in cursul unui an fiscal plafonul de scutire prevazut de dispozitiile Codului fiscal privitoare la T.V.A., sunt obligate sa depuna declaratie de inregistrare fiscala/declaratie de mentiuni, in termen de 10 zile de la sfarsitul lunii in care a depasit acest plafon.

64.5. Organul fiscal competent va elibera platitorilor de T.V.A. certificatul de inregistrare fiscala in care se va inscrie codul de identificare fiscala precedat de litera "R".

64.6. Certificatul de inregistrare eliberat platitorilor de T.V.A. va cuprinde la atributul fiscal "R" si data luarii in evidenta ca platitor de T.V.A. Aceasta data va ramane neschimbata ori de cate ori platitorul isi schimba certificatul de inregistrare, cu exceptia situatiei in care este scos din evidenta platitorilor de T.V.A. In acest caz, atributul fiscal "R" nu va mai fi inscris pe certificatul de inregistrare.

64.7. La data eliberarii noului certificat de inregistrare, contribuabilul are obligatia de a depune, in vederea anularii, vechiul certificat, la organul fiscal in a carui raza teritoriala contribuabilul isi are sediul social/domiciliul fiscal.

64.8. Data comunicarii certificatului de inregistrare in cazul comerciantilor este data eliberarii certificatului de inregistrare de catre Biroul unic din cadrul oficiului registrului comertului competent. Aceasta data va fi comunicata prin mijloace electronice Ministerului Finantelor Publice.

64.9. Pentru inregistrarea mentiunilor privind luarea/scoaterea in/din evidenta ca platitor de T.V.A., comerciantii vor completa si vor depune cererea de preschimbare a certificatului de inregistrare la Biroul unic din cadrul oficiului registrului comertului de pe langa tribunalul in raza caruia isi au sediul sau domiciliul acestia, fara avizul organelor fiscale competente.

Codul de procedura fiscala:

Art.65 Obligatia inscrierii codului de identificare fiscala pe documente

(1)Platitorii de impozite si taxe au obligatia de a mentiona pe facturi, scrisori, oferte, comenzi sau orice alte documente emise codul de identificare fiscala propriu.

(2)Documentele prezentate de platitorii de impozite si taxe bancilor, organelor fiscale si altor institutii publice, contribuabililor si altor persoane interesate, fara a avea inscris codul de identificare fiscala a emitentului, nu sunt valabile ca documente fiscale.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.66 Declararea filialelor si sediilor secundare

(1)Contribuabilii au obligatia de a declara organului fiscal competent, in termen de 30 zile, infiintarea de sedii secundare.

(2)Contribuabilii cu domiciliul fiscal in Romania au obligatia de a declara in termen de 30 de zile infiintarea de filiale si sedii secundare in strainatate.

Norme metodologice:

66.1. Prin sediu secundar se intelege o subunitate permanenta din structura unei persoane sau entitati care serveste activitatii acesteia cum ar fi: sediul conducerii intreprinderii, sucursale, birouri, fabrici si ateliere, depozite de marfuri, centre de achizitii si desfacere, magazine, mine, cariere, puturi de titei sau gaze, sau alte locuri de extractie a resurselor naturale, santiere de constructii sau montaj numai daca acestea dureaza mai mult de 6 luni.

66.2. Contribuabilii care, potrivit legii, au obligatii de plata la sedii secundare, sunt obligati sa le inregistreze prin completarea si depunerea declaratiei de inregistrare fiscala, insotita de o copie de pe certificatul de inregistrare fiscala a unitatii cu personalitate juridica, la organul fiscal in a carui raza

teritoriala se afla situate sediile secundare. In acest caz, sediile secundare sunt cele definite prin legi speciale.

Codul de procedura fiscala:

Art.67 Forma si continutul declaratiei de inregistrare fiscala

(1)Declaratia de inregistrare fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie gratuit de organul fiscal si va fi insotita de acte doveditoare ale informatiilor cuprinse in aceasta.

(2)Declaratia de inregistrare fiscala va cuprinde: datele de identificare a contribuabilului, categoriile de obligatii de plata datorate potrivit Codului fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a imputernicitului, datele privind situatia juridica a contribuabilului, precum si alte informatii necesare administrarii impozitelor si taxelor.

Norme metodologice:

67.1. In cazul contribuabililor prevazuti la art.63 alin.1) lit.a) din Codul de procedura fiscala, actele doveditoare ale informatiilor inscrise in declaratia de inregistrare fiscala sunt:

a)copie de pe autorizatia de functionare eliberata de autoritatea competenta sau de pe actul legal de infiintare, dupa caz;

b)dovada detinerii sediului (act de proprietate, contract de închiriere etc.);

c)alte acte doveditoare, etc.

In cazul in care declaratia de inregistrare este depusa de imputernicit/reprezentant legal, aceasta va fi insotita de documentele prevazute mai sus la care se va anexa actul de imputernicire.

67.2. In cazul persoanelor fizice care nu au cod numeric personal, declaratia de inregistrare fiscala va fi insotita de copie de pe pasaport sau de pe alt document eliberat de organele abilitate. In situatia in care declaratia de inregistrare este depusa de imputernicit/reprezentant fiscal, la declaratie se va anexa si actul de imputernicire.

67.3. Pentru inregistrarea ca platitori de T.V.A. a persoanelor fizice care detin cod numeric personal si nu au calitatea de comerciant, declaratia de inregistrare fiscala va fi insotita, dupa caz, de urmatoarele documente:

a)copie dupa actul de identitate;

b)copie de pe autorizatia eliberata de autoritatea competenta care atesta dreptul de exercitare a activitatii;

c)copie dupa alte acte doveditoare in baza carora se obtin venituri.

Codul de procedura fiscala:

Art.68 Certificatul de inregistrare fiscala

(1)Pe baza declaratiei de inregistrare fiscala, depusa potrivit art.63 alin.(3) si (4), organul fiscal competent elibereaza certificatul de inregistrare fiscala, in termen de 30 zile de la data depunerii declaratiei. In certificatul de inregistrare fiscala se inscrie obligatoriu codul de identificare fiscala.

(2)Eliberarea certificatelor de inregistrare fiscala nu este supusa taxelor de timbru.

(3)Contribuabilii care realizeaza venituri din activitatea de comert sau prestari de servicii catre populatie sunt obligati sa afiseze certificatul de inregistrare fiscala in locurile unde se desfasoara activitatea.

(4)In cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de inregistrare fiscala, organul fiscal va elibera un duplicat al acestuia, in baza cererii contribuabililor si a dovezii de publicare a pierderii, furtului sau distrugerii in Monitorul Oficial al Romaniei Partea a III a.

Norme metodologice:

68.1. Certificatul de inregistrare fiscala se emite in doua exemplare; primul exemplar se inmaneaza contribuabilului, iar al doilea exemplar se pastreaza la dosarul fiscal.

68.2. Declaratia de inregistrare fiscala depusa de contribuabil se pastreaza la dosarul fiscal al acestuia.

Codul de procedura fiscala:

Art.69 Modificari ulterioare inregistrarii fiscale

(1)Modificarile ulterioare ale datelor din declaratia de inregistrare fiscala trebuie aduse la cunostinta organului fiscal competent, in termen de 30 zile de la data producerii acestora, prin completarea si depunerea declaratiei de mentiuni.

(2)La incetarea conditiilor care au generat inregistrarea fiscala, contribuabilii au obligatia de a preda organelor fiscale, in vederea anularii, certificatul de inregistrare fiscala, o data cu depunerea declaratiei de mentiuni.

Norme metodologice:

69.1. In cazul modificarilor privind sediul social/domiciliul, contribuabilii prevazuti la art.63 alin. (1) lit.a) si lit.e) din Codul de procedura fiscala, depun declaratia de mentiuni la organul fiscal in a carui raza teritoriala au avut domiciliul fiscal initial, in vederea scoaterii din evidentele acestuia.

69.2. De asemenea, contribuabilii vor depune o declaratie de mentiuni, in vederea inscrierii in evidente, la organul fiscal in a carui raza teritoriala isi muta sediul social/domiciliul, impreuna cu certificatul de inregistrare fiscala, care se va anula si se va elibera un nou certificat de inregistrare fiscala cu acelasi cod de identificare fiscala, dar cu inscrierea noului sediu social/domiciliu. In cazul în care noul sediu social/domiciliu se afla in raza aceluiasi organ fiscal competent, se va depune o singura declaratie de mentiuni, insotita de certificatul de înregistrare fiscala, pe baza careia se vor corecta evidentele si se va elibera noul certificat de înregistrare fiscala.

69.3. Pentru modificari privind denumirea, forma de proprietate, forma juridica, incetarea temporara sau definitiva a activitatii, declaratia de mentiuni va fi insotita de copia autentificata de pe hotararea judecatoreasca definitiva sau de pe documentul care atesta modificarea intervenita, dupa caz (autorizatie, contract etc.)

Inregistrarea mentiunilor referitoare la modificarea datelor inscrise in vectorul fiscal se face prin depunerea unei declaratii de mentiuni la organul fiscal in raza caruia se afla domiciliul fiscal al contribuabilului.

69.4. Formalitatile de inregistrare si de declarare a mentiunilor pentru sedii secundare sunt facute de platitorii de impozite si taxe care le-au înfiintat.

Codul de procedura fiscala:

Art.70 Registrul contribuabililor

(1)Organul fiscal competent organizeaza evidenta platitorilor de impozite si taxe in cadrul registrului contribuabililor, care contine:

- a)date de identificare a contribuabilului;**
- b)categoriile de obligatii fiscale de plata datorate potrivit legii, denumite vector fiscal;**
- c)alte informatii necesare administrarii obligatiilor fiscale.**

(2)Datele prevazute la alin.(1) se completeaza pe baza informatiilor comunicate de contribuabili, de oficiul registrului comertului, de serviciul de evidenta a populatiei, de la alte autoritati si institutii, precum si din constatarile proprii ale organului fiscal.

(3)Datele din registrul contribuabililor pot fi modificate din oficiu ori de cate ori se constata ca acestea nu corespund starii de fapt reale si vor fi comunicate contribuabililor.

(4)Modificarea din oficiu a domiciliului fiscal pe baza constatarilor facute potrivit alin.(3) se face prin decizie emisa de organul fiscal competent, dupa ascultarea prealabila a contribuabilului, potrivit art.7.

Norme metodologice:

70.1. Datele prevazute la art.70 alin.(1) din Codul de procedura fiscala se completeaza pe baza informatiilor comunicate de contribuabili in declaratiile de inregistrare fiscala/de mentiuni sau in declaratiile privind impozitul pe venit.

70.2. Pentru obtinerea informatiile de la oficiul registrului comertului, de la serviciul de evidenta a populatiei si de la alte autoritati si institutii, se vor incheia protocoale privind schimbul de informatii intre acestea si Ministerul Finantelor Publice.

70.3. Informatiile cu privire la domiciliul fiscal se comunica prin completarea si depunerea formularului "Cererea de inregistrare a domiciliului fiscal al contribuabilului".

70.4. Procedura de modificare din oficiu a domiciliului fiscal se va aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

Codul de procedura fiscala:

Art.71 Obligatia de a conduce evidenta fiscala

In vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale de plata datorate, contribuabilii sunt obligati sa conduca evidente fiscale, potrivit actelor normative in vigoare.

Norme metodologice:

71.1. Sunt evidente fiscale registrele, situatiile si alte inscrisuri pe care legislatia fiscala le prevede ca fiind obligatoriu in scopul stabilirii creantelor fiscale cum ar fi: jurnal pentru vanzari, jurnal pentru cumparari, registrul pentru determinarea profitului impozabil si altele asemenea.

Codul de procedura fiscala:

Art.72 Reguli pentru conducerea evidentei contabile si fiscale

(1)Evidentele contabile si fiscale vor fi conduse si pastrate la domiciliul fiscal al contribuabilului sau la sediile secundare, dupa caz.

(2)Dispozitiile legale privind pastrarea, arhivarea si limba folosita pentru evidentele contabile sunt aplicabile si pentru evidentele fiscale.

(3)In cazul in care evidentele contabile si fiscale sunt tinute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe langa datele arhivate in format electronic contribuabilul este obligat sa pastreze si sa prezinte aplicatiile informatice cu ajutorul carora le-a generat.

(4)Contribuabilii sunt obligati sa evidentieze veniturile realizate si cheltuielile efectuate din activitatile desfasurate, prin intocmirea registrelor sau a oricaror alte documente prevazute de lege.

(5)Contribuabilii sunt obligati sa utilizeze pentru activitatea desfasurata documente primare si de evidenta contabila stabilite prin lege, achizitionate numai de la unitatile stabilite prin normele legale in vigoare, si sa completeze integral rubricile formularelor, corespunzator operatiunilor inregistrate.

(6)Organul fiscal poate lua in considerare orice evidente relevante pentru impunere tinute de contribuabil.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.73 Obligatia de a depune declaratii fiscale

(1)Declaratia fiscala se depune de catre persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2)In cazul in care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Finantelor Publice va stabili termenul de depunere a declaratiei fiscale.

(3)Obligatia de a depune declaratie fiscala se mentine si in cazurile in care:

a) a fost efectuata plata obligatiei fiscale;

b) obligatia fiscala respectiva este scutita la plata, conform reglementarilor legale;

c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere si obligatia fiscala.

(4) In caz de inactivitate temporara sau in cazul obligatiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau conditii de depunere a declaratiilor fiscale, in functie de necesitatile administrarii obligatiilor fiscale.

Norme metodologice:

73.1. Declaratiile fiscale sunt documente prin care se declara:

a) impozitele, taxele si contributiile datorate, in cazul in care, potrivit legii, obligatia calcularii impozitelor si taxelor revine platitorului;

b) bunurile si veniturile impozabile, in cazul in care, potrivit legii, stabilirea impozitului si a taxei se face de organul fiscal;

c) impozitele colectate prin stopaj la sursa, in cazul in care platitorul are obligatia de a calcula, retine si varsa impozite si taxe.

73.2. Platitorii de impozite si taxe care se afla in inactivitate temporara, pot solicita organului fiscal in a carui raza teritoriala isi au domiciliul fiscal, acordarea unui regim de declarare anuala a impozitelor si taxelor.

73.3. Regimul de declarare derogatoriu consta in depunerea anuala a declaratiilor de impozite si taxe, respectiv pana la data de 25 ianuarie a anului curent pentru anul expirat.

73.4. Obligatiile de declarare aferente activitatii desfasurate anterior perioadei de inactivitate temporara se mentin.

73.5. Regimul de declarare derogatoriu se acorda de organul fiscal competent, pentru perioade de inactivitate mai mari de 12 luni, pe baza cererii depuse de plator, cu conditia ca acesta sa nu aiba la data solicitarii, obligatii fiscale restante la bugetul de stat.

73.6. Durata regimului derogatoriu nu poate depasi 3 ani, consecutiv.

73.7. Dupa aprobarea cererii, regimul de declarare derogatoriu se inscrie in vectorul fiscal.

73.8. Cererea poate fi respinsa in cazul in care organul fiscal considera, motivat, ca acordarea regimului de declarare solicitat poate conduce la aparitia unor cazuri de evaziune fiscala.

73.9. Pentru perioada pentru care s-a acordat regimul derogatoriu, platitorul trebuie sa indeplineasca, cumulativ, urmatoarele conditii:

a) nu desfasoara nici un fel de activitate;

b) nu obtine venituri din exploatare sau orice alte venituri impozabile;

c) nu angajaza personal si nu plateste venituri cu regim de retinere la sursa a impozitului.

73.10. Regimul de declarare derogatoriu isi inceteaza valabilitatea in luna in care nu mai este indeplinita oricare din conditiile prevazute la pct.73.9., caz in care platitorul este obligat sa reintre, din oficiu, in regimul normal de declarare.

Codul de procedura fiscala:

Art.74 Forma si continutul declaratiei fiscale

(1) Declaratia fiscala se intocmeste prin completarea unui formular pus la dispozitie, gratuit, de organul fiscal.

(2) In declaratia fiscala contribuabilul trebuie sa calculeze cuantumul obligatiei fiscale, daca acest lucru este prevazut de lege.

(3) Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale inscriind corect, complet si cu buna credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale. Declaratia fiscala se semneaza de catre contribuabil sau de catre imputernicit.

(4) Declaratia fiscala trebuie insotita de documentatia ceruta de prevederile legale.

(5) Pentru anumite categorii de obligatii fiscale, stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice, organul fiscal poate transmite contribuabililor formularele de declarare a impozitelor si taxelor, instructiunile de completare a acestora, alte informatii utile, precum si plicurile preadresate. In acest caz contravaloarea corespondentei se suporta de catre organul fiscal.

Norme metodologice:

74.1. In costul corespondentei intra si costul transmiterii de catre contribuabil a plicului preadresat.

Codul de procedura fiscala:

Art.75 Depunerea declaratiilor fiscale

(1)Declaratia fiscala se depune la registratura organului fiscal competent sau la posta prin scrisoare recomandata. Declaratia fiscala poate fi transmisa prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanta, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

(2)Declaratiile fiscale pot fi redactate de organul fiscal sub forma de proces verbal, daca din motive independente de vointa contribuabilului acesta este in imposibilitatea de a scrie.

(3)Data depunerii declaratiei fiscale este data inregistrarii acesteia la organul fiscal sau data depunerii la posta, dupa caz.

(4)Nedepunerea declaratiei fiscale da dreptul organului fiscal sa procedeze la stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale, prin estimarea bazei de impunere potrivit art.60.

Norme metodologice:

75.1. Organul fiscal competent are dreptul de a stabili, din oficiu, obligatii fiscale daca platitorul nu depune declaratia de impozite si taxe in termen de 15 zile de la primirea instiintarii prin care organul fiscal ii notifica depasirea termenului legal de depunere a declaratiei.

75.2. Pe baza constatarilor facute prin estimarea bazei de impunere, organul fiscal calculeaza impozitul datorat prin aplicarea cotelor de impunere prevazute de legislatia in vigoare, pentru anul fiscal pentru care se face impunerea din oficiu si emite decizia de impunere.

75.3. Debitul rezultat va fi majorat cu 20%.

75.4. In cazul impozitului pe venitul global, procedura estimarii bazei de impunere si stabilirii din oficiu a obligatiei de plata se reglementeaza prin ordin al ministrului finantelor publice.

75.5. Impozitul stabilit din oficiu de catre organul fiscal competent se corecteaza, dupa cum urmeaza:

a)la data depunerii efective de catre contribuabil a declaratiei fiscale;

b)la data efectuarii unei inspectii fiscale care se desfasoara pentru obligatia de plata care a fost stabilit din oficiu.

Codul de procedura fiscala:

Art.76 Corectarea declaratiilor fiscale

Declaratiile fiscale pot fi corectate de catre contribuabil, din proprie initiativa.

Norme metodologice:

76.1.1. Declaratiile de impozite si taxe pot fi corectate de catre platitori, din proprie initiativa, prin depunerea unei declaratii rectificative la organul fiscal competent.

76.1.2. Declaratia rectificativa poate fi depusa ori de cate ori platitorul constata erori in declaratia initiala, in interiorul perioadei de prescriptie.

76.2.1. Declaratia rectificativa nu se utilizeaza pentru corectarea sumelor stabilite prin deciziile de impunere emise in urma inspectiei fiscale sau ramase definitive prin decizii administrative sau judecatoresti emise de autoritatile competente, dupa caz. De asemenea, declaratia rectificativa nu se depune dupa inceperea procedurii de executare silita in conditiile legii.

76.2.2. Declaratia rectificativa nu mai poate fi depusa in cazul in care organele de inspectie se prezinta la sediul, domiciliul sau resedinta platitorului pentru desfasurarea unei actiuni de inspectie fiscala pentru impozitele si taxele aferente perioadelor supuse inspectiei.

76.2.3. Sumele rezultate din corectarea taxei pe valoarea adaugata, facturate in mod eronat de platitor, precum si cele rezultate din corectarea erorilor de inregistrare in evidenta, reprezentand taxa

pe valoarea adaugata, se inregistreaza la randurile de regularizari din decontul lunii in care au fost operate corectiile. In acest caz, nu se va depune declaratie rectificativa.

76.3. Declaratia rectificativa se intocmeste pe acelasi model de formular ca si cel care se corecteaza, situatie in care se va inscrie "X" in casuta prevazuta in acest scop, cu exceptia situatiei prevazute la pct.76.4. Declaratia rectificativa va fi completata inscriindu-se toate datele si informatiile prevazute de formular, inclusiv cele care nu difera fata de declaratia initiala.

76.4. Pentru impozitele care se stabilesc de platitori prin autoimpunere sau retinere la sursa, modelul si continutul declaratiei rectificative se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

Codul de procedura fiscala:

Art.77 Stabilirea impozitelor si taxelor

(1)Impozitele si taxele se stabilesc astfel:

a)prin declaratie fiscala, in conditiile art.74 alin.(2) si art.78 alin.(3);

b)prin decizie emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.

(2)Dispozitiile alin.(1) sunt aplicabile si in cazurile in care impozitul este scutit la plata conform reglementarilor legale, precum si in cazul unei rambursari de impozit.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.78 Decizia de impunere

(1)Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.

(2)Decizia de impunere se emite, daca este necesar, si in cazul in care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art.81.

(3)Declaratia fiscala este asimilata cu o decizie de impunere sub rezerva unei verificari ulterioare.

Norme metodologice:

78.1. Modelul si continutul deciziei de impunere se aproba prin ordin al ministrului finantelor publice.

78.2. Declaratiile de venit estimat si declaratiile speciale, prevazute de legislatia specifica privind impozitul pe venit, se asimileaza cu deciziile privind bazele de impunere.

Codul de procedura fiscala:

Art.79 Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute la art.38. Decizia de impunere trebuie sa cuprinda, pe langa elementele prevazute la art.38 alin.(2), si categoria de impozit, baza de impunere, precum si quantumul impozitului, pentru fiecare perioada impozabila in parte.

Norme metodologice:

79.1. Modelul si continutul formularelor deciziilor de impunere, prevazute de legislatia specifica privind impozitul pe venit, precum si procedura de emitere a deciziilor de impunere vor fi stabilite prin ordin al ministrului finantelor publice.

Codul de procedura fiscala:

Art.80 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere si urmatoarele acte administrative fiscale:

a)deciziile privind rambursari de taxa pe valoarea adaugata si deciziile privind restitui de impozite;

b)deciziile privind bazele de impunere;

c)deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii;

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.81 Deciziile referitoare la bazele de impunere

(1)Bazele de impunere se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impunere, in urmatoarele situatii:

a)cand venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia va cuprinde si repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoana care a participat la realizarea venitului;

b)cand sursa venitului impozabil se afla pe raza altui organ fiscal decat cel competent teritorial. In acest caz competenta de a stabili baza de impunere o detine organul fiscal pe raza caruia se afla sursa venitului.

(2)Daca venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot sa-si numeasca un imputernicit comun in relatia cu organul fiscal.

Norme metodologice:

81.1. Pentru situatia prevazuta la art.81 alin.(1) lit.b) din Codul de procedura fiscala, organul fiscal in a carui raza se afla sursa de venit, competent in stabilirea bazei de impunere, va transmite decizia privind bazele de impunere organului fiscal competent pentru emiterea deciziei de impunere.

Codul de procedura fiscala:

Art.82 Stabilirea obligatiilor fiscale sub rezerva verificarii ulterioare

(1)Cuantumul obligatiilor fiscale se stabileste sub rezerva verificarii ulterioare.

(2)Decizia de impunere sub rezerva verificarii ulterioare poate fi desfiintata sau modificata, din initiativa organului fiscal sau la solicitarea contribuabilului, pe baza constatarilor organului fiscal competent.

(3)Rezerva verificarii ulterioare se anuleaza numai la implinirea termenului de prescriptie sau ca urmare a inspectiei fiscale efectuata in cadrul termenului de prescriptie

Norme metodologice:

82.1. Deciziile de impunere prevazute de legislatia specifica privind impozitul pe venit sunt decizii de impunere sub rezerva verificării ulterioare, cu exceptia deciziilor de plati anticipate referitoare la anii fiscali incheiati.

Codul de procedura fiscala:

Art.83 Obiectul, termenul si momentul de la care incepe sa curga termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiilor fiscale

(1)Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 5 ani, cu exceptia cazului in care legea dispune altfel.

(2)Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin.(1) incepe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala potrivit art.21, daca legea nu dispune altfel.

(3)Dreptul de a stabili obligatii fiscale se prescrie in termen de 10 ani in cazul in care acestea rezulta din savarsirea unei fapte prevazute de legea penala.

(4)Termenul prevazut la alin.(3) curge de la data savarsirii faptei ce constituie infractiune sanctionata ca atare printr-o hotarare judecatoreasca definitiva.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.84 Intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale

Termenele prevazute la art.83 se intrerup si se suspenda in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune potrivit dreptului comun.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.85 Efectul implinirii termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale

Daca organul fiscal constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale va proceda la incetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.86 Obiectul si functiile inspectiei fiscale

(1)Inspectia fiscala are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si a accesoriilor aferente acestora.

(2)Inspectia fiscala are urmatoarele atributii:

a)constatarea si investigarea fiscala a tuturor actelor si faptelor rezultand din activitatea contribuabilului supus inspectiei sau altor persoane privind legalitatea si conformitatea declaratiilor fiscale, corectitudinea si exactitatea indeplinirii obligatiilor fiscale, in vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b)analiza si evaluarea informatiilor fiscale, in vederea confruntarii declaratiilor fiscale cu informatiile proprii sau din alte surse;

c)sanctionarea potrivit legii a faptelor constatate si dispunerea de masuri pentru prevenirea si combaterea abaterilor de la prevederile legislatiei fiscale.

(3)Pentru ducerea la indeplinire a atributiilor prevazute la alin.(2) organul de inspectie va proceda la:

a)examinarea documentelor aflate in dosarul fiscal al contribuabilului;

b)verificarea concordantei dintre datele din declaratiile fiscale cu cele din evidenta contabila a contribuabilului;

c)discutarea constatarilor si solicitarea de explicatii scrise de la reprezentantii legali ai contribuabililor sau imputernicitii acestora, dupa caz;

d)solicitarea de informatii de la terti;

e)stabilirea de diferente de obligatii fiscale de plata;

f)verificarea locurilor unde se realizeaza activitati generatoare de venituri impozabile;

g)dispunerea masurilor asiguratorii in conditiile legii;

h)efectuarea de investigatii fiscale potrivit alin.(2) lit.a);

i)aplicarea de sanctiuni potrivit prevederilor legale.

Norme metodologice:

86.1. Solicitarea de explicatii scrise se va face in timpul inspectiei fiscale, in cazurile in care acestea sunt necesare pentru clarificarea si definitivarea constatarilor privind situatia fiscala a contribuabilului, cand se constata abateri care sunt sanctionate contraventional sau care pot intruni elementele constitutive ale unei infractiuni.

86.2. In cazul in care persoana in cauza, refuza sa furnizeze explicatiile solicitate sau sa raspunda la unele intrebari, organele de inspectie fiscala vor transmite intrebarile printr-o adresa scrisa, stabilind un termen rezonabil pentru formularea raspunsului. In cazul in care nu se primeste

raspunsul solicitat se va consemna fapta in Raportul de inspectie fiscala sau procesul verbal si se vor aplica sanctiunile prevazute de lege.

86.3. Solicitarea de explicatii scrise se va face prin "Nota explicativa".

86.4. Stabilirea bazei de impunere precum si a diferentelor de impozite, taxe si contributii se face direct pe baza evidentelor contabile, fiscale, altor documente si informatii ori folosind metode de estimare in conformitate cu prevederile art.60 din Codul de procedura fiscala.

86.5. Cand organele de inspectie fiscala utilizeaza metode de estimare a bazei de impunere se va mentiona in actul de inspectie motivele care au determinat folosirea metodei precum si a criteriilor de estimare. Sarcina de a dovedi ca baza de impozitare determinata prin utilizarea metodei de estimare nu este corecta revine contribuabilului.

86.6. Organele de inspectie fiscala calculeaza obligatii fiscale accesorii numai pentru impozite, taxe si contributii de plata stabilite suplimentar in timpul inspectiei fiscale.

86.7. Pentru stabilirea si sanctionarea contraveniilor la legislatia financiar fiscala si contabila organele de inspectie fiscala incheie Proces-verbal de constatare si sanctionare a contravenitiei.

86.8. La constatarea, stabilirea, sanctionarea si incasarea contraveniilor se vor aplica prevederile legilor generale si speciale cu privire la contravenitii.

86.9. In exercitarea atributiilor de serviciu organele de inspectie fiscala au dreptul:

a) sa confiste in conditiile legii obiectele sau produsele reprezentand bunuri sustrate de la plata impozitelor, precum si sumele in lei si/sau in valuta dobandite ilicit;

b) sa constate contravenitiile si sa aplice sanctiunile prevazute de legile fiscale si contabile;

c) sa anuleze aplicarea masurilor care contravin reglementarilor contabile si fiscale si sa dispuna masurile necesare indeplinirii corecte de catre contribuabili a obligatiilor fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.87 Persoanele supuse inspectiei fiscale

Inspectia fiscala se exercita asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligatii de stabilire, retinere si plata a impozitelor si taxelor si a altor obligatii fiscale prevazute de lege.

Norme metodologice:

87.1. Inspectia fiscala se va exercita de regula, concomitent atat la sediul principal cat si la sediile secundare. La sediile secundare se incheie, de regula, acte de inspectie cu caracter preliminar care se definitiveaza si se centralizeaza in actul de inspectie incheiat la domiciliul fiscal.

87.2. Pentru impozitele, taxele si contributiile care, potrivit legii, se datoreaza si se platesc de un sediu secundar se incheie acte de inspectie fiscala definitive, de catre organele de inspectie fiscala in a carui raza teritoriala se afla situat sediul secundar.

Codul de procedura fiscala:

Art.88 Formele si intinderea inspectiei fiscale

(1) Formele de inspectie fiscala sunt:

a) inspectia fiscala generala, care reprezinta activitatea de verificare a tuturor obligatiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioada de timp determinata;

b) inspectia fiscala partiala, care reprezinta activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligatii fiscale, pentru o perioada de timp determinata;

(2) Inspectia fiscala se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, daca acestea prezinta interes pentru aplicarea legii fiscale.

Norme metodologice:

88.1. Inspectia fiscala este generala atunci cand are ca obiectiv verificarea in totalitate a situatiei fiscale a contribuabilului in legatura cu toate obligatiile fiscale ale acestuia.

88.2. Inspectia fiscala este partiala atunci cand are ca obiect verificarea uneia sau mai multor obligatii fiscale ale contribuabilului.

Inspectia fiscala partiala se realizeaza, de regula, atunci cand:

- a) este prevazuta in acte normative;
- b) se realizeaza o actiune de regularizare a unor obligatii fiscale;
- c) este dispusa prin decizia de reverificare urmare a solutionarii contestatiei;
- d) se solicita, de catre unele institutii abilitate ale statului, clarificarea unor aspecte privind situatia fiscala a contribuabilului;
- e) exista alte solicitari fundamentate, aprobate de conducatorul organului de inspectie fiscala.

88.3. Orice actiune de inspectie fiscala partiala poate fi extinsa si transformata in inspectie fiscala generala, la propunerea motivata in scris a organului de inspectie fiscala si aprobata de conducatorul organului de inspectie fiscala. Decizia de extindere a verificarii va fi adusa la cunostinta contribuabilului in scris.

88.4. In cazuri fundamentate, conducatorul organului de inspectie fiscala poate aproba limitarea inspectiei fiscale generale la verificarea unei sau mai multor obligatii fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.89 Proceduri de control fiscal

In realizarea atributiilor inspectia fiscala poate aplica urmatoarele proceduri de control:

a) controlul prin sondaj, care consta in activitatea de verificare selectiva a documentelor si operatiunilor semnificative in care sunt reflectate, modul de calcul, de evidentiere si de plata a obligatiilor fiscale datorate bugetului de stat;

b) controlul inopinat, care consta in activitatea de verificare factica si documentara, in principal, ca urmare a unei sesizari cu privire la existenta unor fapte de incalcare a legislatiei fiscale, fara anuntarea in prealabil a contribuabilului;

c) controlul incrucisat, care consta in verificarea documentelor si operatiunilor impozabile ale contribuabilului in corelatie cu cele detinute de alte persoane.

Norme metodologice:

89.1. Utilizarea procedeelor de control se poate face individual sau combinat in functie de scopul, obiectivele, complexitatea, dificultatile, specificul si perioada inspectiei fiscale.

89.2. Selectarea documentelor si operatiunilor semnificative se apreciaza de inspector si va avea in vedere volumul, valoarea si ponderea lor in activitatea contribuabilului.

89.3. Controlul prin sondaj implica verificarea partiala a unor operatiuni sau perioade semnificative.

89.4. Atunci cand la un control prin sondaj se constata fapte ce ar putea intruni elemente constitutive ale unei infractiuni, verificarea se va extinde asupra tuturor documentelor si operatiunilor relevante pentru faptele constatate.

89.5. Controlul inopinat implica verificarea factica si documentara, fara instiintarea detinatorului incintei, depozitului, localului, mijlocului de transport, ori in orice alt loc unde se produc, depoziteaza sau se transporta marfuri sau se presteaza servicii, cu scopul surprinderii fenomenului in desfasurare sau atunci cand exista informatii, sesizari cu privire la derularea unor operatiuni ce pot intruni elemente de evaziune fiscala. Controlul inopinat se realizeaza in conditiile art.50 din Codul de procedura fiscala.

89.6. Controlul incrucisat implica verificarea conformitatii datelor existente la un contribuabil prin compararea lor cu informatiile, elementele si/sau evidentele detinute de alte organe fiscale, clienti, furnizori, organe vamale, alte institutii sau persoane fizice sau juridice.

89.7. Rezultatele controlului inopinat, precum si ale controlului incrucisat se consemneaza intr-un proces-verbal care va cuprinde elementele prevazute in normele de aplicare a art. 50 din Codul de procedura fiscala.

Codul de procedura fiscala:

Art.90 Perioada supusa inspectiei fiscale

(1)Inspectia fiscala se efectueaza în cadrul termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale.

(2)La contribuabilii mari perioada supusa inspectiei fiscale incepe de la momentul finalizarii controlului anterior, in conditiile alin.(1).

(3)La celelalte categorii de contribuabili, inspectia fiscala se efectueaza asupra creantelor nascute in ultimii 3 ani fiscali pentru care exista obligatia depunerii declaratiilor fiscale. Insectia fiscala se poate extinde pe perioada de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale daca:

- a)exista indicii privind diminuarea impozitelor si taxelor;**
- b)nu au fost depuse declaratii fiscale.**

Norme metodologice:

90.1. Termenul de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale este cel prevazut la art.83 din Codul de procedura fiscala.

90.2. Prin momentul finalizarii controlului anterior se intelege data pana la care a fost verificata fiecare obligatie fiscala inregistrata in ultimul act de inspectie fiscala.

90.3. Indicii privind diminuarea impozitelor si taxelor pot rezulta din:

- a) inspectii fiscale efectuate la contribuabil si probate cu documente sau informatii certe;
- b)solicitarile organelor de cercetare penala;
- c)sesizarile unor persoane fizice sau juridice care prezinta documente sau informatii din care rezulta cu certitudine savarsirea unor fapte de incalcare a prevederilor legislatiei fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.91 Competenta

(1)Inspectia fiscala se exercita nemijlocit si neingradit prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, conform dispozitiilor prezentului Titlu.

(2)Competenta privind efectuarea inspectiei fiscale se poate delega altui organ fiscal.

Norme metodologice:

91.1. Agentia Nationala de Administrare Fiscala are competenta generala materiala si teritoriala in efectuarea inspectiei fiscale in domeniul impozitelor, taxelor, contributiilor sociale si a celorlalte venituri bugetare pentru a caror administrare este competenta potrivit legii.

91.2. Unitatile administrativ teritoriale prin serviciile de specialitate din structura acestora, au competenta materiala si teritoriala pentru efectuarea inspectiei fiscale in domeniul impozitelor, taxelor, si altor venituri pentru a caror administrare sunt competente, potrivit legii.

91.3. Insectia fiscala la contribuabilii care au si sedii secundare va fi initiata si coordonata, de regula, de catre organul fiscal unde are domiciliul fiscal contribuabilul. Insectia fiscala la sediile secundare se efectueaza, de regula, de catre organul teritorial de inspectie fiscala.

91.4. In cazul controalelor incrucisate sau in alte cazuri fundamentate, organul de inspectie fiscala competent poate delega competenta de verificare altui organ de inspectie fiscala. Delegarea de competenta se face prin emiterea unui ordin de serviciu.

Codul de procedura fiscala:

Art.92 Selectarea contribuabililor pentru inspectie fiscala

(1)Selectarea contribuabililor ce urmeaza a fi supusi inspectiei fiscale este efectuata de catre organul fiscal competent.

(2)Contribuabilul nu poate face obiectii cu privire la procedura de selectare folosita.

Norme metodologice:

92.1. Selectarea contribuabililor pentru efectuarea inspectiei fiscale se va face pe baza de criterii aprobate, dupa caz, prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala ori prin hotarare a autoritatii administratiei publice locale.

Codul de procedura fiscala:

Art.93 Avizul de inspectie fiscala

(1) Inaintea desfasurarii inspectiei fiscale, organul fiscal are obligatia sa instiinteze contribuabilul in legatura cu actiunea care urmeaza sa se desfasoare, prin transmiterea unui aviz de inspectie fiscala.

(2) Avizul de inspectie fiscala va cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspectiei fiscale;
- b) data de incepere a inspectiei fiscale;
- c) obligatiile fiscale si perioadele ce urmeaza a fi supuse inspectiei fiscale;
- d) posibilitatea de a solicita amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale. Amanarea datei de incepere a inspectiei fiscale se poate solicita, o singura data, pentru motive justificate.

Norme metodologice:

93.1. Contribuabilii pot solicita in scris conducerii inspectiei fiscale in termen de 5 zile lucratoare de la data primirii avizului de inspectie fiscala, amanarea datei inceperii inspectiei cu maximum 30 de zile.

93.2. In cazul in care contribuabilul prezinta motive intemeiate pentru amanarea inspectiei fiscale, unitatea de inspectie fiscala va comunica contribuabilului data la care a fost reprogramata inspectia fiscala. O noua solicitare de amanare a inspectiei fiscale nu se admite.

Codul de procedura fiscala:

Art.94 Comunicarea avizului de inspectie fiscala

(1) Avizul de inspectie fiscala se comunica contribuabilului, in scris, inainte de inceperea inspectiei, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;
- b) cu 15 zile pentru ceilalti contribuabili.

(2) Comunicarea avizului de inspectie fiscala nu este necesara:

- a) pentru solutionarea unor cereri ale contribuabilului;
- b) in cazul unor actiuni indeplinite ca urmare a solicitarii unor autoritati, potrivit legii;
- c) in cazul controlului inopinat.

Norme metodologice:

94.1. Avizul de inspectie fiscala se comunica contribuabilului in conformitate cu dispozitiile art.39 din Codul de procedura fiscala si a Normelor metodologice date in aplicarea acestora.

Codul de procedura fiscala:

Art.95 Locul si timpul desfasurarii inspectiei fiscale

(1) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in spatiile de lucru ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie sa puna la dispozitie un spatiu adecvat, precum si logistica necesara desfasurarii inspectiei.

(2) Daca nu exista un spatiu de lucru adecvat pentru derularea inspectiei fiscale, atunci activitatea de inspectie se va putea desfasura la sediul organului fiscal sau in orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul.

(3) Indiferent de locul unde se desfasoara inspectia fiscala, organul fiscal are dreptul sa inspecteze locurile in care se desfasoara activitatea, in prezenta contribuabilului sau a unei persoane desemnata de acesta.

(4) Inspectia fiscala se desfasoara, de regula, in timpul programului de lucru al contribuabilului. Inspectia fiscala se poate desfasura si in afara programului de lucru al contribuabilului, cu acordul scris al acestuia si cu aprobarea conducatorului organului fiscal.

Norme metodologice:

95.1. Prin spatiul adecvat necesar desfasurarii inspectiei fiscale se intelege asigurarea unui spatiu delimitat dotat cu necesarul minim de birotica si care sa permita pastrarea in siguranta a documentelor primite pentru inspectie sau elaborate de catre organele de inspectie.

95.2. Inspectia fiscala poate avea loc la domiciliul administratorului sau asociatului numai in cazul cand:

- a) locuinta contribuabilului este utilizata pentru obtinerea de venituri;
- b) activitatea impozabila se desfasoara la domiciliul contribuabilului.

Codul de procedura fiscala:

Art.96 Reguli privind inspectia fiscala

(1) Inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.

(2) Inspectia fiscala va fi efectuata in asa fel incat sa afecteze cat mai putin activitatea curenta a contribuabililor si sa utilizeze eficient timpul destinat inspectiei fiscale.

(3) Inspectia fiscala se efectueaza o singura data pentru fiecare impozit sau taxa si pentru fiecare perioada supusa impozitarii. Prin exceptie, conducatorul inspectiei fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade daca, de la data incheierii inspectiei fiscale si pana la data implinirii termenului de prescriptie, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuarii verificarilor sau erori de calcul care influenteaza rezultatele acestora.

(4) Inspectia fiscala se exercita pe baza principiilor independentei, unicitatii, autonomiei, ierarhizarii, teritorialitatii si descentralizarii.

(5) Activitatea de inspectie fiscala se organizeaza si se desfasoara in baza unor programe anuale, trimestriale si lunare aprobate in conditiile stabilite prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

(6) La inceputul inspectiei fiscale, inspectorul este obligat sa prezinte contribuabilului legitimatia de inspectie si ordinul de serviciu semnat de conducatorul organului de control. Inceperea inspectiei fiscale trebuie consemnata in Registrul unic de control.

(7) La finalizarea inspectiei fiscale, contribuabilul este obligat sa dea o declaratie scrisa pe propria raspundere din care sa rezulte ca au fost puse la dispozitie toate documentele si informatiile relevante pentru inspectia fiscala.

(8) Contribuabilul are obligatia sa indeplineasca masurile prevazute in actul intocmit cu ocazia inspectiei fiscale, in termenele si conditiile stabilite de organele de inspectie fiscala.

Norme metodologice:

96.1. La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent, va avea in vedere toate documentele justificative si evidentele financiar- contabile si fiscale care constituie probe.

96.2. In cazul in care exista si alte inscripuri sau fapte doveditoare din care rezulta ca acestea reflecta realitatea, organul fiscal competent le va avea in vedere la analiza starii de fapt fiscale.

96.3. Documentele in care sunt consemnate operatiuni necesare confirmarii sau fundamentarii constatarilor se anexeaza, dupa necesitati, la actul de inspectie incheiat, in copie certificata de persoana responsabila din compartimentul unde a fost identificat si semnata de organul de inspectie. Aceste documente se vor anexa in original cand sunt considerate fictive, sunt indicii de sustragere sau distrugere a acestora, precum si in situatia in care persoana responsabila refuza sa le certifice.

96.4. Ridicarea documentelor se va face potrivit normelor de aplicare a art.49 din Codul de procedura fiscala.

96.5. Organele de inspectie fiscala vor dispune masurile asiguratorii in conformitate cu prevederile art.119-120 din Codul de procedura fiscala. Organele fiscale vor asigura conservarea corpurilor delictive si a oricaror mijloace de proba, in situatiile in care constata fapte care ar putea intruni elementele constitutive ale unei infractiuni.

96.6. Datele suplimentare, necunoscute organelor de inspectie fiscala la data efectuării inspectiei fiscale la un contribuabil, pe care se fundamenteaza decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta în situatii cum sunt:

a)efectuarea unui control incrucisat potrivit prevederilor art.89, lit.c) din Codul de procedura fiscala asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte si contribuabilul în cauza;

b)obtinerea pe parcursul actiunilor de control fiscal efectuate la alti contribuabili a unor documente sau informatii suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, într-o perioada care a fost deja supusa controlului fiscal;

c)solicitari ale organelor de urmarire penala în cadrul cercetării cazurilor de evaziune fiscala;

d)informatii obtinute de la terti, de natura sa modifice sau sa influenteze, în mod semnificativ, rezultatele controlului fiscal anterior.

96.7. Reverificarea unei perioade impozabile se realizeaza numai din initiativa organelor de inspectie fiscala si nu la solicitarea contribuabililor. In cazul in care, ca urmare a desfiintarii actului administrativ conform art.180 alin.(3) din Codul de procedura fiscala, este necesara reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de catre alta echipa de inspectie decat cea care a incheiat actul contestat.

96.8. Organul fiscal competent poate solicita, pâna la împlinirea termenului de prescriptie prevazut la art.83 din Codul de procedura fiscala, reverificarea unei perioade impozabile prin întocmirea unui referat în care sunt prezentate motivele solicitarii. Referatul este supus aprobarii conducatorului inspectiei fiscale competente, iar dupa aprobare se programeaza actiunea de inspectie fiscala.

96.9. Activitatea organelor de inspectie fiscala teritoriale se desfasoara pe baza de programe anuale, trimestriale si lunare aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

96.10. La inceperea inspectiei fiscale, inspectorul este obligat sa prezinte contribuabilului legitimatia de inspectie si ordinul de serviciu semnat de conducatorul organului de inspectie fiscala.

96.11.Inceperea inspectiei fiscale trebuie consemnata in Registrul unic de control.

96.12. La finalizarea inspectiei fiscale, contribuabilul este obligat sa dea o declaratie scrisa pe proprie raspundere din care sa rezulte ca au fost puse la dispozitie toate documentele si informatiile relevante pentru inspectia fiscala. In declaratie contribuabilul va mentiona si ca s-au restituit toate documentele.

96.13. Declaratia scrisa pe propria raspundere data de contribuabil la finalizarea inspectiei fiscale, constituie mijloc de proba, atat pentru contribuabil cat si pentru organul fiscal competent, in cazul in care contribuabilul contesta decizia de reverificare a unei anumite perioade dispusa potrivit art.96 alin.3 din Codul de procedura fiscala.

96.14. Daca la sfarsitul inspectiei fiscale contribuabilul declara in scris ca a pus la dispozitia controlului sau a furnizat toate documentele, informatiile si explicatiile relevante pentru clarificarea si definitivarea situatiei fiscale, atunci orice documente, informatii ori explicatii in legatura cu constatarile inspectiei furnizate ulterior finalizarii acesteia si emiterii deciziei de impunere nu sunt luate in considerare, cu exceptia situatiei prevazute la art.177 alin.(4) din Codul de procedura fiscala.

96.15. Masurile, termenele si conditiile stabilite de organele de inspectie fiscala potrivit art.96 alin.(8) din Codul de procedura fiscala vor fi aduse la cunostinta contribuabilului prin dispozitie emisa de organul de inspectie competent.

Codul de procedura fiscala:

Art.97 Obligatia de colaborare a contribuabilului

(1)Contribuabilul are obligatia sa colaboreze la constatarea starilor de fapt fiscale. Acesta este obligat sa dea informatii, sa prezinte la locul de desfasurare a inspectiei fiscale toate documentele, precum si orice alte date necesare clarificarii situatiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

(2) La inceperea inspectiei, contribuabilul va fi informat ca poate numi persoane care sa dea informatii. Daca informatiile contribuabilului sau cele ale persoanei numite de acesta sunt insuficiente, atunci inspectorul fiscal se poate adresa si altor persoane pentru obtinerea de informatii.

Norme metodologice

Codul de procedura fiscala:

Art.98 Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale asupra constatarilor rezultate din inspectia fiscala.

(2) La incheierea inspectiei, organul fiscal va purta o discutie finala cu contribuabilul asupra constatarilor si consecintelor lor fiscale.

(3) Data, ora, locul si problematica discutiei vor fi comunicate contribuabilului in timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul sa prezinte, in scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspectiei fiscale.

Norme metodologice:

98.1. Contribuabilul va fi informat verbal de catre inspectorul fiscal pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale ori de cate ori constata abateri de la prevederile legislatiei fiscale, prin care se modifica baza impozabila sau apar divergente privind aplicarea unor prevederi ale legislatiei fiscale.

98.2. Pe parcursul verificarii inspectorul fiscal va accepta discutii la solicitarea contribuabilului pe probleme relevante pentru inspectia fiscala.

98.3. Data, ora, locul si problematica discutiei finale vor fi comunicate contribuabilului verbal ori in scris.

98.4. Prin termenul "timp util" se intelege minimum 3 zile lucratoare.

98.5. Discutia finala nu este necesara daca:

a) bazele de impunere nu au suferit nici o modificare in urma inspectiei fiscale;

b) contribuabilul renunta la discutia finala.

98.6. In situatia in care la discutia finala contribuabilul este de acord in totalitate sau partial cu diferentele de obligatii fiscal stabilite, care conduc la majorarea bazei de impunere, se va solicita contribuabilului un acord in scris, potrivit modelului aprobat prin ordin al ministrului finantelor publice.

98.7. Prin semnarea acordului contribuabilul se obliga sa nu mai conteste ulterior decizia de impunere emisa in acest caz pentru obligatiile fiscale recunoscute ca fiind corect stabilite in sarcina sa.

98.8. Daca la discutia finala contribuabilul nu este de acord cu constatările inspectiei fiscale, acesta va prezenta in scris punctul de vedere pentru fiecare diferenta de impozit, taxa si contributie neacceptata.

Codul de procedura fiscala:

Art.99 Sesizarea organelor de urmarire penala

(1) Organele fiscale vor sesiza organele de urmarire penala in legatura cu constatările efectuate cu ocazia inspectiei fiscale si care ar putea intruni elemente constitutive ale unei infractiuni, in conditiile prevazute de legea penala.

(2) In situatiile prevazute la alin.(1) organele de inspectie au obligatia de a intocmi proces-verbal semnat de organul de inspectie si de catre contribuabilul supus inspectiei, cu sau fara explicatii ori obiectiuni din partea contribuabilului. In cazul in care cel supus controlului refuza sa semneze procesul-verbal, organul de inspectie fiscala va consemna despre aceasta in procesul-verbal. In toate cazurile procesul-verbal va fi comunicat contribuabilului.

Norme metodologice:

99.1. Pentru inspectiile fiscale in care se constata fapte care ar putea intruni elementele constitutive ale unei infractiuni, se va face sesizare penala in temeiul prevederilor din Codul de procedura penala, care se va inainta organelor competente impreuna cu procesul-verbal.

99.2. Data comunicarii catre contribuabil a procesului verbal este data semnarii acestuia de catre administrator sau reprezentantul sau legal.

99.3. In cazul in care administratorul sau reprezentantul legal al contribuabilului refuza semnarea procesului verbal, un exemplar al acestuia va fi comunicat contribuabilului potrivit art.39 din Codul de procedura fiscala.

Codul de procedura fiscala:

Art.100 Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1)Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-un raport scris, in care se vor prezenta constatările inspectiei, din punct de vedere faptic si legal.

(2)Daca, ca urmare inspectiei, se modifica baza de impunere, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi comunicat in scris contribuabilului.

Norme metodologice:

100.1. Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-unul din urmatoarele acte: proces-verbal sau raport de inspectie fiscala, dupa caz.

100.2. Procesul-verbal este un act bilateral si se incheie:

a)cu ocazia constatarii de fapte ce ar putea intruni elemente constitutive ale unei infractiuni, in conditiile prevazute de legea penala;

b)cu ocazia inspectiilor fiscale efectuate la solicitarea autoritatilor publice;

c)cu ocazia inspectiilor fiscale realizate prin controale inopinate si incrucisate;

Procesul verbal se semneaza pe fiecare pagina si la sfarsit de cel care-l incheie, de persoanele la care se refera precum si de martori, cand exista. Daca vreuna dintre aceste persoane nu poate sau refuza sa semneze se face mentiune despre aceasta.

100.3. Raportul de inspectie fiscala se incheie in toate cazurile, cu exceptia celor mentionate la pct.100.2 si este un act unilateral.

100.4. Procesul-verbal si raportul de inspectie fiscala prin care se modifica baza de impunere a contribuabilului vor sta la baza emiterii deciziei de impunere.

100.5. Raportul privind rezultatele inspectiei fiscale va cuprinde obligatoriu urmatoarele:

a)datele de identificare ale contribuabilului;

b)numele/prenumele, functia organelor de inspectie fiscala;

c)perioadele supuse controlului pe fiecare obligatie fiscala;

d)perioada in care s-a efectuat inspectia fiscala;

e)fundamentarea de drept si de fapt a contatarilor;

f)sinteza rezultatelor inspectiei fiscale pe fiecare obligatie fiscala si an fiscal;

g)date privind discutia finala si punctul de vedere al contribuabilului cu privire la constatările inspectiei;

h)masurile propuse de inspector pentru remedierea deficientelor constatate si intrarea in legalitate;

i)persoanele raspunzatoare pentru abaterile constatate si sanctiunile contraventionale aplicate.

j)masurile asiguratorii asupra bunurilor mobile si/sau imobile proprietatea contribuabilului, precum si a veniturilor acestuia.

100.6. Raportul de inspectie fiscala se semneaza de catre organele de inspectie, se verifica si se avizeaza de seful de serviciu. Dupa aprobarea conducatorului de inspectie fiscala, raportul se trimite organului fiscal competent teritorial pentru emiterea deciziei de impunere.

100.7. Modelul si continutul raportului privind rezultatul inspectiei fiscale se va aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala. Pana la aprobarea acestora, rezultatele inspectiei fiscale vor fi consemnate intr-un proces-verbal de control.

100.8. Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale si procesul verbal nu constituie titlu de creanta, nu poate fi atacat potrivit procedurii de catre contribuabili si serveste intocmirii deciziei de impunere.

Codul de procedura fiscala:

Art.101 Colectarea creantelor fiscale

(1)In sensul prezentului titlu, colectarea consta in exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale.

(2)Colectarea creantelor fiscale se face in temeiul unui titlu de creanta sau al unui titlu executoriu, dupa caz.

(3)Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, intocmit de organele competente sau de persoanele indreptatite, potrivit legii.

Norme metodologice:

101.1.În sensul prezentelor norme metodologice, noțiunile de mai jos au următoarele semnificații:

a) creanțele fiscale – impozite, taxe, contribuții sociale, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, precum și accesoriile acestora;

b) obligațiile fiscale – obligații corelative creanțelor fiscale prevăzute la lit.a).

101.2.În sensul Codului de procedură fiscală, activitatea de colectare constă în exercitarea funcției administrative care conduce la stingerea creanțelor fiscale și se realizează în temeiul unui titlu de creanță sau a unui titlu executoriu, după caz.

101.3.Titlul de creanta este actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale prevazute la pct.101.1, întocmit de organele competente sau de persoanele împuternicite potrivit legii, după cum urmează:

a) actul/documentul de impunere pentru obligații fiscale, care se emite de către organele de specialitate pe baza declarațiilor depuse de contribuabili, sau alte documente privind materia impozabilă;

b) declarația sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;

c) documentul care cuprinde rezultatele inspectiei fiscale efectuat de organele abilitate de lege în acest scop pentru diferențele constatate între obligațiile de plată determinate de plătitor și cele legal datorate, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere, precum și alte penalități stabilite conform legii cu privire la creanțe fiscale;

d) documentul de plată sau actul prin care s-au anulat, conform legii, timbrele mobile fiscale pentru obligațiile fiscale, reprezentând taxe pentru prestarea unor servicii sau taxe de timbru;

e) procesul-verbal de constatare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;

f) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat, întocmit în baza acestor acte în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească;

g) decizia sau documentul prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente pe baza evidențelor proprii;

h) decizia emisă de organul competent în cazul soluționării unei căi administrative de atac sau hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se stabilește obligația la plata creanțelor fiscale;

i) declaratia vamala pentru obligatiile de plata in vama;

j)documentul prin care se stabileste si se individualizeaza datoria vamala urmare a controlului ulterior sau pe baza evidentelor proprii de catre organul vamal competent, potrivit legii;

k) alte documente emise de organele competente, prin care se constată și se individualizează creanțe fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.102 Termenele de plata

(1)Creantele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevazute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementeaza.

(2)Pentru diferentele de obligatii fiscale principale si pentru obligatiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plata se stabileste in functie de data comunicarii acestora, astfel:

a)daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 1 - 15 din luna, termenul de plata este pana la data de 5 a lunii urmatoare;

b)daca data comunicarii este cuprinsa in intervalul 16 - 31 din luna, termenul de plata este pana la data de 20 a lunii urmatoare.

(3)Pentru creantele fiscale care nu au prevazute termene de plata Ministerul Finantelor Publice este abilitat sa stabileasca aceste termene.

(4)Contributiile la bugetul asigurarilor sociale de stat, la bugetul asigurarilor pentru somaj si la fondul asigurarilor sociale de sanatate, dupa calcularea si retinerea acestora conform reglementarilor legale în materie, se vireaza pana la data de 25 a lunii urmatoare celei pentru care se efectueaza plata drepturilor salariale.

Norme metodologice:

102.1. Prin termene de plată a obligațiilor fiscale se înțeleg termenele de plată scadente stabilite prin actele normative, respectiv prin legi specifice sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice pentru cele care nu au termene de plată prevăzute de lege, precum și cele stabilite prin acte de verificare a modului de determinare a creantelor fiscale, prin decizii de calcul a accesoriilor ori prin grafice de plata, întocmite sau aprobate, conform legii, după caz, de organele fiscale competente.

102.2. În cazul în care termenul de plata al obligației fiscale expira într-o zi nelucratoare, acesta se prelungește până în ziua lucratoare imediat urmatoare.

102.3.Plata diferentelor de obligatii fiscale, precum si accesoriile aferente acestor diferente stabilite prin acte de inspectie fiscala fata de obligatiile declarate, precum si plata obligatiilor fiscale accesorii stabilite prin deciziile de calcul a dobânzilor si penalitatilor de întârziere calculate pentru creantele fiscale aferente anului curent, neachitate la termen, se face la termenul stabilit în functie de data comunicarii acestora astfel:

a) până la data de 5 a lunii urmatoare, pentru cele comunicate în intervalul 1 - 15 din luna;

b) până la data de 20 a lunii urmatoare, pentru cele comunicate în intervalul 16 - 31 din luna.

102.4.În documentul de plata platitorul mentioneaza obligatoriu denumirea actului prin care s-a instituit obligatia de plata, numarul si data acestuia, cuantumul obligatiei de plata, precum si organul care l-a întocmit.

Codul de procedura fiscala:

Art.103 Dispozitii privind efectuarea platii

(1)Platile catre organele fiscale se efectueaza prin intermediul bancilor, trezoreriilor si al altor institutii autorizate sa deruleze operatiuni de plata.

(2)Plata obligatiilor fiscale se efectueaza de catre debitori, distinct, pe fiecare impozit, taxa sau alte obligatii fiscale, inclusiv dobanzi si penalitati de intarziere.

(3)In cazul stingerii prin plata a obligatiilor fiscale, momentul platii este:

a)in cazul platilor in numerar, data inscrisa in documentul de plata eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal;

b) în cazul plăților efectuate prin mandat postal sau prin decontare bancară, data la care bancile debitează contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin stampila și semnatura autorizată a acestora, cu excepția situației prevăzute la art.110.

Norme metodologice:

103.1. Plata obligațiilor fiscale se efectuează în ordinea prevăzută la art.104 alin.(1) din Codul de procedura fiscală.

103.2. Debitorul trebuie să facă plata obligațiilor fiscale distinct, pe fiecare impozit, taxă sau altă obligație fiscală, inclusiv dobânzi și penalități de întârziere.

103.3. În cazul plăților în numerar, data plății este data la care organele sau persoanele abilitate de organul fiscal au eliberat documentul de plată.

103.4. În cazul obligațiilor fiscale achitate prin mandat poștal, data plății este data poștei, înscrisă pe mandatul poștal.

103.5. În cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data plății este data la care se debitează contul curent al plătitorului, persoană juridică sau fizică, pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin ștampilă și semnătură autorizată.

103.6. Pentru obligațiile bugetare stinse prin anulare de timbre fiscale mobile, data plății este data înregistrării la organul competent a documentului sau a actului prin care s-au anulat acestea.

Codul de procedura fiscală:

Art.104 Ordinea stingerii datoriilor

(1) Plata obligațiilor fiscale se efectuează în următoarea ordine:

a) obligații fiscale cu termene de plată în anul curent;

b) obligații fiscale datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora;

c) dobânzi, penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale prevăzute la lit. b);

d) obligații fiscale cu termene de plată viitoare, la solicitarea debitorului.

(2) În situația în care debitorul nu efectuează plata obligațiilor fiscale, conform prevederilor alin.(1), creditorul fiscal va proceda la stingerea obligațiilor fiscale pe care le administrează, în conformitate cu ordinea de plată reglementată de prezentul cod, și va înștiința despre aceasta debitorul în termen de 10 zile de la data efectuării stingerii.

Norme metodologice:

104.1. În funcție de ordinea de stingere, obligațiile fiscale se împart în două categorii:

– obligații fiscale cu termene de plată în anul curent;

– obligații fiscale datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent.

104.1.1. În categoria obligațiilor fiscale cu termene de plată în anul curent se cuprind:

a) sumele datorate în contul ratelor din graficele de plată a obligațiilor fiscale pentru care s-au aprobat eşalonări și/sau amânări la plată, precum și dobânzile datorate pe perioada eşalonării și calculate conform legii;

b) penalitățile datorate și calculate conform legii precum și amenzile stabilite de organele competente prin documente de constatare sau de verificare și/sau procese-verbale de constatare a contravenției, întocmite conform legii;

c) creanțele fiscale cu termene scadente în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie a anului curent, atât cele declarate de debitori, cât și cele stabilite de organele de specialitate prin documente de impunere, potrivit legii;

d) dobânzile și penalitățile de întârziere pentru care se stabilesc termene de plată în anul curent de organele competente, aferente obligațiilor fiscale neachitate, prevăzute la lit.c);

e) diferențe de creanțe fiscale, precum și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestora, calculate și stabilite de organele competente prin acte de inspecție fiscală, conform legii, indiferent de perioada la care se referă.

104.1.2. În categoria obligațiilor fiscale datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent se cuprind obligațiile fiscale datorate și neachitate la scadență ori la termenele de plată stabilite conform legii, din anii precedenți, inclusiv penalități și amenzi neachitate în termen și pentru care nu s-au acordat înlesniri la plată, conform legii.

104.1.3. Dobânzile și penalitățile de întârziere aferente obligațiilor fiscale, datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestor obligații, calculate până la data de 31 decembrie a anului precedent, precum și dobânzile și penalitățile de întârziere calculate până la data stingerii acestor obligații.

104.2.1. În cazul în care plata se efectuează prin virament bancar, debitorii sunt obligați să menționeze pe documentul de plată termenul de plată și categoria obligației definite conform pct.104.1.1, 104.1.2 sau 104.1.3, după caz.

104.2.2. În situația în care debitorul nu efectuează plata obligațiilor fiscale conform prevederilor pct.104.1.1, 104.1.2 sau 104.1.3, după caz, organul fiscal competent va proceda la stingerea obligațiilor de plată, înștiințând debitorul despre operațiunea efectuată, în termen de 10 zile de la data efectuării operațiunilor de stingere.

Codul de procedura fiscală:

Art.105 Compensarea

(1) Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Creanțele fiscale administrate de unitățile administrativ- teritoriale se sting prin compensarea cu creanțele debitorului reprezentând sume de restituit de la bugetele locale, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, după caz, în ordinea prevăzută la art.104 alin.(1).

(4) Compensarea creanțelor debitorului se va efectua cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în următoarea ordine:

- a) bugetul de stat;**
- b) fondul de risc pentru garanții de stat, pentru împrumuturi externe;**
- c) bugetul asigurărilor sociale de stat;**
- d) bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;**
- e) bugetul asigurărilor pentru somaj.**

(5) Organul competent va înștiința în scris debitorul despre măsura compensării luate potrivit alin.(3), în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

Norme metodologice:

105.1. Competente în efectuarea compensării sunt organele fiscale, unde debitorul își are domiciliul fiscal.

105.2.1. Cererea de compensare trebuie să cuprindă elementele de identificare a debitorului, suma și natura creanțelor fiscale din care urmează să se facă compensarea, elementele necesare din care să rezulte că aceasta nu este datorată bugetului de stat, fondului de risc pentru garanții de stat pentru împrumuturi externe, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru somaj, după caz, precum și suma și natura obligațiilor fiscale, pentru care se solicită stingerea prin compensare.

105.2.2. Cererea de compensare va fi soluționată de organele fiscale competente numai dacă este depusă în termenul legal de prescripție a dreptului de a cere compensarea.

105.2.3 Cererea va fi însoțită de copii ale documentelor din care rezulta ca suma a fost platită la bugetul de stat sau fondului de risc pentru garanții de stat pentru împrumuturi externe, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru somaj, după caz, pentru sumele plătite fără existența unui titlu de creanță, precum și de copii legalizate de pe hotărâri definitive și irevocabile sau decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative, după caz, pentru sumele stabilite prin acestea.

105.2.4. După primirea cererii de compensare organele fiscale competente vor efectua verificarea cererii de compensare, a documentelor anexate la aceasta și a datelor existente în evidențele proprii. În condițiile în care organul competent considera că mai are nevoie de anumite documente, va solicita în scris prezentarea acestora. Prevederile art. 49 din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător.

105.3. Persoana însărcinată cu efectuarea compensării, după primirea documentației complete înaintate de debitor și verificarea realității datelor din evidențele fiscale, va face copii de pe fișa platitorului din evidența analitică pe platitor pentru veniturile care fac obiectul operațiunii de compensare, pentru persoanele juridice, și de pe conturile fiscale personale pentru fiecare categorie de venit, pentru persoanele fizice, și va întocmi o notă de compensare, în trei exemplare, care va fi semnată de șeful compartimentului de colectare.

105.4.1. Notă de compensare a creanțelor fiscale va fi aprobată de conducătorul organului fiscal.

105.4.2. Notele de compensare aprobate se transmit pe baza de borderou unității teritoriale a Trezoreriei Statului, în vederea operării compensării în conturile bugetare corespunzătoare.

105.4.3. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului vor efectua compensarea și vor înscrie pe cele trei exemplare ale notei de compensare data la care s-a efectuat operațiunea de compensare, își vor reține un exemplar al acesteia, un alt exemplar va fi restituit organului competent și cel de-al treilea exemplar va fi comunicat contribuabilului conform prevederilor art. 39 din Codul de procedură fiscală.

105.5. Organele competente vor înregistra fiecare operațiune de compensare în evidența pe platitori și vor întocmi un dosar complet al acestei operațiuni, care va cuprinde:

- a) cererea debitorului;
- b) documentația care a stat la baza acesteia;
- c) pentru persoanele juridice, copia fișei platitorului din evidența analitică pe platitori pentru veniturile care fac obiectul operațiunii de compensare;
- d) pentru persoanele fizice, copii ale conturilor fiscale personale pentru fiecare categorie de venit;
- e) notă de compensare confirmată de unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului.

105.6. Compensarea intervine, atunci când debitorul solicită restituirea unor sume plătite în plus, restituirea sumelor reprezentând accize sau restituirea sumelor reprezentând T.V.A. de rambursat și acesta are obligații restante la bugetul de stat, fondul de risc pentru garanții de stat pentru împrumuturi externe, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru somaj, după caz.

105.7. Organul competent va înștiința în scris debitorul despre compensare în termen de 7 zile de la data înregistrării acestei operațiuni în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat, fondului de risc pentru garanții de stat pentru împrumuturi externe, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru somaj, după caz, de către unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului.

Codul de procedură fiscală:

Art.106 Restituiri de sume

(1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume:

- a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță;**
- b) cele plătite în plus față de obligația fiscală;**
- c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;**

d)cele platite ca urmare a aplicarii eronate a prevederilor legale;
e)cele de rambursat de la bugetul de stat;
f)cele stabilite prin hotarari ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;

g)cele ramase dupa efectuarea distribuirii prevazute la art.160;

h)cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din retenirile prin poprire, precum si cautiunea depusa in conformitate cu prevederile art. 164 alin.(1), dupa caz, in temeiul hotararii judecatoresti prin care se dispune desfiintarea executarii silite.

(2)In cazul restituirii sumelor in valuta confiscate, aceasta se realizeaza conform legii, in lei la cursul de referinta al pietei valutare pentru euro, comunicat de Banca Nationala a Romaniei, de la data ramanerii definitive si irevocabile a hotararii judecatoresti prin care se dispune restituirea.

(3)Daca debitorul inregistreaza obligatii fiscale restante, sumele prevazute la alin.(1) si (2) se vor restitui numai dupa efectuarea compensarii potrivit prezentului cod.

(4)In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mica decat obligatiile fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pana la concurenta sumei de rambursat sau de restituit.

(5)In cazul in care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decat suma reprezentand obligatii fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea pana la concurenta obligatiilor fiscale restante, diferenta rezultata restituindu-se debitorului.

Norme metodologice:

106.1. Restituirea sumelor platite în plus la bugetul de stat se efectueaza la cererea debitorului, persoana juridica sau persoana fizica, dupa caz, în termen de 45 de zile de la inregistrare la organele fiscale competente ale Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

106.2. Restituirea sumelor de la bugetul de stat, fondul de risc pentru garantii de stat pentru imprumuturi externe, bugetul asigurarilor sociale de stat, bugetul Fondului national unic de asigurari sociale de sanatate, bugetul asigurarilor pentru somaj, dupa caz, se face numai în cazul în care:

a) debitorul nu are obligatii neachitate la bugetul de stat, la termenele legale de plata;

b) dupa efectuarea procedurii de compensare mai ramân sume achitate în plus si debitorul nu solicita compensarea acestora cu obligatii fata de bugetul de stat care au termene de plata viitoare;

c) plata s-a facut eronat de catre debitor la alt organ fiscal.

106.3. În derularea procedurii de restituire normele metodologice prevazute art. 105 din Codul de procedura fiscala se aplica în mod corespunzator.

106.4. Restituirea taxei pe valoarea adaugata si a accizelor se face în conformitate cu prevederile legale specifice în materie.

Codul de procedura fiscala:

Art.107 Obligatia bancilor supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala

Bancile supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala si care efectueaza platile dispuse in limita incasarilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentand obligatii fiscale cuprinse in ordinele de plata emise de debitori si/sau creante fiscale cuprinse in dispozitiile de incasare emise de organele de executare.

Norme metodologice:

107.1. În cazul în care bancile la care debitorul are conturi deschise si poprite de organele de executare sunt supuse regimului de supraveghere speciala sau de administrare speciala si efectueaza plati dispuse în limita încasarilor, acestea au obligatia de a deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentând obligatiile fiscale cuprinse în ordinele de plata emise de debitori si/sau creante fiscale cuprinse în dispozitiile de încasare emise de organele de executare.

Codul de procedura fiscala:

Art.108 Dispozitii generale privind dobanzi si penalitati de intarziere

(1)Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor, a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

(2)Nu se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobanzi si penalitati de intarziere stabilite potrivit legii.

Norme metodologice:

108.1. Dobânda datorată pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale, precum și cea datorată pe perioada înlesnirilor la plată se achită prin document de plată distinct în același cont bugetar în care se achită obligațiile fiscale.

108.2.Penalitatea de întârziere datorată pentru neplata la termen a obligațiilor fiscale se achită prin document de plată distinct în același cont bugetar în care se achită creanțele fiscale.

Codul de procedura fiscala:

Art.109 Dobanzi

(1)Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2)Prin exceptie de la prevederile alin.(1), se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a)pentru diferentele de impozite si taxe, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusiv;

b)pentru impozitele si taxele stinse prin executare silita, dobanzile se calculeaza pana la data intocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. In cazul platii pretului in rate, dobanzile se calculeaza pana la data intocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma ramasa de plata dobanda este datorata de catre cumparator;

c)pentru impozitele si taxele debitorului declarat insolvabil, dobanzile se calculeaza pana la data incheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilitatii, inclusiv.

(3)Modul de calcul al dobanzilor aferente sumelor reprezentand eventuale diferente intre impozitul pe profit platit la data de 25 ianuarie a anului urmator celui de impunere si impozitul pe profit datorat conform declaratiei de impunere intocmite pe baza situatiei financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice.

(4)Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plata, reprezentand impozitul pe venitul global, se datoreaza dobanzi dupa cum urmeaza:

a)pentru anul fiscal de impunere dobanzile pentru platile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plati anticipate se calculeaza pana la data platii debitului sau, dupa caz, pana la data de 31 decembrie;

b)dobanzile pentru sumele neachitate in anul de impunere, potrivit lit.a), se calculeaza incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator pana la data stingerii acestora, inclusiv;

c)in cazul in care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic decat cel stabilit prin deciziile de plati anticipate, dobanzile se recalculeaza, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui de impunere, la soldul neachitat in raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuala, urmand a se face regularizarea dobanzii in mod corespunzator.

(5)Nivelul dobanzii se stabileste prin hotarare a Guvernului, la propunerea Ministerului Finantelor Publice, corelat cu nivelul dobanzii de referinta a Bancii Nationale a Romaniei, o data pe an, in luna decembrie, pentru anul urmator sau in cursul anului, daca aceasta se modifica cu peste 5 puncte procentuale.

Norme metodologice:

109.1. Calculul dobânzilor începe cu ziua imediat următoare termenului de scadență a obligației de plată și până la data stingerii acesteia inclusiv.

109.2. Pentru diferențele suplimentare de obligații fiscale, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență a obligației la care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acestei diferențe.

109.3. În situația în care obligația de plată stabilită ulterior de organele competente sau declarate prin declarație rectificativă de către plătitor este mai mică decât cea inițială, de la data constatării sau declarării, după caz, se datorează în continuare dobânzi pentru sumele rămase de achitat.

109.4.1. În cazul plăților anticipate, stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate, efectuate cu întârziere în anul fiscal de impunere, dobânzile se calculează din ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data plății debitului inclusiv.

109.4.2. În cazul în care plățile anticipate menționate la aliniatul precedent nu se efectuează în anul fiscal de impunere, se calculează dobânzi până la 31 decembrie al anului de impunere pentru sumele stabilite în deciziile de plăți anticipate. După data de 1 ianuarie a anului următor, se datorează dobânzi, pentru sumele rămase neachitate în anul de impunere, până la data stingerii acestora.

109.4.3. Dacă impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât impozitul din deciziile de plăți anticipate, după 1 ianuarie al anului următor celui de impunere, dobânda se recalculează la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală.

109.5. În exemplul următor se prezintă modul de calcul al dobânzilor datorate pentru neplata în termen a impozitului pe venit global.

Exemplu:

Se consideră că un contribuabil are de achitat în cursul anului 2004, conform deciziei de plăți anticipate, următoarele sume:

Termen de plată	sumă datorată
15 martie 2004	1.500.000
15 iunie 2004	1.500.000
15 septembrie 2004	1.500.000
15 decembrie 2004	1.500.000

Contribuabilul achită debitul în data de **25 ianuarie 2005**

Avem următoarele cazuri:

a). Pentru situația în care impozitul stabilit prin decizia de impunere anuală **este egal** cu cel stabilit prin decizia de plăți anticipate, respectiv de **6.000.000 lei**, contribuabilul datorează cu titlu de dobânzi următoarele:

$d1 = 1.500.000 \text{ lei} \times 291 \text{ zile} \times 0,06\% = 261.900 \text{ lei}$ $d2 = 1.500.000 \text{ lei} \times 199 \text{ zile} \times 0,06\% = 179.100 \text{ lei}$ $d3 = 1.500.000 \text{ lei} \times 107 \text{ zile} \times 0,06\% = 96.300 \text{ lei}$ $d4 = 1.500.000 \text{ lei} \times 16 \text{ zile} \times 0,06\% = 14.400 \text{ lei}$ TOTAL 550.700 lei	Pentru anul 2004
$\text{Sold} = 6.000.000 \text{ lei} \times 25 \text{ zile} \times 0,06\% = \mathbf{90.000 \text{ lei}}$ TOTAL GENERAL 640.700 lei	Pentru anul 2005

b) Pentru situația în care impozitul stabilit prin decizia de impunere anuală **este mai mic** decât cu cel stabilit prin decizia de plăți anticipate, fiind în suma de **4.000.000 lei**, contribuabilul datorează cu titlu de dobânzi următoarele:

$d1 = 1.500.000 \text{ lei} \times 291 \text{ zile} \times 0,06\% = 261.900 \text{ lei}$	Pentru anul 2004
--	------------------

d2 = 1.500.000 lei x 199 zile x 0,06% = 179.100 lei	
d3 = 1.500.000 lei x 107 zile x 0,06% = 96.300 lei	
d4 = 1.500.000 lei x 16 zile x 0,06% = 14.400 lei	
TOTAL	550.700 lei
Sold = 4.000.000 lei x 25 zile x 0,06% = 60.000 lei	Pentru anul 2005
TOTAL GENERAL	610.700 lei

109.6. Nivelul dobânzii se stabilește prin împartirea dobânzii (anuala și procentuala) de referință a Băncii Naționale a României la numărul de zile calendaristice din anul respectiv, rotunjită la 2 zecimale.

Codul de procedura fiscală:

Art.110 Dobânzi și penalități de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară

Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor cuvenite bugetului, în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului platitorului, nu-l exonerează pe platitor de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta dobânzi și penalități de întârziere la nivelul celor prevăzute la art.109 și art.114, după termenul de 3 zile.

Norme metodologice:

110.1. Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor cuvenite bugetului și reținute din contul platitorului nu îl exonerează pe platitor de obligația de plată a sumelor respective, inclusiv dobânzi și penalități de întârziere calculate după termenul de 3 zile lucrătoare.

110.2. Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului și nedecontate de unitățile bancare precum și a accesoriilor aferente acestora plătitorul se poate îndrepta împotriva unității bancare respective.

Codul de procedura fiscală:

Art.111 Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării și în cazul deschiderii procedurii de reorganizare judiciară

(1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile se datorează până la data stingerii inclusiv. Data stingerii este, pentru compensările la cerere, data depunerii la organul competent a cererii de compensare, iar pentru compensările efectuate înainte restituirii sau rambursării sumei cuvenite debitorului, data depunerii cererii de rambursare sau restituire.

(2) În cazul în care în urma exercitării controlului sau analizării cererii de compensare s-a stabilit că suma ce urmează a se compensa este mai mică decât suma cuprinsă în cererea de compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se recalculează pentru diferența rămasă de la data înregistrării cererii de compensare.

(3) Pentru obligațiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevăzute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectuează compensarea prevăzută în actul normativ care o reglementează sau în normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Pentru obligațiile fiscale neplătite la termen atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscală:

Art.112 Dobânzi în cazul înlesnirilor la plată

Pe perioada pentru care au fost acordate înlesniri la plată impozitelor și taxelor restante se datorează dobânzi.

Norme metodologice:

112.1. Pe perioada amânării și/sau eşalonării la plata obligațiilor fiscale restante se datorează dobânzi calculate începând cu data semnării documentului prin care s-a acordat înlesnirea la plată și până la achitarea ultimei rate eşalonate.

112.1.1. Dobânzile datorate pe perioada amânării sau eşalonării la plată a obligațiilor fiscale se calculează de către organele competente care aprobă înlesnirea la plată, urmând ca acestea să fie comunicate debitorului în cadrul graficelor de plată anexă la documentul de aprobare a înlesnirilor la plată. Nu se datorează dobânzi pentru amanarea sau esalonarea la plata a dobanzilor si a penalitatilor de intarziere. Dobânzile se achită lunar, inclusiv pe perioada de grație acordată la eşalonare și pe perioada amânării la plată.

112.1.2. Până la data semnării documentului debitorul datorează dobânzi conform prevederilor art.109 din Codul de procedura fiscala.

112.2. În situația în care debitorul beneficiar al unei înlesniri la plata achită debitul integral într-o perioadă mai mică decât cea acordată prin înlesnire, organul fiscal teritorial, la cererea debitorului, va recalcula cuantumul dobânzilor în funcție de perioada reală în care a fost făcută plata.

112.2.1. Calculul dobânzilor datorate pe perioada amânării sau esalonării la plata se face pentru fiecare termen de plata lunar, inclusiv pe perioada de grație sau pe perioada amânării la plata, prin înmulțirea soldului rămas de plata la termenul anterior ratei curente cu numărul de zile calendaristice ale intervalului de timp și cu nivelul cotei dobânzii, conform exemplului următor:

112.2.2. Se considera, de exemplu, o înlesnire acordată în următoarele condiții:

- a) data semnării documentului de acordare: 13 ianuarie 2005;
- b) esalonare pe 12 luni cu o perioadă de grație de 6 luni;
- c) suma esalonată: 12.000.000 lei;
- d) cota dobânzii: 0,06% /zi.

Termen de plata	Rata debitului -lei-	Sold (suma ramasa de plata) -lei-	Nr. zile calendaristice	Nivelul cotei dobanzii	Dobanda datorata -lei-
15 februarie 2005	0	12.000.000	33	0,06%	237.600
15 martie 2005	0	12.000.000	28	0,06%	201.600
15 aprilie 2005	0	12.000.000	32	0,06%	223.200
13 mai 2005	0	12.000.000	30	0,06%	201.600
15 iunie 2005	0	12.000.000	29	0,06%	237.600
15 iulie 2005	0	12.000.000	32	0,06%	216.000
15 august 2005	2.000.000	10.000.000	31	0,06%	223.200
15 septembrie 2005	2.000.000	8.000.000	31	0,06%	186.000
14 octombrie 2005	2.000.000	6.000.000	30	0,06%	139.200
15 noiembrie 2005	2.000.000	4.000.000	30	0,06%	115.200
15 decembrie 2005	2.000.000	2.000.000	31	0,06%	72.000
12 ianuarie 2006	2.000.000	0	31	0,06%	34.800
TOTAL:	12.000.000				2.088.000

Codul de procedura fiscala:

Art.113 Dobanzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget, contribuabilii au dreptul la dobânda din ziua următoare expirării termenului prevăzut de art.191 alin.(2), cu excepția sumelor provenite din impozitul pe venit.

(2) Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art.109 alin.(5).

Norme metodologice:

113.1. Dobânda la care au dreptul contribuabilii, persoane fizice și persoane juridice pentru creanțele fiscale reprezentând sume certe, lichide și exigibile, de restituit sau de rambursat de la buget se calculează după expirarea termenului prevăzut la art. 191 alin. 2 din Codul de procedura fiscală.

113.2. Dobânda se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare expirării termenului prevăzut la art. 191 din Codul de procedura fiscală, până la data înregistrării de către unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului a operațiunii de compensare, restituire sau rambursare în conturile bugetare corespunzătoare, inclusiv.

Codul de procedura fiscală:

Art.114 Penalități de întârziere

(1)Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare luna și/sau pentru fiecare fracțiune de luna de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadentei acestora, până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

(2)Pentru situațiile prevăzute la art.109 alin.(3) și (4) penalităților de întârziere li se aplică regimul stabilit pentru dobânzi.

(3)Penalitatea de întârziere se datorează până la data începerii procedurii de executare silită.

(4)În cazul în care s-au acordat înlesniri la plată, penalitatea de întârziere se datorează până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-au acordat înlesnirile. Nerespectarea înlesnirilor la plată, așa cum au fost acordate, conduce la calculul penalităților de întârziere de la data încetării valabilității înlesnirilor, conform legii.

(5)Nivelul penalității de întârziere se poate modifica anual prin legea bugetului de stat.

Norme metodologice:

114.1. Pentru obligațiile fiscale neplătite la termenul legal de plată, cu excepția dobânzilor, penalităților și a amenzilor, se datorează o penalitate de întârziere de 0,5% pe fiecare lună sau fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată și până în luna în care se face plata, inclusiv. De exemplu, în cazul unei obligații fiscale cu termenul de plată scadent la data de 25 martie, dacă suma a fost achitată între 1 aprilie și 30 aprilie, se datorează penalitatea de întârziere corespunzătoare unei luni, iar dacă se achită în perioada 1 mai - 31 mai, se datorează penalitatea de întârziere corespunzătoare pentru două luni.

114.2. În situația în care impozitul pe profit declarat în Declarația privind impozitul pe profit, întocmită în baza situației financiare anuale, este mai mic decât impozitul pe profit anual stabilit prin declarațiile de impozite și taxe lunare sau trimestriale, după caz, penalitățile de întârziere se recalculează începând cu data de 1 februarie a anului următor celui de impunere, pe baza datelor din Declarația privind impozitul pe profit întocmită în baza situației financiare anuale.

114.3. Pentru obligațiile fiscale neplătite la scadența de persoanele fizice, reprezentând impozit pe venitul global, se datorează penalități de întârziere după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere penalitatea de întârziere pentru plățile anticipate neefectuate în termen se calculează începând cu data de întâi a lunii următoare termenului de plată, pe luna sau fracțiune de luna, până la data plății, în cazul în care aceasta a fost plătită în cursul anului de impunere, și până la data de 31 decembrie pentru plățile anticipate neachitate până la finele anului de impunere;

b) penalitatea de întârziere pentru sumele rămase neachitate după 31 decembrie din sumele înscrise în deciziile de plăți anticipate cu titlu de impozit pentru anul precedent se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora prin orice modalitate, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit din decizia de impunere anuală este inferior sumei totale datorate cu titlu de plăți anticipate, penalitatea de întârziere se recalculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere asupra soldului neachitat din plățile anticipate la data de 31 decembrie a anului de impunere, diminuat cu impozitul de regularizare "de scăzut", rezultat din decizia de impunere anuală.

114.4. Penalitatea de întârziere pentru sumele neachitate la termen se datorează pentru luna în care s-a comunicat către platitor o somație de plată prin care, conform prevederilor art.134 din Codul de procedura fiscală, începe executarea silită.

114.5. În cazul în care s-au acordat înlesniri la plata obligațiilor fiscale pentru care nu s-a început executarea silită, penalitatea de întârziere se datorează inclusiv pentru luna în care a fost semnat documentul prin s-a acordat înlesnirea la plată. În condițiile pierderii înlesnirilor la plată, debitorii datorează penalitatea de întârziere începând cu luna în care înlesnirea la plată n-a fost respectată și până în luna începerii executării silite, inclusiv, sau a achitării după caz.

Codul de procedura fiscală:

Art.115 Înlesniri la plata obligațiilor fiscale

La cererea temeinic justificată a contribuabililor, organul fiscal competent poate acorda, pentru obligațiile fiscale restante, atât înainte începerii executării silite, cât și în timpul efectuării acesteia, înlesniri la plată, în condițiile legii.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscală:

Art.116 Constituirea de garanții

Organul fiscal solicită constituirea unei garanții pentru:

- a) suspendarea executării silite în condițiile art.137 alin.(6);
- b) ridicarea măsurilor asigurătorii;
- c) asumarea obligației de plată de către alta persoană prin angajament de plată, în condițiile art.23 alin.(2) lit.d);
- d) în alte cazuri prevăzute de lege.

Norme metodologice:

116.1. Constituirea unei garanții va fi solicitată de organul fiscal în următoarele situații:

a) când există din partea debitorului o cerere de suspendare temporară, totală sau parțială a executării silite prin oprirea asupra conturilor bancare.

Contractele de ipotecă, gaj și/sau fidejusiune vor fi încheiate cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Codul civil și legislația în materie și vor îndeplini condițiile de publicitate la Cartea funciara sau Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, după caz.

b) când debitorul solicită ridicarea măsurilor asigurătorii;

c) când intervine asumarea obligației de plată de către alta persoană printr-un angajament de plată încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții reale la nivelul obligației de plată;

Contractele de ipotecă și/sau gaj vor fi încheiate cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Codul civil și de legislația în materie și vor îndeplini condițiile de publicitate la Cartea funciara sau Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, după caz.

Persoana care și-a asumat angajamentul de plată trebuie să depună toate diligentele pentru a efectua publicitatea contractelor de ipotecă sau gaj la Cartea funciara, respectiv la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

d) în alte cazuri prevăzute de lege, respectiv în situația acordării de înlesniri la plata obligațiilor fiscale, în cazul acordării de autorizații în vederea funcționării de antrepozite fiscale și în orice alte situații prevăzute de lege.

Codul de procedura fiscală:

Art.117 Tipuri de garanții

Garanțiile pentru luarea măsurilor prevăzute la art.116 se pot constitui, în condițiile legii, prin:

- a) consemnarea de mijloace bănești la o unitate a trezoreriei statului;
- b) scrisoare de garanție bancară;

- c) ipoteca asupra unor bunuri imobile din tara;
- d) gaj asupra unor bunuri mobile;
- e) fidejusiune.

Norme metodologice:

117.1. Pentru luarea masurilor prevazute la art. 116 din Codul de procedura fiscala, pot fi constituite urmatoarele tipuri de garantii:

- a) depozit special deschis la o unitate a Trezoreriei Statului.
- b) scrisoare de garantie bancara emisa de o societate bancara.
- c) ipoteca asupra unor bunuri imobile din tara, cu respectarea conditiilor de mai jos :
 - 1. cel ce constituie ipoteca trebuie sa aiba calitatea de proprietar al bunului imobil in cauza;
 - 2. ipoteca trebuie sa fie incheiata prin in scris autentic si trebuie sa fie specializata in privinta valorii creantei garantate si a imobilului ipotecat.
 - 3. sa existe polita de asigurare a bunului imobil ipotecat in favoarea organului fiscal valabila pe toata durata ipotecii;
 - 4. proprietatea nu trebuie sa faca obiectul unei alte ipotecii;
 - 5. ipoteca va fi supusa formelor de publicitate, trebuind sa fie in scrisa la Cartea funciara.
 - 6. valoarea bunului ipotecat, stabilita prin expertiza efectuata de o persoana autorizata conform legii pe cheltuiala debitorului, trebuie sa fie la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz;
- d) gaj asupra unor bunuri mobile, cu respectarea conditiilor de mai jos :
 - 1. cel ce constituie gajul trebuie sa aiba in deplina proprietate bunul gajat;
 - 2. bunul gajat trebuie sa fie un bun mobil corporal sau necorporal, care se afla in circuitul civil;
 - 3. cel ce constituie gajul trebuie sa aiba capacitatea de a-l instraina;
 - 4. gajul trebuie sa fie incheiat prin in scris autentic si trebuie sa fie specializat in privinta valorii creantei garantate si al bunului gajat.
 - 5. valoarea bunului gajat, stabilita prin expertiza efectuata de o persoana autorizata conform legii pe cheltuiala debitorului, trebuie sa fie la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz;
 - 6. sa existe polita de asigurare a bunului gajat in favoarea organului fiscal valabila pe toata durata gajului;
 - 7. gajul va fi supus formelor de publicitate, trebuind sa fie in scris in Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare.
- e) garantia personala poate imbraca urmatoarele forme: depozit in numerar, scrisoare de garantie bancara, ipoteca, gaj, carora li se aplica regulile stabilite la alineatele precedente, in functie de tipul garantiei.

Contractul de fidejusiune va trebui sa cuprinda renuntarea de catre fidejutor a beneficiului de discutie si diviziune.

Codul de procedura fiscala:

Art.118 Valorificarea garantiilor

Organul competent, in conditiile legii, se indetuleaza din garantiile depuse, daca nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost solicitate.

Norme metodologice:

118.1. Valorificarea garantiilor constituite se va face de organul competent, potrivit dispozitiilor art. 148 si urmatoarele din Codul de procedura fiscala.

Codul de procedura fiscala:

Art.119 Poprirea si sechestrul asiguratoriu

(1) Masurile asiguratorii prevazute in prezentul capitol, se dispun si se aduc la indeplinire, prin procedura administrativa, de organele fiscale competente.

(2) Se dispun masuri asiguratorii sub forma popririi asiguratorii si sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile si/sau imobile proprietatea debitorului, precum si a asupra veniturilor acestuia, cand exista pericolul ca acesta sa se sustraga, sa-si ascunda ori sa-si risipeasca patrimoniul, periclitand sau ingreunand in mod considerabil colectarea.

(3) Aceste masuri pot fi luate si in cazul in care creanta nu a fost inca individualizata si nu a devenit scadenta. Masurile asiguratorii dispuse, daca nu au fost desfiintate in conditiile legii, raman valabile pe toata perioada executarii silita, fara indeplinirea altor formalitati. Odata cu individualizarea creantei si ajungerea acesteia la scadenta, in cazul neplatii, masurile asiguratorii se transforma in masuri executorii.

(4) Masurile asiguratorii se dispun prin decizie emisa de organul fiscal competent. In decizie, organul fiscal va preciza debitorului ca prin constituirea unei garantii la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz, masurile asiguratorii vor fi ridicate.

(5) Decizia de instituire a masurilor asiguratorii trebuie motivata si semnata de catre conducatorul organului fiscal competent.

(6) Masurile asiguratorii dispuse potrivit alin.(2), precum si cele dispuse de instantele judecatoresti sau de alte organe competente se aduc la indeplinire in conformitate cu dispozitiile referitoare la executarea silita, care se aplica in mod corespunzator.

(7) In cazul infiintarii sechestrului asigurator asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal intocmit de organul de executare se comunica pentru inscriere Biroului de carte funciara.

(8) Inscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelora care, dupa inscriere, vor dobandi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispozitie ce ar interveni ulterior inscrierii prevazute la alin.(7) sunt lovite de nulitate absoluta.

(9) Daca valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acopera integral creanta bugetara, masurile asiguratorii pot fi infiintate si asupra bunurilor detinute de catre debitor in proprietate comuna cu terte persoane, pentru cota-parte detinuta de acesta.

(10) Impotriva actelor prin care se dispun si se aduc la indeplinire masurile asiguratorii cel interesat poate face contestatie in conformitate cu prevederile art.162.

Norme metodologice:

119.1.1. Prin masuri asiguratorii se pot indisponibiliza bunuri si/sau venituri ale debitorului în scopul asigurarii colectarii creantelor fiscale.

119.1.2. Dispunerea masurilor asiguratorii se efectueaza prin procedura administrativa de catre organele de inspectie fiscala, iar aducerea la îndeplinire a acestor masuri se realizeaza de organele de executare silita competente.

119.2.1. Masurile asiguratorii se pot dispune si aduce la îndeplinire înainte individualizarii creantei fiscale în titluri de creanta ori, dupa caz, înainte începerii procedurii de executare silita.

119.2.2. În cazul în care, cu ocazia exercitarii inspectiei fiscale, se constata ca exista pericolul ca debitorul sa se sustraga de la urmarire sau sa își ascunda ori sa își risipeasca averea/patrimoniul, organele de inspectie fiscala vor dispune organelor de executare competente aducerea la îndeplinire a masurilor asiguratorii înainte de încheierea inspectiei fiscale ori, dupa caz, pâna la data stabilita pentru plata prin decizia de impunere emisa in baza raportului privind inspectia fiscala, în conditiile legii.

119.3.1. Daca organele de inspectie fiscala sesizeaza existenta unor situatii de felul celor prevazute la pct.119.2.2, vor dispune luarea masurilor asiguratorii, printr-o decizie motivata aprobata de conducatorul acestora, care va fi comunicata, de îndata, organelor de executare competente potrivit legii, precizând totodata veniturile si bunurile cunoscute asupra carora se vor putea aplica masurile asiguratorii, precum si datele de identificare a acestora.

119.3.2.1. Decizia va cuprinde în mod obligatoriu cel putin urmatoarele elemente:

- a) temeiul legal;
- b) organul inspectiei fiscale emitent;

- c) numele sau denumirea debitorului, precum si domiciliul sau sediul acestuia, codul de identificare fiscala si alte date de identificare;
 - d) volumul estimat sau stabilit al creantei fiscale;
 - e) motivatia dispunerii masurilor asiguratorii;
 - f) dispunerea masurilor asiguratorii;
 - g) informatiile necesare pentru înfiintarea masurilor asiguratorii: conturile de disponibilitati si conturile de depozite, precum si bancile la care sunt deschise aceste conturi; sumele datorate debitorului de catre terte persoane si datele de identificare a acestora; bunurile aflate în proprietatea debitorului ori detinute de acesta în proprietate comuna cu terte persoane, aflate la debitor sau la terte persoane, si locul unde se gasesc bunurile respective, precum si orice alte informatii utile;
 - h) recomandari privind masurile asiguratorii - poprire asiguratorie sau sechestrul asigurator asupra bunurilor - ce urmeaza a fi aduse la îndeplinire de organul de executare;
 - i) calea de atac, termenul în care decizia poate fi contestata si organul competent sa solutioneze contestatia;
 - j) data emiterii deciziei;
 - k) mentiunea ca prin constituirea unei garantii la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz, masurile asiguratorii vor fi ridicate;
 - l) mentiunea ca, potrivit art.7 alin.(2) lit.a) din Codul de procedura fiscala, nu este obligatorie audierea contribuabilului;
 - m) semnatura celui care a întocmit decizia, a sefului ierarhic al acestuia si a conducatorului care a aprobat-o, precum si stampila organului de inspectie fiscala, dupa caz.
- 119.3.2.2. In vederea ridicarii masurilor asiguratorii care au fost dispuse prin decizie, garantiile se vor constitui in formele prevazute la art.117 din Codul de procedura fiscala.
- 119.3.2.3. Decizia va fi însoțita de copii ale documentelor justificative.
- 119.3.3. Numarul si data deciziei se va consemna în raportul privind rezultatul inspectiei fiscale, iar în cazul în care masurile asiguratorii au fost aduse la îndeplinire înainte de încheierea documentelor mentionate, se va face mentiune despre acestea.
- 119.3.4. In cazul in care organele de solutionare a contestatiilor pe cale administrativa vor dispune suspendarea executarii actului administrativ fiscal, acestea, prin decizie motivata, vor dispune, in conditiile prevazute de prezentele norme metodologice, instituirea masurilor asiguratorii.
- 119.3.5. În cazul în care organul de executare detine, la momentul primirii deciziei, informatii cu privire la venituri si bunuri ale debitorului, altele decât cele indicate de catre organele care au dispus masurile asiguratorii, acestea vor fi avute în vedere la aducerea la îndeplinire a masurilor asiguratorii.
- 119.3.6. Decizia va fi întocmita în 3 exemplare, fiecare cu valoare de original, din care doua exemplare se vor comunica organului de executare în raza caruia debitorul este luat în evidenta ca platitor de obligatii fiscale, denumit în continuare organ de executare coordonator, iar un exemplar se va pastra la organul care a dispus instituirea masurilor asiguratorii.
- 119.3.7. În cazul în care debitorul are bunuri pe raza teritoriala a altor organe de executare, organul de executare coordonator va comunica acestora copii certificate de pe decizie în vederea aducerii la îndeplinire a masurilor asiguratorii, iar tertilor popriti sau bancii le vor fi comunicate copii certificate de pe aceasta.
- 119.3.8. Masurile asiguratorii se aduc la îndeplinire de îndata de catre organele de executare competente potrivit legii.
- 119.3.9. O data cu aducerea la îndeplinire a masurilor asiguratorii organul de executare comunica debitorului decizia emisa de organul care a dispus instituirea masurilor asiguratorii, în original, ori, dupa caz, copia certificata a actului prin care instanta judecatoreasca sau alte organe competente au dispus masuri asiguratorii.
- 119.3.10. Masurile asiguratorii care pot fi aduse la îndeplinire sunt: poprirea asiguratorie si sechestrul asigurator asupra bunurilor mobile si/sau bunurilor imobile, dupa caz.

119.3.11. Prevederile art. 140 - 144 din codul de procedura fiscala se aplica în mod corespunzator în cazul aducerii la îndeplinire a masurilor asiguratorii asupra fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini, precum si asupra unui ansamblu de bunuri.

119.4.1. La primirea deciziei prin care se dispun masurile asiguratorii organele de executare sunt obligate sa procedeze de îndata la indisponibilizarea bunurilor mobile si/sau imobile, precum si a oricaror venituri ale debitorului.

119.4.2. Poprirea asiguratorie si sechestrul asigurator asupra bunurilor se vor aplica numai în masura necesara realizarii creantei fiscale.

119.4.3. Sumele de bani datorate cu orice titlu debitorului de catre o terta persoana sunt indisponibilizate în mâinile tertului poprit, de la data primirii adresei de înfiintare a popririi asiguratorii de catre acesta.

119.4.4. Pentru poprire pe conturi bancare, în masura în care este necesar pentru asigurarea realizarii creantei fiscale, sumele în lei si/sau în valuta existente sau viitoare în contul debitorului sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizarii si pâna la data ridicarii masurilor asiguratorii sau, dupa caz, a începerii procedurii de executare silita, banca nu va face nici o plata care ar diminua suma supusa indisponibilizarii, cu exceptia sumelor necesare pentru plata drepturilor salariale.

119.4.5. Sumele în lei si/sau valuta ridicate de catre organele de executare ca efect al masurilor asiguratorii se consemneaza la unitatile abilitate, pe numele debitorului, la dispozitia organului de executare care a adus la îndeplinire masurile asiguratorii, cu înstiintarea în termen de 3 zile lucratoare de la data consemnarii a celui care a dispus masurile.

119.4.6. Despre aducerea la îndeplinire a masurilor asiguratorii se va înstiinta instanta judecatoreasca sau alte organe competente care au dispus aceste masuri.

119.4.7. În cazul în care, cu ocazia aducerii la îndeplinire a masurilor asiguratorii, se constata ca bunurile si/sau veniturile debitorului nu sunt suficiente sau lipsesc în totalitate, organul de executare va încheia un proces-verbal în care se vor consemna cele constatate, înstiintându-se, totodata, organul care le-a dispus.

119.5.1. Masurile asiguratorii ramân valabile si dupa emiterea titlului executoriu ori dupa data la care titlul de creanta devine titlu executoriu, pe toata perioada aplicarii procedurii de executare silita.

119.5.2. Dupa emiterea titlului executoriu ori dupa data la care titlul de creanta devine titlu executoriu, pentru colectarea creantelor fiscale se aplica procedura de executare silita, potrivit legii, urmând ca sumele indisponibilizate sa se vireze în contul indicat de organul de executare, iar bunurile sechestrate sa fie valorificate.

119.6.1. Organul de executare care a încheiat procesul-verbal de sechestrul asigurator va comunica, de îndata, un exemplar Biroului de carte funciara din cadrul judecatoriei în a carei raza se afla bunul imobil, pentru înscrierea acestuia în cartea funciara.

119.7.1. Daca, cu ocazia aducerii la îndeplinire a masurilor asiguratorii dispuse de organul competent potrivit prezentelor norme metodologice, se constata ca bunurile proprii ale debitorului lipsesc sau valoarea lor nu acopera integral creanta fiscala, masurile asiguratorii pot fi înfiintate, în masura necesara acoperirii creantei, si asupra bunurilor mobile comune ale sotilor ori, dupa caz, bunurilor detinute de debitor în coproprietate cu terte persoane.

119.7.2. Pentru obligatiile fiscale comune ale sotilor pot fi înfiintate masuri asiguratorii asupra bunurilor comune ale acestora, iar în cazul în care valoarea bunurilor comune nu acopera integral creanta, pot fi indisponibilizate si bunurile si veniturile proprii ale sotilor.

119.8.1. Cei interesati pot face contestatie împotriva masurilor asiguratorii în întregime, împotriva oricarui act prin care se dispun masurile asiguratorii si/sau împotriva oricarui act de aducere la îndeplinire a acestora, precum si împotriva refuzului organului de executare competent de a îndeplini un act de aducere la îndeplinire a masurilor asiguratorii în conditiile legii.

119.8.2. Contestatia împotriva masurilor asiguratorii se poate introduce, sub sanctiunea decaderii, în termen de 15 zile de la data când contestatarul a luat cunostinta de dispunerea ori aducerea la îndeplinire a masurilor asiguratorii, prin comunicarea actelor de dispunere sau de aducere la îndeplinire a masurilor asiguratorii sau din alta înstiintare ori, în lipsa acestora, în alt mod.

119.8.3. Contestatia se introduce la judecatoria în a carei raza teritoriala se afla sediul organului de executare care a adus la îndeplinire masurile asiguratorii contestate.

Codul de procedura fiscala:

Art.120 Ridicarea masurilor asiguratorii

Masurile asiguratorii instituite potrivit art.119 se ridica, prin decizie motivata, de catre creditorii fiscali, cand au incetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garantiei prevazute la art.117, dupa caz.

Norme metodologice:

120.1. Masurile asiguratorii dispuse vor fi ridicate de catre organul de executare competent, în tot sau în parte, în baza deciziei motivate emise de organul care le-a dispus, dacă:

a) creanța estimată de organele de inspectie fiscala la încheierea raportului privind rezultatul inspectiei fiscale nu mai există sau are o valoare mai mică;

b) decizia emisa în baza raportului privind rezultatul inspectiei fiscale care a generat luarea măsurilor asiguratorii a fost desființat în tot sau în parte de organul competent;

c) s-a efectuat plata voluntară sau stingerea prin alte modalități și la termenele prevăzute de lege a sumelor stabilite prin decizia de impunere întocmita în baza raportului privind rezultatul inspectiei fiscale;

d) prin hotărârea instanței competente dată ca urmare a soluționării unei contestații a măsurilor asiguratorii s-a decis ridicarea acestora în tot sau în parte;

e) debitorul a constituit, în formele prevazute la art.117 din Codul de procedura fiscala, garantii la nivelul creantei stabilite sau estimate, dupa caz;

f) în alte condiții prevăzute de lege.

120.2. Ridicarea măsurilor asiguratorii va fi adusă la cunoștință, în scris, de către organul de executare competent, de îndată, și terțului poprit, băncii ori biroului de carte funciară, după caz.

Codul de procedura fiscala:

Art.121 Inceperea termenului de prescriptie

(1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui în care a luat nastere acest drept.

(2) Termenul de prescriptie prevazut la alin.(1) se aplica și creantelor provenind din amenzi contraventionale.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.122 Suspendarea termenului de prescriptie

Termenul de prescriptie prevazut la art.121 se suspenda:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii;

c) pe perioada valabilitatii înlesnirii acordate potrivit legii;

d) cât timp debitorul își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silita;

e) în alte cazuri prevazute de lege.

Norme metodologice:

122.1. Curgerea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale este oprită de drept pe timpul cât durează situațiile, limitativ prevăzute de lege, care împiedică

organul de executare să aplice măsurile de executare silită ori când, potrivit legii, termenul de prescripție este suspendat.

122.2. Cursul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se suspendă:

a) cât timp organul de executare este împiedicat de un caz de forță majoră să îndeplinească măsuri de executare silită. Forța majoră este un eveniment imprevizibil și insurmontabil;

b) cât timp debitorul face parte din forțele armate ale României, iar acestea se află pe picior de război;

c) când suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de un alt organ competent;

d) pe perioada amânărilor și eșalonărilor la plata obligațiilor fiscale, în condițiile legii. Suspendarea operează pe perioada de valabilitate a înlesnirii acordate;

e) cât timp debitorul, cu rea-credință, își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită prin acte și fapte, cum sunt inducerea în eroare a organului de executare, ascunderea bunurilor și a veniturilor sau altele asemenea. Constatările privind actele și faptele prin care debitorul își sustrage cu rea-credință veniturile și bunurile de la executarea silită vor fi făcute prin proces-verbal în care vor fi consemnate aceste situații. Procesul-verbal va fi semnat de executorul fiscal, de debitor și de persoanele prezente la constatare. În cazul în care debitorul prezent la efectuarea constatării refuză să semneze procesul-verbal, executorul fiscal va face mențiuni despre aceasta.

122.3. După încetarea suspendării prescripția își reia cursul, la determinarea împlinirii termenului de prescripție calculându-se și termenul scurs înainte de suspendare.

Codul de procedura fiscală:

Art.123 Întreruperea termenului de prescripție

Termenul de prescripție prevăzut la art.121 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii, de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;

d) pe data întocmirii, potrivit legii, a actului de constatare a insolvenței contribuabilului;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Norme metodologice:

123.1. Cursul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înaintea începerii sau în cursul executării silite, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu, constând în plata obligației fiscale;

c) pe data recunoașterii de către debitor, în orice mod, a obligației fiscale. Recunoașterea obligației trebuie să fie neîndoiește, putând fi confirmată expres sau tacit. Sunt acte de recunoaștere a obligației fiscale cererea de compensare, cererea pentru acordarea unor înlesniri la plată, precum și orice alte acte prin care debitorul recunoaște obligația fiscală;

d) pe data îndeplinirii în cursul executării silite a unui act de executare silită;

e) pe data întocmirii procesului-verbal de constatare a insolvenței, cu condiția ca acesta să fie aprobat;

Sunt acte de executare silită în sensul lit. d) de mai sus:

a) somația comunicată debitorului potrivit art. 39 din Codul de procedura fiscală;

b) adresa de înființare a popririi, transmisă terțului poprit sau băncii la care debitorul are deschis cont, despre transmiterea căreia a fost înștiințat debitorul, prevăzute la art. 138 din Codul de procedura fiscală;

c) cererea organului de executare, adresată instanței competente, de menținere a popririi, potrivit art. 139 din Codul de procedura fiscală;

d) procesul-verbal de sechestru al bunurilor debitorului, prevăzut la art. 141 din Codul de procedura fiscală;

e) documentul prin care se face evaluarea bunurilor după încheierea procesului-verbal de sechestru, comunicat debitorului, potrivit art. 148 din Codul de procedura fiscală;

f) procesele-verbale de predare-primire a bunurilor care se valorifică prin vânzare în regim de consignatie, în condițiile art. 148 din Codul de procedura fiscală, anunțul privind vânzarea prevăzut la art. 151 din Codul de procedura fiscală, procesul-verbal de vânzare directă, procesul-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației și procesul-verbal de adjudecare, prevăzute la art. 150, 152 și 155 din Codul de procedura fiscală, precum și procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a unui bun imobil, conform art. 157 din Codul de procedura fiscală;

g) procesul-verbal privind eliberarea sau distribuirea sumelor realizate prin executare silită, prevăzut la art. 161 din Codul de procedura fiscală;

123.2. Întreruperea termenului de prescripție interzice prescripția începută înainte de apariția împrejurării care a întrerupt-o. După întrerupere va curge un nou termen de prescripție.

123.3. Termenul de prescripție nu este întrerupt dacă executarea a fost anulată.

Codul de procedura fiscală:

Art.124 Efecte ale împlinirii termenului de prescripție

(1)**Dacă organul de executare constata împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare și la scaderea acestora din evidența analitică pe platitori.**

(2)**Sumele achitate de debitor în contul unor creanțe fiscale, după împlinirea termenului de prescripție, nu se restituie.**

Norme metodologice:

124.1. Scăderea din evidența analitică pe plătitori a creanțelor fiscale pentru care s-a împlinit termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită se va face pe baza unui proces-verbal de constatare a împlinirii prescripției, însoțit de raportul compartimentului de specialitate, avizat de compartimentul juridic din cadrul organului de executare sau din cadrul organului ierarhic superior, după caz, și care va fi supus spre aprobare conducătorului organului de executare, împreună cu dosarul.

124.2. Dosarul trebuie să cuprindă toate documentele și informațiile necesare pentru constatarea împlinirii termenului de prescripție, precum și procesul-verbal de constatare a prescripției.

124.3. Conducătorul organului de executare, pe baza dosarului, va aproba procesul-verbal de constatare a împlinirii prescripției, iar în cazul în care constată că dosarul este incomplet, va dispune măsurile care se impun.

124.4. După împlinirea termenului de prescripție organul de executare poate cere repunerea în termen la instanța judecătorească competentă, numai dacă a fost împiedicat să efectueze executarea din motive temeinice, în 15 zile de la încetarea împiedicării.

Codul de procedura fiscală:

Art.125 Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea

Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.126 Organele de executare silita

(1) In cazul in care debitorul nu-si plateste de buna voie obligatiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, vor proceda la actiuni de executare silita, potrivit prezentului cod.

(2) Organele fiscale care administreaza creante fiscale sunt abilitate sa aduca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita.

(3) Creantele bugetare care se incaseaza, se administreaza, se contabilizeaza si se utilizeaza de institutiile publice, provenite din venituri proprii, precum si cele rezultate din raporturi juridice contractuale se executa prin organe proprii, acestea fiind abilitate sa aduca la indeplinire masurile asiguratorii si sa efectueze procedura de executare silita, potrivit prevederilor prezentului cod.

(4) Organele prevazute la alin.(2) si (3) sunt denumite in continuare organe de executare silita.

(5) Pentru efectuarea procedurii de executare silita este competent organul de executare in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmaribile, coordonarea intregii executari revenind organului de executare in a carui raza teritoriala isi are domiciliul fiscal debitorul. In cazul in care executarea silita se face prin poprire, organul de executare coordonator poate proceda la aplicarea acestei masuri de executare asupra tertului poprit, indiferent de locul unde isi are domiciliul fiscal.

(6) Atunci cand se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau de sustragere de la executare silita, a bunurilor si veniturilor urmaribile ale debitorului, organul de executare in a carui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea si executarea silita a acestora, indiferent de locul in care se gasesc bunurile.

(7) Organul de executare coordonator va sesiza in scris celelalte organe prevazute la alin.(5), comunicandu-le titlul executoriu in copie certificata, situatia debitorului, contul in care se vor vira sumele incasate, precum si orice alte date utile pentru identificarea debitorului si a bunurilor ori veniturilor urmaribile.

(8) In cazul in care asupra acelorasi venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornita executarea, atat pentru realizarea titlurilor executorii privind creante fiscale, cat si pentru titluri ce se executa in conditiile prevazute de alte dispozitii legale, executarea silita se va face, potrivit dispozitiilor prezentului cod, de catre organele de executare prevazute de acesta. Dispozitiile legii privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului se aplica in mod corespunzator.

(9) Cand se constata ca domiciliul sau sediul debitorului se afla in raza teritoriala a altui organ de executare, titlul executoriu impreuna cu dosarul executarii vor fi trimise acestuia, instiintandu-se, daca este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

Norme metodologice:

126.1. In cazul in care debitorul nu plateste de buna voie obligatiile fiscale datorate, organele de executare silita, pentru stingerea acestora, vor proceda la aplicarea modalitatilor de executare silita prevazute de codul de procedura fiscala.

126.2. Pentru creanțele fiscale administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala sunt abilitate să efectueze procedura de executare silita organele de executare prin compartimentele de specialitate de la nivelul directiilor generale ale finanelor publice județene și a municipiului București, ale administrațiilor finanelor publice, precum și de la nivelul directiei generale de administrare a marilor contribuabili.

126.3.1. In cazul in care debitorul nu are bunuri urmaribile in raza teritoriala a organului de executare unde acesta își are domiciliul fiscal, sunt competente să aplice măsurile de executare silita mobilă și/sau imobiliară organele de executare in raza cărora se află aceste bunuri.

126.3.2. În această situație organul de executare coordonator va comunica prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire ori direct prin predare la registratura, sub semnatura, o copie certificată de pe titlul executoriu, indicând totodată:

- a) elementele de identificare a debitorului;
- b) elementele de identificare a bunurilor sau veniturilor debitorului, după caz;
- c) contul în care se vor vira sumele încasate.

126.4. Organul de executare va comunica, în termen de cel mult 30 de zile, organului de executare coordonator aplicarea măsurilor de executare silită sau, după caz, motivele pentru care acestea nu pot fi aplicate, anexând documentele justificative.

126.5. În cazul în care executarea silită a fost începută asupra aceluiași venituri sau bunuri urmăribile ale debitorului fie de către organele de executare prevăzute de codul de procedura fiscală, fie de către executorii judecătorești potrivit dreptului comun, precum și de către ceilalți executori, potrivit legii, executarea silită se va continua de către organele de executare competente pentru colectarea creanțelor fiscale.

126.6. Atunci când domiciliul fiscal al debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării se vor transmite acestui organ, care are obligația să confirme debitul în termen de cel mult 30 de zile. Despre această măsură va fi înștiințat și organul de la care a fost primit titlul executoriu.

Codul de procedura fiscală:

Art.127 Executarea silită în cazul debitorilor solidari

(1) Organul de executare coordonator, în cazul debitorilor solidari, este cel în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul despre care există indicii că deține mai multe venituri sau bunuri urmăribile.

(2) Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale și ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit fiecărui organ de executare în a cărui rază teritorială domiciliază sau își au sediul ceilalți codebitori, aplicându-se dispozițiile art.126.

(3) Organele de executare sesizate cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, vor lua măsuri de executare silită și vor comunica organului de executare coordonator sumele realizate în contul debitorului, în termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(4) Dacă organul de executare coordonator, care ține evidența întregului debit, constată că acesta a fost realizat prin actele de executare silită făcute de el însuși și de celelalte organe sesizate potrivit alin.(3), el este obligat să ceară în scris acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscală:

Art.128 Executorii fiscali

(1) Executarea silită se face de organul de executare competent prin intermediul executorilor fiscali. Aceștia trebuie să dețină o legitimație de serviciu pe care trebuie să o prezinte în exercitarea activității.

(2) Executorul fiscal este împuternicit în fața debitorului și a terților prin legitimația de executor fiscal și delegație emisă de organul de executare silită.

(3) În exercitarea atribuțiilor ce le revin, pentru aplicarea procedurilor de executare silită, executorii fiscali pot:

a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoana juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) sa intre in toate incaperile in care se gasesc bunuri sau valori ale debitorului, persoana fizica, precum si sa cerceteze toate locurile in care acesta isi pastreaza bunurile;

c) sa solicite si sa cerceteze orice document sau element material care poate constitui o proba in determinarea bunurilor proprietate a debitorului.

(4) Executorul fiscal poate intra in incaperile ce reprezinta domiciliul sau resedinta unei persoane fizice, cu consimtamantul acesteia, iar in caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instantei judecatoresti competente potrivit dispozitiilor Codului de procedura civila.

(5) Accesul executorului fiscal in locuinta, in incinta de afaceri sau in orice alta incapere a debitorului, persoana fizica sau juridica, se poate efectua intre orele 6,00 - 20,00, in orice zi lucratoare. Executarea inceputa va putea continua in aceeasi zi sau in zilele urmatoare. In cazuri temeinic justificate de pericolul instrainarii unor bunuri, accesul in incaperile debitorului va avea loc si la alte ore decat cele mentionate, precum si in zilele nelucratoare, in baza autorizatiei prevazute la alin.(4).

(6) In absenta debitorului sau daca acesta refuza accesul in oricare dintre incaperile prevazute la alin.(3), executorul fiscal poate sa patrunda in acestea in prezenta unui reprezentant al politiei ori al jandarmeriei sau a altui agent al fortei publice si a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin.(4) si (5).

Norme metodologice:

128.1. Accesul executorului fiscal în încăperile reprezentând domiciliul sau reședința debitorului ori a proprietarului imobilului unde se află bunurile debitorului se realizează în prezența acestuia. În cazul în care aceștia nu sunt prezenți și accesul îi este permis de alți membri majori ai familiilor acestora, organul de executare va fi însoțit de un reprezentant al poliției și de doi martori majori.

128.2. Atunci când debitorul sau o altă persoană, asupra căreia se află bunuri sau valori ale acestuia, refuză accesul în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința sa, executorul fiscal va cere instanței judecătorești autorizarea pentru intrarea în încăperile mai sus menționate.

Codul de procedura fiscala:

Art.129 Executare silita impotriva unei asocieri fara personalitate juridica

Pentru executarea silita a creantelor fiscale datorate de o asociere fara personalitate juridica, chiar daca exista un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atat bunurile mobile si imobile ale asocierii, cat si bunurile personale ale membrilor acesteia.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.130 Titlul executoriu si conditiile pentru inceperea executarii silit

(1) Executarea silita a creantelor fiscale se efectueaza numai in temeiul unui titlu executoriu emis de organul fiscal competent sau al unui inscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(2) Titlul de creanta devine titlu executoriu la data la care creanta fiscala este scadenta prin expirarea termenului de plata prevazut de lege sau stabilit de organul competent, ori in alt mod prevazut de lege.

(3) Executarea silita incepe numai dupa ce debitorul a fost instiintat sa plateasca, iar dupa instiintare au trecut 15 zile de la comunicare.

(4) Actul prevazut la alin.(1), in cuprinsul caruia s-a inscris creanta fiscala, denumit titlu executoriu, va contine, pe langa elementele prevazute la art.38 alin.(2), urmatoarele: codul de identificare fiscala; domiciliul fiscal al acestuia, precum si orice alte date de identificare; cuantumul si natura sumelor datorate si neachitate; temeiul legal al puterii executarii a titlului.

(5) Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor fiscale se va întocmi un singur titlu executoriu.

(6) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art.126.

(7) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art.31 alin.(1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnatura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emitente.

(8) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

Norme metodologice:

130.1. Organul de executare va proceda la aplicarea măsurilor de executare silită numai pentru creanțele fiscale prevăzute într-un titlu executoriu emis potrivit legii.

130.1.1. Pentru obligațiile fiscale declarate de către plătitor, precum și pentru cele stabilite de organele fiscale din oficiu sau ca urmare a unei inspecții fiscale, care nu au fost achitate la termenele legale de plată, titlul executoriu este actul emis de organul fiscal competent ori titlul de creanță care devine titlu executoriu la data la care creanța nu a fost plătită conform legii.

130.1.2. Pentru obligațiile fiscale provenind din sancțiuni contravenționale, titlul executoriu este procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a amenzii, rămas definitiv prin neexercitarea căii de atac, ori hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă prin care se respinge plângerea.

130.1.3. Pentru creanțele fiscale asupra cărora s-a pronunțat o instanță judecătorească, titlul executoriu este hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă, învestită cu formulă executorie ori devenită executorie în temeiul legii.

130.1.4. Pentru creanțele fiscale transmise spre executare de alte instituții publice, titlul executoriu este actul căruia legea îi conferă acest caracter.

Titlul executoriu se întocmește de organul de executare pentru fiecare tip de creanță fiscală reprezentând impozite, taxe, contribuții, alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora.

În cazul în care există mai mulți debitori care răspund solidar și nelimitat pentru aceeași creanță fiscală, organul de executare competent emite un singur titlu executoriu, făcând mențiune despre: numele, prenumele sau denumirea tuturor debitorilor.

130.2. Dacă debitorul nu și-a plătit obligațiile fiscale sau acestea nu au fost stinse prin compensare ori prin plata în rate, conform înlesnirilor la plată acordate, potrivit legii, organul fiscal competent transmite, pentru notificarea sumelor datorate o înștiințare de plată în ziua imediat următoare termenului de plată care se comunică conform prevederilor de la art. 39 din codul de procedura fiscală.

130.3. În termen de 15 zile de la data comunicării înștiințării de plată debitorul trebuie să achite obligațiile fiscale restante și accesoriile aferente sau să facă dovada stingerii acestora prin modalitățile prevăzute în codul de procedura fiscală.

130.4. Comunicarea înștiințării de plată se face potrivit prevederilor art. 39 din codul de procedura fiscală.

130.5. Titlurile executorii care privesc creanțe fiscale, emise de alte organe competente, se transmit organelor de executare în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul ori unde este luat în evidență fiscală, în termen de cel mult 30 de zile de la data emiterii lor.

130.5.1. Titlurile executorii se transmit printr-o adresă, care trebuie să cuprindă:

- a) denumirea completă a emitentului;
- b) temeiul legal al transmiterii titlului executoriu spre executare;
- c) numele și prenumele sau denumirea debitorului;

- d) domiciliul sau sediul debitorului;
- e) alte elemente de identificare a acestuia: seria și numărul actului de identitate sau, după caz, codul de identificare fiscală etc.;
- f) natura debitului și suma de plată;
- g) alte informații necesare încasării creanțelor fiscale prin executare silită: bunuri urmăribile, surse de venituri, depozite bancare etc.

130.5.2. Atunci când este cazul, împreună cu titlurile executorii se vor transmite și copii certificate de pe procesele-verbale de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii.

130.5.3. Organele de executare vor confirma primirea titlului executoriu pentru creanțele fiscale, transmis de către alte organe competente, în termen de 30 de zile de la primirea acestuia.

Codul de procedura fiscală:

Art.131 Reguli privind executarea silită

(1) Executarea silită se poate întinde asupra tuturor veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor fiscale și a cheltuielilor de executare.

(2) Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(3) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalitățile de executare silită prevăzute de prezentul cod.

(4) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se primează.

(5) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităților de întârziere ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

(6) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, dobânzi, penalități de întârziere sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.

(7) Fata de terti, inclusiv fata de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabilește de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de lege.

Norme metodologice:

131.1. Acțiunile de executare silită, întreprinse de organele de executare, se desfășoară până la recuperarea integrală a creanței fiscale înscrise în titlul executoriu, precum și a tuturor cheltuielilor ocazionate de derularea acțiunilor de executare.

131.2. În cazul în care titlul executoriu a fost transmis de către alte instituții publice și au fost acordate dobânzi și penalități de întârziere și alte penalități ori alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal. Pentru sumele astfel stabilite procesul-verbal semnat de conducătorul organului de executare constituie titlu executoriu.

Codul de procedura fiscală:

Art.132 Obligația de informare

În vederea începerii executării silită, organul de executare competent, se poate folosi de mijloacele de probă prevăzute la art.43, în vederea determinării averii și venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat să furnizeze în scris, pe propria răspundere, informațiile solicitate.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscală:

Art.133 Precizarea naturii debitului

In toate actele de executare silita trebuie sa se indice titlul executoriu si sa se arate natura si cuantumul debitului ce face obiectul executarii.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.134 Somatia

(1)Executarea silita incepe prin comunicarea somatiei. Daca in termen de 15 zile de la comunicarea somatiei nu se stinge debitul, se continua masurile de executare silita. Somatia este insotita de un exemplar al titlului executoriu.

(2)Somatia cuprinde, pe langa elementele prevazute la art.38 alin.(2), urmatoarele: numarul dosarului de executare; suma pentru care se incepe executarea silita; termenul in care cel somat urmeaza sa plateasca suma prevazuta in titlul executoriu, precum si indicarea consecintelor nerespectarii acesteia.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.135 Drepturi si obligatii ale tertului

Tertul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului, invocand un drept de gaj, drept de ipoteca sau un privilegiu. Tertul va participa la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.136 Evaluarea bunurilor supuse executarii silit

(1)Înainte de valorificării bunurilor acestea vor fi evaluate. In acest scop organul de executare va apela la organe si persoane de specialitate, a caror selectare nu este supusa reglementarilor privind achizițiile publice si care sunt obligate sa isi indeplineasca atributiile ce le revin in acest sens.

(2)Organul de executare va actualiza pretul de evaluare tinand cont de rata inflatiei.

(3)Atunci cand se considera necesar, organul de executare va proceda la o noua evaluare.

Norme metodologice:

136.1.1. Executorul fiscal va evalua bunurilor sechestrate înainte de valorificării acestora.

136.1.2. În acest scop organul de executare va utiliza servicii prestate de organe sau persoane specializate, care nu se supun reglementărilor privind achizițiile publice, cum ar fi: Corpul experților de pe lângă Ministerul Justiției, persoane specializate din cadrul societăților de asigurare-reasigurare sau al băncilor, precum și alte persoane juridice care au menționat în actul de înființare desfășurarea unei astfel de activități.

136.2. Documentul prin care se efectuează evaluarea se anexează la procesul-verbal de sechestru. Organul de executare va transmite o copie de pe acest document debitorului.

136.3. Atunci când se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor, când valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări, organul de executare va proceda la o nouă evaluare. În cazul în care evaluarea necesită cunoștințe de specialitate, prevederile art. 136 alin. (1) din Codul de procedura fiscala se aplică în mod corespunzător.

Codul de procedura fiscala:

Art.137 Suspendarea sau incetarea executarii silit

(1)Executarea silita se poate suspenda, intrerupe sau poate inceta in cazurile prevazute de prezentul cod.

(2)Executarea silita se suspenda:

a)cand suspendarea a fost dispusa de instanta sau de creditor, in conditiile legii;

b)la data comunicarii aprobarii inlesnirii la plata, in conditiile legii;

c)in cazul prevazut la art.145;

d)in alte cazuri prevazute de lege.

(3)Executarea silita se intrerupe:

a)la data declararii starii de insolvabilitate a debitorului;

b)in alte cazuri prevazute de lege.

(4)Executarea silita inceteaza daca:

a)s-au stins integral obligatiile fiscale prevazute in titlul executoriu, inclusiv obligatiile de plata accesorii, cheltuielile de executare si orice alte sume stabilite in sarcina debitorului, potrivit legii;

b)a fost desfiintat titlul executoriu;

c)in alte cazuri prevazute de lege.

(5)In cazul in care popririle infiintate de organul de executare genereaza imposibilitatea debitorului de a-si continua activitatea economica, cu consecinte sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului si tinand seama de motivele invocate de acesta, suspendarea temporara, totala sau partiala a executarii silita prin poprirea conturilor bancare.

(6)O data cu cererea de suspendare prevazuta la alin.(5), debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite in vederea sechestrării sau alte garantii prevazute de lege.

Norme metodologice:

137.1. Executarea silită se suspendă după cum urmează:

a) dacă instanța de judecată, până la soluționarea contestației, a suspendat întreaga procedură de executare silită, la cerere, prin încheiere motivată;

b) dacă organele de executare, la cererea debitorului conform art. 137 alin. (5) și (6) din codul de procedura fiscala, au dispus suspendarea temporară, totală sau parțială, numai a popririi conturilor bancare ale acestuia;

c) dacă s-a aprobat, in conditiile legii, înlesnirea la plată a obligațiilor fiscale ale debitorului, de la data semnării convenției;

d) de la data aprobarii de catre organul de executare a cererii debitorului prin care s-a solicitat ca plata integrala a creantei fiscale sa se efectueze din veniturile bunului imobilului urmarit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni, in conditiile art. 145 din codul de procedura fiscala.

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

137.2. Executarea silită încetează în următoarele cazuri:

a) când debitorul, în cursul executării silita, achită creanța fiscala, precum și accesoriile acesteia, inclusiv cheltuieli de executare și orice alte sume stabilite, potrivit legii, în sarcina sa;

b) când titlul executoriu a fost desființat;

c) la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silita constata prin procesul-verbal de catre organul de executare silita în conditiile prevazute la art. 124 din codul de procedura fiscala.

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

137.3. În cazul în care popririle înființate de organul de executare pentru colectarea creanțelor fiscale generează imposibilitatea debitorului de a continua propria activitate economică ori încetarea sau diminuarea activității sale, acesta poate solicita suspendarea temporară a popririi conturilor bancare printr-o cerere adresată organului de executare în a cărei rază teritorială își are domiciliul fiscal.

137.4. Organele competente a dispune suspendarea popririi sunt direcțiile generale ale finanțelor publice județene, a municipiului București și direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, cu aprobarea directorului executiv.

137.5.1. Pe baza cererii, a datelor și documentelor prezentate, precum și a garanțiilor legale oferite de debitor, organul abilitat poate dispune, o singură dată în cadrul unui an calendaristic:

a) suspendarea temporară totală a executării silite prin poprire asupra conturilor bancare, pentru o perioadă de maximum 2 luni, asupra tuturor conturilor bancare deschise de debitor, dacă debitorul este în imposibilitatea de a rambursa ratele scadente și dobânzile aferente pentru credite obținute cu garanție guvernamentală;

b) suspendarea temporară parțială a executării silite prin poprire asupra conturilor bancare, pentru o perioadă de maximum 6 luni, pe toate conturile sau pe o parte din conturile bancare deschise de debitor, în proporție de până la 50% din suma indisponibilizată la data prevăzută la pct.137.5.2 sau care urmează a fi indisponibilizată din încasările zilnice, după caz.

137.5.2. Termenele maxime de 2 sau 6 luni, după caz, prevăzute la pct. 137.5.1, încep să curgă în 3 zile lucrătoare de la data aprobării suspendării.

137.6.1. Cererea debitorului trebuie să cuprindă:

a) datele de identificare a debitorului, respectiv denumirea, domiciliul fiscal, codul de identificare fiscală, precum și alte date necesare;

b) solicitarea expresă a suspendării temporare a popririi conturilor bancare;

c) precizarea băncilor și a tuturor conturilor bancare deschise la acestea;

d) indicarea expresă a bunurilor mobile/imobile libere de orice sarcini, aflate în proprietatea debitorului, în vederea sechestrării acestora, precum și orice alte garanții constituite în formele prevăzute la art. 117 din Codul de procedura fiscală potrivit legii de debitor sau de terțe persoane în favoarea debitorului, după caz;

e) motivele invocate în susținerea cererii.

137.6.2. În cazul în care debitorul solicită suspendarea temporară totală a executării silite prin poprire asupra conturilor bancare, cererea trebuie să cuprindă motivele temeinice care generează imposibilitatea de plată a ratelor scadente și a dobânzilor la creditele cu garanție guvernamentală și va fi însoțită de următoarele documente:

a) copie certificată de pe contractul de împrumut, cu scadența ratelor și a dobânzilor și volumul acestora;

b) situația privind soldurile conturilor de disponibil și/sau depozit în lei și în valută la data depunerii cererii;

c) copie certificată de pe ultima bilanșă de verificare lunară;

d) situația creanțelor fiscale și comerciale ale debitorului;

e) copii legalizate de pe actele care atestă dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile oferite de debitor drept garanție în vederea sechestrării;

f) dovada în original că bunurile oferite drept garanție nu sunt grevate de sarcini sau de garanții reale legale, emisă în condițiile legii;

g) alte documente care să ateste constituirea altor garanții legale de către debitor sau terțe persoane.

În cazul în care garanțiile sunt constituite, potrivit legii, de terțe persoane, acestea trebuie să facă dovada că nu au obligații fiscale restante;

h) orice alte documente și date considerate utile pentru soluționarea cererii.

137.6.3. În cazul în care debitorul solicită suspendarea temporară parțială a executării silite prin poprire asupra conturilor bancare, la cerere se vor anexa:

a) documentele menționate la pct. 137.6.2 lit. b) - h);

b) situația obligațiilor fiscale restante, cuprinzând obligațiile fiscale restante, precum și cauzele care au condus la neachitarea debitelor;

c) situația privind creditele curente și cele nerambursate la scadență;

d) situația privind debitorii, conform evidențelor contabile, vechimea acestora, cauzele neîncasării sumelor datorate de aceștia și, după caz, măsurile de urmărire întreprinse, numărul de cazuri aflate la instanțele de judecată și sumele datorate, stadiul acestor cazuri;

e) declarație pe propria răspundere privind cota de participare a debitorului la capitalul social al altor societăți comerciale, capitalul social subscris și cel vărsat.

137.7.1. Cererea debitorului și documentele anexate se vor transmite de către organele de executare competente să aplice procedura de executare silită direcției generale a finanțelor publice județene, a municipiului București, respectiv direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, însoțite și de următoarele documente:

a) copii certificate de pe actele de executare silită ale debitorului;

b) referat motivat, întocmit de organul de executare competent să aplice procedura de executare silită prin poprire, împreună cu propunerile acestuia.

137.7.2. În baza cererii și a documentelor prezentate în susținerea acesteia, organele competente a dispune suspendarea executării silite prin poprire asupra conturilor bancare din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, a municipiului București și direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, pot dispune această măsură cu aprobarea directorului executiv, comunicând în scris atât debitorului, organului de executare competent, cât și băncilor la care debitorul își are deschise conturile bancare care fac obiectul suspendării popririi proporția în care sumele indisponibilizate sunt supuse măsurii de suspendare a popririi și termenul de valabilitate a măsurii aprobate.

137.8. De la data primirii comunicării băncile vor aduce la îndeplinire măsura de suspendare a popririi, reluând procedura de executare silită prin poprire după expirarea perioadei de suspendare.

137.9. Cu 10 zile înainte de expirarea termenului de aplicare a suspendării organul de executare competent va comunica băncii reluarea procedurii de executare silită prin poprire în situația în care creanțele fiscale nu au fost stinse în întregime prin modalitățile prevăzute de lege.

Codul de procedura fiscală:

Art.138 Executarea silită a sumelor ce se cuvin debitorilor

(1) Sunt supuse executării silite prin poprire orice sume urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati banesti in lei si in valuta, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, detinute si/sau datorate, cu orice titlu, debitorului, de catre terte persoane sau pe care acestia le vor datora si/sau detine in viitor in temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) In cazul sumelor urmaribile reprezentand venituri si disponibilitati in valuta, bancile sunt autorizate sa efectueze convertirea in lei a sumelor in valuta, fara consimtamantul titularului de cont, la cursul de schimb afisat de acestea pentru ziua respectiva.

(3) Sumele ce reprezinta venituri banesti ale debitorului persoana fizica, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum si ajutoarele sau indemnizatiile cu destinatie speciala sunt supuse urmaririi numai in conditiile prevazute de Codul de procedura civila.

(4) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se infiinteaza de catre organul de executare printr-o adresa care va fi trimisa prin scrisoare recomandata, cu dovada de primire, tertului poprit, impreuna cu o copie certificata de pe titlul executoriu. Totodata va fi instiintat si debitorul despre infiintarea popririi.

(5) Poprirea nu este supusa validarii.

(6) Poprirea infiintata anterior, ca masura asiguratorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, facuta tertului poprit, si instiintarea despre aceasta a debitorului.

(7) Tertul poprit este obligat ca, in termen de 5 zile de la primirea comunicarii ce i s-a facut potrivit alin.(4) si (6), sa instiinteze organul de executare daca datoreaza vreo suma de bani cu orice titlu debitorului.

(8) Poprirea se considera infiintata la data la care tertul poprit, prin instiintarea trimisa organului de executare, confirma ca datoreaza sume de bani debitorului sau la data expirarii termenului prevazut la alin.(7).

(9) După înființarea popririi tertul poprit este obligat să facă de îndată reținerile prevăzute de lege și să vireze sumele reținute în contul indicat de organul de executare, comunicând totodată în scris despre existența altor creditori.

(10) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, tertul poprit îi va anunța în scris despre aceasta pe creditori și va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute la art.160.

(11) Pentru stingerea creanțelor fiscale debitorii detinatori de conturi bancare pot fi urmăriti prin poprire asupra conturilor bancare, prevederile alin.(4) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, o dată cu comunicarea somatiei și a titlului executoriu, făcută debitorului potrivit art.39, o copie certificată de pe acest titlu va fi comunicată băncii la care se afla deschis contul debitorului. Despre aceasta măsură va fi înștiințat și debitorul.

(12) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii potrivit alin. (11), sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasarile zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților banesti, băncile nu vor proceda la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu vor accepta alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale, cu excepția sumelor necesare plății drepturilor salariale.

(13) Dacă debitorul face plată în termenul prevăzut în somatie, organul de executare va înștiința de îndată în scris băncile pentru sistarea totală sau parțială a indisponibilizării conturilor și reținerilor. În caz contrar banca este obligată să procedeze conform dispozițiilor alin.(12).

(14) În situația în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeași zi, băncile vor urmări executarea acestora din încasarile zilnice realizate în contul debitorului.

(15) Dispozițiile alin.(10) se aplică în mod corespunzător.

Norme metodologice:

138.1. Executarea silită prin poprire se poate întinde asupra oricăror sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, inclusiv venituri din titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane fizice ori juridice sau pe care acestea le vor datora debitorului și/sau pe care le vor deține în viitor pentru debitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

138.2. Atunci când debitorii dețin titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale urmăribile, organul de executare poate proceda la aplicarea măsurilor de executare silită prin poprirea veniturilor rezultate din acestea. În acest caz terțul poprit este societatea comercială și/sau autoritatea publică emitentă și/sau intermediara a titlurilor de valoare respective.

138.3.1. În raport de quantumul creanței fiscale, de natura și vechimea acesteia, de gradul de solvabilitate al debitorului, organul de executare poate porni executarea silită prin poprire asupra conturilor bancare și/sau prin poprire a veniturilor rezultate din titluri de valoare ori alte bunuri mobile necorporale pentru întreaga sumă datorată sau parțial, în funcție de vechimea debitelor.

138.3.2. Dacă debitorul are conturi deschise la mai multe bănci sau urmează să încaseze venituri rezultate din titluri de valoare ori alte bunuri mobile necorporale de la terțe persoane juridice pentru realizarea creanței fiscale, în măsura în care este necesar, executarea silită prin poprire se poate întinde concomitent asupra mai multor conturi bancare ori asupra mai multor terți popriți.

138.4. După îndeplinirea creanței fiscale în condițiile prevăzute la pct.138.3.2, organul de executare va înștiința de îndată băncile și/sau terții popriți pentru sistarea indisponibilizării conturilor sau a veniturilor, după caz.

138.5. Salariile și alte venituri periodice realizate din muncă, pensiile acordate în cadrul sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite până la o treime din venitul lunar net.

138.6. Dacă sunt mai multe urmăriri asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

138.7. Veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât quantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest quantum.

138.8. Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru nici un fel de datorii.

138.9. Poprirea rămâne valabil înființată și în cazul în care debitorul își schimbă locul de muncă la o altă unitate sau este pensionat. În acest caz unitatea de la care pleacă debitorul va trimite actele prin care s-a înființat poprirea unității la care se află noul loc de muncă al debitorului sau organului competent din cadrul sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale care, de la data primirii acestor acte, devine terț poprit. Despre această situație va fi înștiințat și organul de executare.

138.10. Pentru executarea silită a creanțelor fiscale, organele de executare în evidențele cărora se află înscris debitul respectiv vor înființa popriri asupra terților care, potrivit legii, dețin și/sau datorează, cu orice titlu, debitorilor sume urmăribile, inclusiv sume provenite din venituri generate de titlurile de valoare sau alte bunuri mobile necorporale.

138.10.1. Poprirea se înființează de către organul de executare printr-o adresă de înființare a popririi, însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, care se transmit terțului poprit. Comunicarea se face prin poștă, cu confirmare de primire, sau prin persoane împuternicite ale organului de executare.

138.10.2. Adresa de înființare a popririi va cuprinde:

- a) denumirea și sediul organului de executare;
- b) numărul și data emiterii;
- c) denumirea și sediul sau numele, prenumele și domiciliul terțului poprit;
- d) temeiul legal al executării silită prin poprire;
- e) datele de identificare a debitorului;
- f) numărul și data titlului executoriu, precum și organul emitent;
- g) natura creanței fiscale;
- h) quantumul creanței fiscale pentru care s-a înființat poprirea, atunci când acesta este mai mic decât cel evidențiat în titlul executoriu, ca urmare a stingerii parțiale a debitorului;
- i) contul în care urmează a se vira suma reținută;
- j) semnătura și ștampila organului de executare.

138.10.3. Terțul poprit, de îndată ce a primit adresa de înființare a popririi, va lua măsura de indisponibilizare a acestor venituri în quantumul necesar achitării sumelor datorate pentru care s-a înființat poprirea.

138.10.4. În funcție de quantumul creanței fiscale, de mărimea veniturilor debitorului și de data plății acestora, terțul poprit va efectua una sau mai multe rețineri și plăți până la recuperarea integrală a creanței fiscale.

138.10.5. În cazul în care sunt înființate popriri și de alți creditori, terțul poprit va comunica organului de executare numele și adresa celorlalți creditori, precum și sumele poprite de fiecare.

138.11. În situația în care a fost pornită executarea silită prin poprire din lipsa altor bunuri urmăribile și se constată că debitorul a dobândit bunuri mobile și imobile urmăribile, organul de executare, în funcție de quantumul creanței nerecuperate, va aplica și celelalte modalități de executare silită.

138.12. Atunci când, prin poprire, creanța fiscală este realizabilă pe o perioadă mai mare de un an, după înființarea popririi, organul de executare va verifica, cel puțin o dată pe an, dacă

debitorul a dobândit și alte bunuri sau realizează și alte venituri decât cele asupra cărora s-a început executarea silită.

138.13. Atunci când debitorii dețin conturi bancare, în lei și în valută, organul de executare poate proceda la aplicarea măsurilor de executare silită prin poprire asupra conturilor bancare. În acest caz, terțul poprit este banca la care debitorul are conturi deschise, în lei sau în valută.

138.14. Nu pot fi supuse executării silite prin poprire asupra conturilor bancare sumele aflate în conturile deschise la trezoreria statului de către instituțiile publice.

138.15. La începerea executării silite, o dată cu transmiterea adresei de înființare a popririi, organul de executare va comunica debitorului somația și titlul executoriu, înștiințându-l în scris despre măsura luată.

138.16. Unitatea centrală a bancii, de îndată ce a fost sesizată, prin comunicarea adresei de înființare a popririi, însoțită de copia certificată de pe titlul executoriu, va lua măsura de indisponibilizare a sumelor aflate în contul debitorului indiferent de sucursalele bancii unde acestea au fost deschise de societatea comercială persoana juridică sau sucursalele acesteia în cuantumul necesar stingerii sumelor datorate pentru care s-a înființat poprirea.

138.17. În cazul în care sumele aflate în contul debitorului nu asigură realizarea integrală a sumelor datorate, banca va indisponibiliza încasările zilnice realizate în contul debitorului, până la concurența cu acestea.

Codul de procedura fiscală:

Art.139 Executarea silită a tertului poprit

(1) Dacă tertul poprit instiintează organul de executare ca nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmarit sau nu respecta dispozițiile art.138 alin.(9) - (15), precum și în cazul în care invocă alte neregularități în legătura cu drepturile și obligațiile părților privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul tertului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea popririi.

(2) Judecata se face de urgență și cu precădere.

(3) Pe baza hotărârii de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a tertului poprit, în condițiile prezentului cod.

Norme metodologice:

139.1. În temeiul hotărârii de menținere a popririi, pronunțată de instanța judecătorească, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe, pentru stingerea obligațiilor fiscale în sarcina debitorului, procedura de executare silită asupra bunurilor și veniturilor proprii ale terțelor persoane poprite care dețin și/sau datorează, cu orice titlu, debitorului sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, precum și venituri din titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale.

Codul de procedura fiscală:

Art.140 Executarea silită a bunurilor mobile

(1) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semintele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religioasă, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c)alimentele necesare debitorului si familiei sale pe timp de 2 luni, iar daca debitorul se ocupa exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare pana la noua recolta;

d)combustibilul necesar debitorului si familiei sale pentru incalzit si pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarna;

e)obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate ingrijirii persoanelor bolnave;

f)bunurile declarate neurmaribile prin alte dispozitii legale.

(3)Bunurile debitorului persoana fizica necesare desfasurarii activitatii de comert nu sunt exceptate de la executare silita.

(4)Executarea silita a bunurilor mobile se face prin sechestrarea si valorificarea acestora, chiar daca acestea se afla la un tert. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal.

(5)Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca masura asiguratorie nu este necesara o noua sechestrare.

(6)Executorul fiscal, la inceperea executarii silita, este obligat sa verifice daca bunurile prevazute la alin.(5) se gasesc la locul aplicarii sechestrului si daca nu au fost substituite sau degradate, precum si sa sechestreze alte bunuri ale debitorului, in cazul in care cele gasite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creantei.

(7)Bunurile nu vor fi sechestrate daca prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decat cheltuielile executarii.

(8)Prin sechestrul infiintat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobandeste un drept de gaj care confera acestuia in raport cu alti creditori aceleasi drepturi ca si dreptul de gaj in sensul prevederilor dreptului comun.

(9)De la data intocmirii procesului-verbal de sechestr, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cat timp dureaza executarea silita debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decat cu aprobarea data, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdictii atrage raspunderea, potrivit legii, a celui in culpa.

(10)Actele de dispozitie care ar interveni ulterior indisponibilizarii prevazute la alin.(9) sunt lovite de nulitate absoluta.

(11)In cazurile in care nu au fost luate masuri asiguratorii pentru realizarea integrala a creantei fiscale si la inceperea executarii silita se constata ca exista pericolul evident de instrainare, substituire sau sustragere de la urmarire a bunurilor urmaribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicata o data cu comunicarea somatiei.

Norme metodologice:

140.1. Sunt exceptate de la executarea silită următoarele categorii de bunuri mobile, proprietate a debitorului persoană fizică:

a) bunurile mobile care servesc la exercitarea profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent a debitorului. Bunurile afectate acestei excepții vor fi stabilite de executorul fiscal în funcție de profesia sau de ocupația autorizată a debitorului.

În cazul debitorului agricultor nu sunt supuse executării silita inventarul agricol, semințele și furajele necesare hrănirii animalelor de muncă până la noua recoltă. Inventarul agricol cuprinde animalele de muncă și uneltele pentru cultivarea pământului. Tractoarele, remorcile și alte utilaje mecanizate nu sunt exceptate de la executare.

Bunurile mobile necesare continuării studiilor și formării profesionale a debitorului nu sunt supuse executării silita. Bunurile afectate acestei excepții vor fi stabilite de executorul fiscal, în funcție de profesia sau de ocupația autorizată a debitorului;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și al membrilor familiei sale, care locuiesc împreună cu acesta: bunurile și lucrurile strict necesare odihnei, servirii mesei, precum și cele strict necesare pregătirii și conservării alimentelor; îmbrăcămintea pe care o poartă și cea necesară activității zilnice; portretele de familie, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pentru un trai decent timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă. Cantitatea și felul alimentelor exceptate de la executare vor fi stabilite de executorul fiscal, de la caz la caz, ținând seama de numărul membrilor de familie care gospodăresc împreună și de felul alimentelor găsite;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, pe timp de trei luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave, în cazul în care în această situație se află debitorul sau membrii familiei care locuiesc cu acesta.

140.2. Bunurile deținute cu încălcarea dispozițiilor legale, cum sunt: armamentul, munițiile, substanțele toxice și stupefiantele, precum și altele asemenea, nu sunt supuse executării silite. Organele de executare vor sesiza de îndată despre existența unor asemenea bunuri organele de poliție sau alte organe competente, care vor proceda conform dispozițiilor specifice.

140.3. Bunurile mobile urmăribile, proprietate a debitorului, supuse executării silite, se sechestrează în cazul în care acestea nu au fost anterior indisponibilizate prin aplicarea sechestrului asigurător.

140.4. Bunurile mobile urmăribile ale debitorului, aflate la domiciliul, la reședința sau la sediul acestuia ori în alt loc, vor fi identificate și sechestrate de îndată, pentru a se evita înstrăinarea acestora până la momentul valorificării.

140.5. În scopul sechestrării, debitorul este obligat să prezinte executorului fiscal toate bunurile mobile pe care le are în proprietate exclusivă, în proprietate comună sau indiviză, să-i dea informații complete asupra tuturor acestor bunuri, precizând locul unde se află fiecare, asupra bunurilor mobile pe care le deține, dar sunt proprietatea altor persoane, precum și să prezinte orice documente și evidențe referitoare la bunurile menționate.

140.5.1. În cazul debitorilor persoane fizice se vor sechestra bunurile mobile proprii ale acestora.

140.5.2. Atunci când acestea lipsesc sau valoarea lor nu acoperă integral creanța fiscală, vor fi sechestrate și bunurile mobile comune ale soților.

140.6. Terțul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului invocând un drept de gaj ori un privilegiu pe care îl are asupra bunului.

140.7. În cazul în care bunurile mobile au fost anterior indisponibilizate prin aplicarea sechestrului asigurător, iar la verificarea acestora se constată că cele găsite nu sunt suficiente pentru stingerea creanței fiscale, executorul fiscal este obligat să sechestreze și alte bunuri ale debitorului.

140.8. Sechestrul aplicat asupra bunurilor mobile proprietate a debitorului naște un drept de gaj în favoarea creditorului fiscal. Procesul-verbal de instituire a sechestrului reprezintă înscrisul constatator al dreptului de gaj.

140.9.1. În cazul gajului cu depozitare are loc transmiterea bunului mobil gajat fie către organele de executare, fie către terțul însărcinat cu păstrarea bunului, caz în care bunul este ținut la dispoziția organelor de executare până la stingerea în întregime a dăruitului, prin modalitățile prevăzute de codul de procedura fiscală.

140.9.2. În cazul gajului fără depozitare bunul mobil gajat rămâne în păstrare la debitor, pe cheltuiala și răspunderea acestuia, și este ținut la dispoziția organelor de executare până la data stingerii creanței fiscale, prin modalitățile prevăzute de codul de procedura fiscală.

140.9.3. Dacă debitorul plătește obligațiile fiscale în întregime, înainte ca bunul să fie valorificat, bunul mobil gajat se restituie debitorului.

140.10. Când debitorul nu are altă avere decât mărfuri destinate vânzării ori dacă există pericolul evident de înstrăinare, de substituire sau de sustragere de la urmărire a bunurilor mobile urmăribile ale debitorului, sechestrul va putea fi aplicat o dată cu comunicarea somației de plată.

Codul de procedura fiscală:

Art.141 Procesul-verbal de sechestrul

(1)Procesul-verbal de sechestrul va cuprinde:

a)denumirea organului de executare, indicarea locului, a datei si a orei cand s-a facut sechestrul;

b)numele si prenumele executorului fiscal care aplica sechestrul, numarul legitimatiei si al delegatiei;

c)numarul dosarului de executare, data si numarul de inregistrare a somatiei, precum si titlul executoriu in baza caruia se face executarea silita;

d)temeiul legal in baza caruia se face executarea silita;

e)sumele datorate pentru a caror executare se aplica sechestrul, inclusiv cele reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, mentionandu-se si cota acestora, precum si actul normativ in baza caruia a fost stabilita obligatia de plata;

f)numele, prenumele si domiciliul debitorului persoana fizica ori, in lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuieste impreuna cu debitorul sau denumirea si sediul debitorului, numele, prenumele si domiciliul altor persoane majore care au fost de fata la aplicarea sechestrului, precum si alte elemente de identificare a acestor persoane;

g)descrierea bunurilor mobile sechestrate si indicarea valorii estimative a fiecaruia, dupa aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea si individualizarea acestora, mentionandu-se starea de uzura si eventualele semne particulare ale fiecarui bun, precum si daca s-au luat masuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se afla, sau de administrare ori conservare a acestora, dupa caz;

h)mentiunea ca evaluarea se va face inaintea inceperii procedurii de valorificare, in cazul in care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesita cunostinte de specialitate;

i)mentiunea facuta de debitor privind existenta sau inexistenta unui drept de gaj, ipoteca ori privilegiu, dupa caz, constituit in favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;

j)numele, prenumele si adresa persoanei careia i s-au lasat bunurile, precum si locul de depozitare a acestora, dupa caz;

k)eventualele obiectii facute de persoanele de fata la aplicarea sechestrului;

l)mentiunea ca, in cazul in care in termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrul debitorul nu plateste obligatiile fiscale, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;

m)semnatura executorului fiscal care a aplicat sechestrul si a tuturor persoanelor care au fost de fata la sechestrare. Daca vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea sa semneze, executorul fiscal va mentiona aceasta împrejurare.

(2)Cate un exemplar al procesului-verbal de sechestrul se preda debitorului sub semnatura sau i se comunica la domiciliul ori sediul acestuia, precum si, atunci cand este cazul, custodelui, acesta din urma semnand cu mentiunea de primire a bunurilor in pastrare.

(3)In vederea valorificarii organul de executare este obligat sa verifice daca bunurile sechestrate se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestrul, precum si daca nu au fost substituite sau degradate.

(4)Cand bunurile sechestrate gasite cu ocazia verificarii nu sunt suficiente pentru realizarea creantei fiscale, organul de executare va face investigatiile necesare pentru identificarea si urmarirea altor bunuri ale debitorului.

(5)Daca se constata ca bunurile nu se gasesc la locul mentionat in procesul-verbal de sechestrul, sau daca au fost substituite sau degradate, executorul fiscal incheie un proces-verbal de constatare. Pentru bunurile gasite cu prilejul investigatiilor facute conform alin.(4) se va incheia procesul-verbal de sechestrul.

(6)Daca se sechestreaza si bunuri gajate pentru garantarea creantelor altor creditori, organul de executare le va trimite si acestora cate un exemplar din procesul-verbal de sechestrul.

(7)Executorul fiscal care constata ca bunurile fac obiectul unui sechestrul anterior va consemna aceasta in procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestrul respective. Prin acelasi proces-verbal, executorul fiscal va declara sechestrate, cand este necesar, si alte bunuri pe care le va identifica.

(8) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestru încheiate anterior se considera sechestrate și în cadrul noii executări silite.

(9) În cazul în care executorul fiscal constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșit fapte care pot constitui infracțiuni, va consemna aceasta în procesul-verbal de sechestru și va sesiza de îndată organele de urmărire penală competente.

Norme metodologice:

141.1. Executorul fiscal va întocmi un proces-verbal de sechestru în două sau trei exemplare, după caz.

141.1.2. Un exemplar al procesului-verbal de sechestru rămâne la dosarul de executare, al doilea se va înmâna debitorului și celălalt, dacă este cazul, se va înmâna custodelui.

141.2. Dacă debitorul nu este de față, refuză sau nu poate să semneze procesul-verbal de sechestru, organul de executare va face mențiune despre aceste împrejurări.

141.3. Când debitorul nu este de față sau refuză primirea procesului-verbal de sechestru, acesta se va afișa la domiciliul sau la sediul său, despre aceasta încheindu-se un proces-verbal semnat de executorul fiscal și de persoanele majore care au asistat la aplicarea sechestrului, care, împreună cu procesul-verbal de sechestru, se va păstra la dosarul de executare.

141.4. Executorul fiscal va ridica sau va primi bunurile mobile de la custode, verificând dacă acestea sunt în totalitate și în starea în care s-au predat, dând în acest sens custodelui un document de eliberare.

141.5. Această operațiune va fi consemnată în procesul-verbal încheiat cu ocazia vânzării.

Codul de procedura fiscală:

Art.142 Custodele

(1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi luate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare sau de executorul fiscal, după caz, ori vor fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt luate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituție ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte din metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, cel târziu a doua zi lucrătoare, la unitățile specializate.

(3) Cel care primește bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestru.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili acestuia o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

Norme metodologice:

142.1. Pentru păstrarea bunurilor mobile sechestrate organul de executare poate lua una dintre următoarele măsuri:

- a) să aplice sigiliu asupra bunurilor mobile sechestrate, lăsându-le pe loc;
- b) să numească un custode pentru paza lor;
- c) să le ridice și să le depoziteze.

142.2.1. Bunurile mobile sechestrate se pot lăsa în custodia debitorului; în acest caz debitorul poate folosi bunurile sechestrate dacă, potrivit naturii lor, ele nu pierd din valoare prin întreținere.

142.2.2. Dacă debitorul refuză să primească în custodie bunurile mobile sechestrate ori nu este prezent la aplicarea sechestrului sau dacă există pericolul ca debitorul să înstrăineze, să substituie ori să deterioreze bunurile sechestrate sau atunci când consideră necesar, organul de executare va proceda la sigilarea sau la ridicarea și depozitarea lor.

142.3.1. În cazul ridicării bunurilor mobile, custode poate fi organul de executare sau o altă persoană.

142.3.2. Sechestrul prin ridicarea bunurilor mobile este obligatoriu în cazul în care se sechestrează obiecte din metale rare ori pietre prețioase, mijloace de plată străine, titluri de valoare, sume de bani, obiecte de artă, colecții de valoare sau obiecte de muzeu.

142.3.3. Obiectele din metale rare ori pietre prețioase, mijloacele de plată străine sau titlurile de valoare se predau, spre păstrare, de către organul de executare unităților bancare competente sau altor unități abilitate, de la caz la caz.

142.3.4. Obiectele de artă, colecțiile de valoare, precum și obiectele de muzeu se predau muzeelor sau altor unități abilitate.

142.3.5. Sumele de bani vor fi consemnate pe numele debitorului, la dispoziția organului de executare, la unitățile abilitate în acest sens.

142.3.6. În toate cazurile, bunurile menționate mai sus vor fi predate, în termen de cel mult 48 de ore de la ridicare, unităților abilitate de către organul de executare, care va păstra dovada predării sau consemnării acestora, după caz, la dosarul de executare.

142.4.1. Custodele, altul decât organul de executare, este persoana care consimte la primirea bunurilor mobile în custodie. Custodele va semna procesul-verbal de sechestrul la data încheierii acestuia, când este de față. Dacă predarea bunurilor mobile în custodie se face ulterior sechestrării, precum și în toate cazurile în care organul de executare procedează la schimbări în ceea ce privește bunurile date în custodie sau persoana custodelui, despre aceasta se va încheia proces-verbal distinct, semnat de organul de executare, precum și de cel care primește bunurile în custodie.

142.4.2. Custodele, altul decât debitorul sau organul de executare, va primi pentru activitatea depusă o indemnizație lunară stabilită de organul de executare.

142.4.3. Custodele trebuie să fie o persoană majoră și solvabilă. Când organul de executare apreciază că este util, poate fi numit custode chiar debitorul, un lucrător al acestuia, o rudă sau un afin. Dacă este necesar, organul de executare poate cere custodelui depunerea unei cauțiuni.

142.4.4. Custodele răspunde de orice pagubă cauzată prin neglijența sa.

142.4.5. În îndeplinirea obligațiilor ce îi revin custodele este obligat:

- a) să asigure păstrarea bunurilor mobile sechestrate;
- b) să asigure întreținerea bunurilor mobile primite în custodie, precum și să mențină calitatea lor;
- c) să permită controlul organului de executare asupra condițiilor de păstrare și întreținere a bunurilor mobile, precum și asupra stadiului acestora, dacă custode este o altă persoană decât organul de executare;
- d) să nu folosească sau să nu dispună de bunurile mobile aflate în custodie decât cu acordul organului de executare;
- e) să restituie bunurile mobile aflate în custodie la solicitarea scrisă a organului de executare, după caz.

142.4.6. Nerespectarea de către custode a obligațiilor ce îi revin potrivit legii poate atrage, după caz, răspunderea sa civilă ori penală.

Codul de procedura fiscală:

Art.143 Executarea silită a bunurilor imobile

(1)Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului.

(2)Executarea silită imobiliară se întinde deplin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul Civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.

(3)În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

(4)Dispozițiile alin.(3) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârșirea de infracțiuni.

(5)Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestrul, dispozițiile art.140 alin.(9), (10) și ale art.141 alin.(1), (2) fiind aplicabile.

(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile în temeiul alin.(5) constituie ipoteca legală.

(7) Dreptul de ipoteca conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipoteca, în sensul prevederilor dreptului comun.

(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de îndată Biroului de carte funciara efectuarea înscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestr.

(9) Biroul de carte funciara va comunica organelor de executare, la cererea acestora, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii acestora, care vor fi înștiințați de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea pretului.

(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor menționate la alin.(9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestr al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

Norme metodologice:

143.1. Debitorul persoană fizică sau juridică este obligat în temeiul prevăzut de art. 8 din codul de procedură fiscală să prezinte executorului fiscal toate bunurile imobile pe care le are în proprietate exclusivă sau în proprietate comună pe cote-părți ori în devălmășie, după caz, să-i dea informații complete asupra tuturor acestor bunuri, asupra bunurilor imobile pe care le deține, dar care sunt proprietatea altor persoane, precizând locul unde se află fiecare, precum și să prezinte orice documente și evidențe referitoare la bunurile menționate.

143.2.1. Sunt supuse executării silite orice bunuri imobile ale debitorului care îi aparțin în proprietate exclusivă sau în proprietate comună, cum ar fi: case de locuit, clădiri cu destinație de sedii, magazine, garaje, depozite ori cu altă destinație, terenuri situate în mediul rural și urban, precum și celelalte bunuri care prin natura sau prin destinația lor sunt bunuri imobile potrivit dispozițiilor art. 462 și următoarele din Codul civil, cu excepțiile prevăzute de lege.

143.2.2. Executarea silită a bunurilor imobile proprietate a debitorului se face pe corpuri de proprietate, în întregimea lor.

143.2.3. Construcțiile ce formează o proprietate distinctă de sol, pe etaje sau pe apartamente, se pot executa silit în mod separat.

143.3.1. Bunul imobil proprietate a unui minor sau a unei persoane puse sub interdicție nu poate fi executat silit înaintea executării silite a bunurilor sale mobile.

143.3.2. Dispozițiile pct. 143.3.1 nu împiedică executarea silită asupra unui imobil aflat în proprietatea comună a minorului sau a persoanei puse sub interdicție și a unei persoane cu capacitate deplină de exercițiu, dacă obligația prevăzută în titlul executoriu este comună.

143.4.1. Când debitorul deține în proprietate comună bunuri imobile, organul de executare poate proceda la executarea silită numai dacă este cunoscută cota-parte ce revine debitorului.

143.4.2. Atunci când nu se cunoaște cota-parte ce revine debitorului din bunurile aflate în proprietate comună, în vederea executării silite, organul de executare poate cere instanței competente împărțirea acestor bunuri.

143.5. Executorul fiscal se va deplasa la locul unde se află imobilul, în scopul identificării și obținerii tuturor datelor privind dreptul de proprietate și limitele acestuia, sarcinile care îl grevează, suprafața, vecinătățile, calitatea și felul construcțiilor, numărul încăperilor, starea în care se află, precum și orice alte date necesare.

143.6. Procesul-verbal de sechestr al bunului imobil supus executării silite se va întocmi de către executorul fiscal în trei exemplare cu valoare de original, dintre care unul va fi înmănat debitorului, al doilea exemplar va fi transmis biroului de carte funciara pentru efectuarea înscripției ipotecare, potrivit legii, iar al treilea exemplar se va păstra în dosarul de executare.

143.7. Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile proprietate a debitorului naște un drept de ipotecă în favoarea organelor de executare.

143.7.1. Bunul imobil ipotecat rămâne în posesia debitorului care are dreptul să-i culeagă fructele ca orice proprietar.

143.7.2. Organele de executare în baza ipotecii au dreptul să urmărească bunul imobil.

143.7.3. Dreptul de ipotecă al organelor de executare asupra bunului imobil ipotecat încetează numai dacă debitul în legătură cu care s-a născut dreptul de ipotecă se stinge în întregime.

143.8. Din momentul înscrierii procesului-verbal de sechestrul în cartea funciară orice act de înstrăinare sau constituire de drepturi reale cu privire la bunul imobil sechestrat este inopozabil, cu excepția cazului în care organul de executare sau judecatorul s-a declarat de acord cu acel act ori debitul a fost stins în condițiile legii.

143.9. În cererea privind efectuarea înscripției ipotecare asupra bunului imobil sechestrat, organul de executare va solicita Biroului de carte funciară și comunicarea celorlalte drepturi reale și sarcini înscrise în cartea funciară până la acea dată, precum și titularii acestora.

143.10. Pe baza comunicării Biroului de carte funciară organul de executare înțelege creditorii debitorului asupra sechestrului, iar la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului acesta vor fi chemați pentru a se prezenta la distribuirea prețului.

Codul de procedura fiscală:

Art.144 Instituirea administratorului sechestrul

(1) La instituirea sechestrului și în tot cursul executării silite, organul de executare poate numi un administrator sechestrul, dacă aceasta măsura este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arende și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apararea în litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori alta persoană fizică sau juridică.

(3) Administratorul-sechestrul va consemna veniturile încasate potrivit alin.(1) la unitățile abilitate și va depune reciful la organul de executare.

(4) Când administrator-sechestrul este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

Norme metodologice:

144.1. În cazul executării silite a bunurilor imobile, ori de câte ori este necesar pentru pază, îngrijirea sau pentru administrarea bunurilor ori pentru exploatarea terenurilor, închirierea clădirilor, precum și realizarea altor venituri generate de aceste bunuri, organul de executare poate numi un administrator-sechestrul.

144.2.1. Pe măsura încasării veniturilor generate de aceste bunuri, administratorul-sechestrul va fi obligat să le consemneze la o unitate specializată, abilitată să facă astfel de operațiuni, după deducerea cheltuielilor făcute pentru administrarea bunului imobil pentru care s-a pornit executarea silită, la dispoziția organului de executare căruia i se predă reciful de consemnare în ziua lucrătoare imediat următoare.

144.2.2. Veniturile consemnate vor fi considerate încasări în contul debitului pentru realizarea căruia s-a pornit executarea silită.

144.3. Indemnizația administratorului-sechestrul, altul decât debitorul sau creditorul, este lunară și va fi fixată de către organul de executare. Indemnizația acordată administratorului-sechestrul este considerată cheltuială de executare.

144.4.1. Ori de câte ori este necesar, administratorul-sechestrul este obligat să prezinte organului de executare situația veniturilor și a cheltuielilor făcute cu administrarea bunului imobil sechestrat.

144.4.2. Administrarea necorespunzătoare a bunului imobil pentru care s-a pornit procedura de executare silită atrage răspunderea civilă sau penală, după caz, a administratorului-sechestrul.

144.5. Încasarea veniturilor generate din administrarea unui bun imobil pentru care s-a început executarea silită încetează când acesta este transmis, prin cumpărare, unui alt proprietar.

Codul de procedura fiscala:

Art.145 Suspendarea executarii silita a bunurilor imobile

(1)Dupa primirea procesului-verbal de sechestr, debitorul poate solicita organului de executare, in termen de 15 zile de la comunicare, sa ii aprobe ca plata integrala a creantelor fiscale sa se faca din veniturile bunului imobil urmarit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2)De la data aprobarii cererii debitorului, executarea silita inceputa asupra bunului imobil se suspenda.

(3)Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silita imobiliara inainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4)Daca debitorul persoana juridica caruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin.(2) se sustrage ulterior de la executare silita sau isi provoaca insolvabilitatea, se vor aplica in mod corespunzator prevederile art.25.

Norme metodologice:

145.1. Dacă veniturile viitoare, pe timp de cel mult 6 luni, ale bunurilor imobile supuse executării silita asigură acoperirea integrală a creanței fiscale, inclusiv accesoriile acestora și cheltuielile de executare aferente, debitorul poate solicita organului de executare din raza teritorială în care se află bunul imobil, în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal de sechestr, efectuarea plății integrale a creanței fiscale prin această modalitate.

145.2. Când organul de executare întâmpină dificultăți în încasarea veniturilor sau dacă ulterior se constată că veniturile bunurilor imobile aparținând debitorului nu sunt suficiente pentru acoperirea creanței fiscale, inclusiv accesoriile acestora și cheltuielile de executare aferente, acesta va putea relua procedura de executare silită imobiliară înainte de expirarea perioadei pentru care s-a aprobat cererea debitorului.

Codul de procedura fiscala:

Art.146 Executarea silita a fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini

(1)Executarea silita a fructelor neculese si a recoltelor prinse de radacini, care sunt ale debitorului, se efectueaza in conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile.

(2)Pentru executarea silita a recoltelor si fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile.

(3)Organul de executare va hotari, dupa caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor asa cum sunt prinse de radacini sau dupa ce vor fi culese.

Norme metodologice:

146.1.1. Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, proprietate a debitorului, se face, în temeiul unui titlu executoriu, prin sechestrarea și valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț.

146.1.2. Sechestrarea acestor fructe nu se va putea face decât cu maximum 15 zile înaintea coacerii lor.

146.1.3. În cazul în care există situații de felul celor prevăzute la art. 119 din Codul de procedura fiscala, indisponibilizarea fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini se va putea face înaintea termenului prevăzut la pct. 146.1.2 prin dispunerea sechestrului asigurător asupra acestora.

146.2. Prevederile referitoare la măsuri asigurătorii, executarea și valorificarea bunurilor mobile și imobile, cele privind eliberarea și distribuirea sumelor realizate din executare silită, precum și contestația la executarea silită se aplică în mod corespunzător.

146.3. Valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor așa cum sunt prinse de rădăcini ori după ce vor fi culese va fi hotărâtă de organul de executare, având în vedere un rezultat cât mai avantajos și

pinând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului.

Codul de procedura fiscala:

Art.147 Executarea silita a unui ansamblu de bunuri

(1) Bunurile mobile și/sau imobile proprietate a debitorului pot fi valorificate în ansamblu dacă organul de executare apreciază ca astfel acestea pot fi vândute în condiții mai avantajoase.

(2) Pentru executarea silita a bunurilor prevăzute la alin.(1) organul de executare va proceda la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod.

(3) Prevederile Secțiunii a-3-a privind executarea silita asupra bunurilor mobile și a Secțiunii a-4-a privind executarea silita a bunurilor imobile, precum și ale art.154 privind plata în rate se aplică în mod corespunzător.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.148 Valorificarea bunurilor sechestrate

(1) În cazul în care creanța fiscală nu este stinsă în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestr, se va proceda, fără efectuarea altei formalități, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului, suspendarea sau amânarea executării silite.

(2) Pentru a realiza executarea silita cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmarit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedește a fi mai eficientă.

(3) În sensul alin.(2) organul de executare competent va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate prin:

a) înțelegerea părților;

b) vânzare în regim de consignatie a bunurilor mobile;

c) vânzare directă,

d) vânzare la licitație;

e) alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz.

(4) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgență.

(5) Dacă din cauza unei contestații sau a unei învoielii între părți data, locul sau ora vânzării directe sau la licitație a fost schimbată de organul de executare, se vor face alte publicații și anunțuri, potrivit art.151.

(6) Vânzarea bunurilor sechestrate se face numai către persoane fizice sau juridice care nu au obligații fiscale restante.

(7) În sensul alin.(6), în categoria obligațiilor fiscale restante nu se cuprind obligațiile fiscale pentru care s-au acordat, potrivit legii, reduceri, amânări sau esalonări la plată.

Norme metodologice:

148.1. Produsele accizabile detinute de agenții economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

148.2. Bunurile prevăzute la alineatul precedent pot fi achiziționate și comercializate numai de către agenții economici legal autorizați, cu respectarea dispozițiilor art.148 alin.(6) din Codul de procedura fiscală.

148.3. Bunurile mobile pot fi vandute in regim de consignatie.

148.3.1. În cazul vânzării în regim de consignatie, organul de executare va preda bunurile mobile sechestrate unității care se ocupă cu vânzarea în regim de consignatie. Predarea se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, întocmit în dublu exemplar, din care fiecare parte ia câte un exemplar.

148.3.2. Procesul-verbal de predare-primire va cuprinde în mod obligatoriu următoarele date:

- a) numele si prenumele persoanelor între care are loc predarea-primirea bunurilor mobile;
- b) numărul si data legitimațiilor acestor persoane;
- c) denumirea fiecărui bun mobil, cu descrierea caracteristicilor sale;
- d) valoarea fiecărui bun mobil;
- e) data si locul predării-primirii bunurilor mobile;
- f) semnătura executorului fiscal si a reprezentantului unității de vânzare în regim de consignatie.

148.3.3. Bunurile mobile predate unităților de vânzare în regim de consignatie vor fi imediat etichetate si expuse la vedere pentru vânzare.

148.3.4. Când, în perioada de expunere spre vânzare, debitorul achită suma datorată, organul de executare va comunica, de îndată, unității de vânzare în regim de consignatie sa înceteze vânzarea bunurilor. Bunurile mobile nevândute vor fi ridicate de către executorul fiscal pe baza de proces-verbal de predare-primire.

148.3.5. Bunurile mobile predate de organul de executare unității de vânzare în regim de consignatie nu pot fi vândute în rate.

148.3.6. Sumele realizate din vânzarea acestor bunuri se varsă în termen de 2 zile lucrătoare în contul indicat de organul de executare, după reținerea comisionului legal de catre unitatea de vanzare in regim de consignatie.

148.4. Executorul fiscal va verifica periodic, la sediul unității de vânzare în regim de consignatie, felul cum aceasta își aduce la îndeplinire sarcinile în legătura cu vânzarea bunurilor mobile si virarea sumelor încasate. Despre cele constatate, executorul fiscal va întocmi o notă de constatare.

Codul de procedura fiscala:

Art.149 Valorificarea bunurilor potrivit intelegerii partilor

(1) Valorificarea bunurilor potrivit intelegerii partilor se realizeaza de debitorul insusi, cu acordul organului de executare, astfel incat sa se asigure o recuperare corespunzatoare a creantei fiscale. Debitorul este obligat sa prezinte in scris organului de executare propunerile ce i s-au facut si nivelul de acoperire a creantelor fiscale, indicand numele si adresa potentialului cumparator, precum si termenul in care acesta din urma va achita pretul propus.

(2) Pretul propus de cumparator si acceptat de organul de executare nu poate fi mai mic decat pretul de evaluare.

(3) Organul de executare, dupa analiza propunerilor prevazute la alin.(1), va comunica aprobarea indicand termenul si contul bugetar in care pretul bunului va fi virat de cumparator.

(4) Indisponibilizarea prevazuta la art. 140 alin.(9) si (10) se ridica dupa creditarea contului bugetar mentionat la alin.(3).

Norme metodologice:

149.1. După întocmirea procesului-verbal de sechestr, debitorul poate solicita organului de executare să procedeze el însuși la vânzarea bunului/bunurilor sechestrate.

149.2. Solicitarea debitorului, prevăzută la alineatul precedent, va fi formulată în scris și va cuprinde, printre altele, numele și adresa potențialilor cumpărători, prețul propus, gradul de acoperire a creantei fiscale prin valorificarea bunului/bunurilor la pretul oferit, precum și termenul în care aceștia se obligă să depună acest preț la dispoziția organului de executare.

149.3. Organul de executare își poate da acordul privind vânzarea bunului/bunurilor de către debitor, dacă:

- cumpărătorul este o persoană fizică sau juridică solvabilă;
- cumparatorul nu are obligatii fiscale restante;
- termenul în care se poate realiza valorificarea bunului/bunurilor este rezonabil (mai mic sau egal cu cel necesar pentru efectuarea procedurii de vânzare prin licitație);
- prețul propus este cel puțin egal cu prețul de evaluare a bunului/bunurilor.

149.4.În acordul scris, organul de executare va menționa expres că în contractul de vânzare-cumpărare, încheiat între debitorul-vânzător și cumpărător, prețul convenit de părți va fi consemnat la dispoziția organului de executare, în care sens se va indica numărul de cont și organul unde urmează a se face consemnarea prețului. Totodată, va preciza și termenul până la care cumparatorul va trebui să vireze prețul bunului/bunurilor.

149.5.Organul de executare va cere, în condițiile legii, organelor abilitate să țină evidența publicității imobiliare, radierea înscripției ipotecare, numai după creditarea contului indicat pentru plata prețului.

Codul de procedura fiscala:

Art.150 Valorificarea bunurilor prin vanzare directa

(1)Valorificarea bunurilor prin vanzare directa se poate realiza in urmatoarele cazuri:

- a)pentru bunurile prevazute la art.148 alin.(4);**
- b)inaintea inceperii procedurii de valorificare prin licitatie daca se recupereaza integral creanta fiscala;**
- c)pe parcursul procedurii de valorificare prin licitatie sau dupa finalizarea ei, daca bunul nu a fost vandut si o persoana ofera cel putin pretul de evaluare.**

(2)Vanzarea directa se realizeaza prin incheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate.

(3)In cazul in care organul de executare inregistreaza in conditiile prevazute la alin.(1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care ofera cel mai mare pret fata de pretul de evaluare.

Norme metodologice:

150.1.Organul de executare poate realiza valorificarea bunurilor prin vanzare directa in urmatoarele cazuri:

- a) imediat după sechestrarea bunurilor, dacă acestea sunt supuse pericolului degradării sau alterării;
- b) înainte de începerea procedurii de valorificare prin licitație, dacă prețul oferit, mai mare sau egal cu prețul de evaluare al bunului/bunurilor sechestrate, este cel puțin egal cu valoarea creanței fiscale, inclusiv accesoriile acestora și cheltuielile de executare;
- c) după finalizarea primei licitații, celei de-a doua licitații ori după finalizarea întregii proceduri de valorificare prin licitație, dacă bunul/bunurile sechestrate nu au fost vandute și se ofera cel puțin prețul de evaluare.

150.2.Pentru valorificarea bunurilor prin vânzare directă către cumpărători, organul de executare va face anunțul privind vânzarea, prevederile art.151 alin. (1), (2), (3) și (4) din Codul de procedura fiscală aplicându-se în mod corespunzător. Publicația de vânzare se comunică celor interesați să cumpere bunurile puse în vânzare.

150.3.Data, ora și locul vânzării directe vor fi comunicate și debitorului, custodelui și/sau administratorului-sechestrului, după caz, precum și titularilor drepturilor reale și sarcinilor care grevează bunul urmărit.

150.4.Vânzarea directă a bunurilor se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător. În cazul când se prezintă pentru cumpărare mai mulți solicitanți, organul de executare va vinde bunurile celui care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

150.5.La vânzarea directă, organul de executare va întocmi un proces-verbal, care constituie titlu de proprietate și care cuprinde pe lângă elementele prevăzute la art.38 alin.(2) din Codul de procedura fiscală și următoarele:

a) numarul dosarului de executare silita;
b) numarul si domiciliul sau, dupa caz, denumirea si sediul cumparatorului;
c) codul de identificare fiscala a debitorului si cumparatorului;
d) pretul la care s-a vandut bunul si taxa pe valoarea adaugata, daca este cazul;
e) datele de identificare a bunului
f) mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate si ca poate fi inregistrat in cartea funciara;

g) semnatura cumparatorului sau a reprezentantului sau legal, dupa caz.

150.6. Cel tarziu a doua zi de la data incheierii procesului-verbal privind vanzarea directa, cumparatorul va efectua plata pretului convenit in contul bugetar indicat de organul de executare. Un exemplar al procesului-verbal se elibereaza cumparatorului a doua zi dupa creditarea contului indicat de organul de executare.

150.7. Procesul-verbal constituie titlu de proprietate, pe baza caruia se face inregistrarea in registrele publice.

Codul de procedura fiscala:

Art.151 Vanzarea bunurilor la licitatie

(1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vanzare la licitatie organul de executare este obligat sa efectueze publicitatea vanzarii cu cel putin 10 zile inainte de data fixata pentru desfasurarea licitatiei.

(2) Publicitatea vanzarii se realizeaza prin afisarea anuntului privind vanzarea la sediul organului de executare, al primariei in a carei raza teritoriala se afla bunurile sechestrate, la sediul si domiciliul debitorului, la locul vanzarii, daca acesta este altul decat cel unde se afla bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vanzare, in cazul vanzarii bunurilor imobile, si prin anunturi intr-un cotidian national de larga circulatie, intr-un cotidian local, in pagina de Internet sau, dupa caz, in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, precum si prin alte modalitati prevazute de lege.

(3) Despre data, ora si locul licitatiei vor fi instiintati si debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum si titularii drepturilor reale si ai sarcinilor care greveaza bunul urmarit.

(4) Anuntul privind vanzarea cuprinde, pe langa elementele prevazute la art.38 alin.(2), si urmatoarele:

- a) numarul dosarului de executare silita;
- b) bunurile care se ofera spre vanzare si descrierea lor sumara;
- c) pretul de evaluare ori pretul de pornire al licitatiei, in cazul vanzarii la licitatie, pentru fiecare bun oferit spre vanzare;
- d) indicarea, daca este cazul, a drepturilor reale si a privilegiilor care greveaza bunurile;
- e) data, ora si locul vanzarii;
- f) invitatie, pentru toti cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, sa instiinteze despre aceasta organul de executare inainte de data stabilita pentru vanzare;
- g) invitatie catre toti cei interesati in cumpararea bunurilor sa se prezinte la termenul de vanzare la locul fixat in acest scop si pana la acel termen sa prezinte oferte de cumparare;
- h) mentiunea ca ofertantii sunt obligati sa depuna, in cazul vanzarii prin licitatie, pana la termenul de vanzare, o taxa de participare reprezentand 10% din pretul de pornire al licitatiei;
- i) mentiunea ca toti cei interesati in cumpararea bunurilor trebuie sa prezinte dovada emisa de creditorii bugetari ca nu au obligatii fiscale restante;
- j) data afisarii publicatiei de vanzare.

(5) Licitatia se tine la locul unde se afla bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, dupa caz.

(6) Debitorul este obligat sa permita tinerea licitatiei in spatiile pe care le detine, daca sunt adecvate acestui scop.

(7) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente:

- a) oferta de cumpărare;
- b) dovada plății taxei de participare, potrivit alin.(11);
- c) imputernicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;
- e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română;
- f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pasaport;
- h) dovada, emisă de creditorii fiscali, că nu are obligații fiscale restante.

(8) Pretul de pornire a licitației este pretul de evaluare pentru prima licitație, diminuat cu 25% pentru a doua licitație și cu 50% pentru a treia licitație.

(9) Licitația începe de la cel mai mare pret din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin.(8), iar în caz contrar va începe de la acest din urmă pret.

(10) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare pret, dar nu mai puțin decât pretul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, comisia poate să îl declare adjudecatar dacă acesta oferă cel puțin pretul de pornire a licitației.

(11) Taxa de participare reprezintă 10% din pretul de pornire a licitației și se plătește în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, organul de executare va dispune în scris restituirea taxei de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și nu au fost declarați adjudecați, iar în cazul adjudecării taxa se reține în contul pretului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit pretul, reținându-se în contul organului de executare pentru acoperirea cheltuielilor de executare silită.

Norme metodologice:

151.1. Cu cel puțin 10 zile înainte deținerea licitației executorul fiscal va întocmi anunțul privind vânzarea, potrivit prevederilor art.151 alin.(4) din Codul de procedură fiscală și va efectua publicitatea vânzării conform dispozițiilor alin.(2) al aceluiași articol.

151.1.1. Data, ora și locul ținerii licitației vor fi comunicate debitorului, după caz, custodelui și/sau administratorului-sechestrului, precum și titularilor cunoscuți ai drepturilor reale și a altor sarcini care grevează bunul/bunurile ce urmează să fie valorificat/valorificate prin licitație.

151.2.1. În ziua ținerii licitației pentru vânzarea bunurilor, executorul fiscal va merge la locul unde se află bunurile, va ridica, dacă este cazul, sigiliul și va primi de la custode ori de la administratorul-sechestrului, după caz, bunurile, verificând starea și numărul acestora după procesul-verbal de sechestrul.

151.2.2. În cazul în care bunurile, starea și numărul lor corespund, executorul fiscal va întocmi un document în acest sens, pe care îl va înmâna custodelui ori administratorului-sechestrului, după caz.

151.3. Dacă vânzarea se face în alt loc decât acela unde se găsesc bunurile mobile sechestrate, ele se transportă în acel loc, după caz.

151.4. O dată cu plata prețului, potrivit legii, la care bunul/bunurile sechestrate au fost adjudecate, executorul fiscal va comunica custodelui ori administratorului-sechestrului, după caz, un document de eliberare.

151.5.1. Vânzarea la licitație se face la locul unde se află bunurile sechestrate, la domiciliul sau sediul debitorului sau în alt loc stabilit de organul de executare, în orice zi lucrătoare, între orele 8,00 - 20,00.

151.5.2. Licitația începută va putea continua în zilele următoare, organul de executare urmând să întocmească în fiecare zi de licitație un proces-verbal, conform dispozițiilor art.152 alin.(7) din Codul de procedură fiscală.

151.5.3. În cazuri urgente licitația poate avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației solicitate de organul de executare instanței judecătorești competente, potrivit Codului de procedură civilă.

151.6. Vânzarea prin licitație se face de către executorul fiscal asistat, atunci când se consideră necesar, de un reprezentant al organului de poliție.

151.7. Ofertele de cumpărare se primesc de către organul de executare până cel târziu în ziua anterioară datei anunțate pentru înțelegerea licitației.

151.8. Ofertele de cumpărare pot fi depuse direct sau transmise prin poștă. Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax.

151.9. Persoanele care iau parte la licitație se pot prezenta și prin mandatar care trebuie să își justifice calitatea prin procură specială legalizată. Debitorul nu va putea licita nici personal și nici prin persoană interpusă.

151.9.1. Licitațiile se vor ține în ziua și la ora indicate în anunțul de vânzare.

151.10.1. Taxa de participare se plătește în lei de către fiecare ofertant la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului și se consemnează la dispoziția organului de executare, în contul indicat de acesta.

151.10.2. În cazul plății taxei de participare prin decontare bancară sau prin mandat poștal, executorul fiscal va verifica, la data înțelegerea licitației, creditarea contului curent general al trezoreriei statului indicat de organul de executare pentru virarea acesteia.

151.10.3. În situația în care plata taxei de participare la licitație se efectuează în numerar, dovada plății acesteia o constituie documentul eliberat de unitatea teritorială a Trezoreriei Statului.

151.11. Vânzarea la licitație se face în mod public, de către executorul fiscal, care va oferi bunurile spre vânzare prin trei anunțuri succesive făcute la intervale de timp care să permită opțiuni sau suprasolicitari.

151.12. În raport cu natura și destinația lor, bunurile mobile se vor vinde, fiecare în parte sau mai multe împreună, ținându-se seama, în toate cazurile, ca prin modul de vânzare acestea să nu se deprecieze.

151.13. Bunurile se adjudecă în aceeași zi aceluia care, la al treilea anunț, oferă prețul de începere a licitației ori cel mai mare preț față de acesta.

151.14. În cazul în care există participanți la licitație care oferă același preț, va fi declarat adjudecat cel care are asupra bunului urmărit un drept de preemțiune, potrivit legii.

151.15. Dacă la licitație se prezintă un singur ofertant și acesta oferă cel puțin prețul de pornire al licitației, el va fi declarat adjudecat.

151.16. Vânzarea se va opri în momentul în care, din valoarea obținută, se pot acoperi cheltuielile de executare, creanțele fiscale și creanțele accesorii acestora, iar debitorului i se vor restitui bunurile rămase și, dacă este cazul, surplusul de preț.

Codul de procedura fiscală:

Art.152 Comisia de licitație

(1) Vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie. Atribuțiile comisiei și competențele acesteia sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) La termenele fixate pentru ținerea licitației executorul fiscal va da citire mai întâi anunțului de vânzare și apoi ofertelor scrise primite până la data prevăzută la art.151 alin.(7).

(3) Dacă la prima licitație nu s-au prezentat ofertanți sau nu s-a obținut cel puțin prețul de pornire al licitației conform art.151 alin.(8), organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a doua licitații.

(4) În cazul în care nu s-a obținut prețul de pornire nici la a doua licitație ori nu s-au prezentat ofertanți, organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a treia licitații.

(5) La a treia licitație creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 50% din prețul de evaluare.

(6) Pentru fiecare termen de licitație se va face o nouă publicitate a vânzării, conform prevederilor art.151.

(7) După licitarea fiecărui bun se va întocmi un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației.

(8) În procesul-verbal prevăzut la alin.(7) se vor menționa, pe lângă elementele prevăzute la art.38 alin.(2), și următoarele: numele și prenumele sau denumirea cumpărătorului, precum și domiciliul sau sediul acestuia; numărul dosarului de executare silită; indicarea bunurilor adjudecate, a pretului la care bunul a fost adjudecat și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație și sumele oferite de fiecare participant, precum și, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.

Norme metodologice:

152.1. La fiecare termen de licitație, organul de executare afișează, cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea acesteia, anunțul privind vânzarea prin licitație.

152.2. Pentru participarea la licitație cei interesați trebuie să plătească, anticipat fiecărui termen de licitație, inclusiv pentru licitațiile ținute în condițiile prevederilor art. 110 alin. (2) din ordonanță, taxa de participare.

152.3. La începerea fiecărei licitații, executorul fiscal va da citire conținutului publicației de vânzare, a ofertelor scrise primite până la data prevăzută la art.100 din ordonanță și a ofertelor conform listei de participare, în ordinea înscrierii lor în aceasta.

152.4. În cazul în care, după verificarea bunurilor sechestrate se constată lipsa, degradarea ori substituirea, total sau în parte a bunurilor sechestrate anunțate a fi oferite spre vânzare prin publicația de vânzare, executorul fiscal va face cunoscut participanților la licitație existența acestor situații.

Codul de procedura fiscală:

Art.153 Adjudecarea

(1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească pretul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancară, în cel mult 5 zile de la data adjudecării.

(2) Dacă adjudecatarul nu plătește pretul, procedura vânzării la licitație se va relua în termen de 10 zile de la data adjudecării. În acest caz, adjudecatarul este obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care pretul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de pret.

(3) Adjudecatarul va putea să achite la următoarea licitație pretul oferit inițial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.

(4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia.

(5) Termenul prevăzut la alin.(1) se aplică și în cazul valorificării conform înțelegerii partilor sau prin vânzare directă.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscală:

Art.154 Plata în rate

(1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile cumpărătorii pot solicita plata pretului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din pretul de adjudecare a bunului imobil și cu plata unei dobânzi stabilite conform prezentului cod. Organul de executare va stabili condițiile și termenele de plată a pretului în rate.

(2) Cumpărătorul nu va putea înstrăina bunul imobil decât după plata pretului în întregime și a dobânzii stabilite.

(3) În cazul neplatii avansului prevăzut la alin.(1), dispozițiile art.153 se aplică în mod corespunzător.

(4)Suma reprezentand dobanda nu stinge creantele fiscale pentru care s-a inceput executarea silita si constituie venit al bugetului corespunzator creantei principale.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.155 Procesul-verbal de adjudecare

(1)In cazul vanzarii bunurilor imobile, organul de executare va incheia procesul-verbal de adjudecare, in termen de cel mult 5 zile de la plata in intregime a pretului sau a avansului prevazut la art.154 alin.(1), daca bunul a fost vandut cu plata in rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operand la data incheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, in cazul vanzarii cu plata in rate, Biroului de carte funciara pentru a inscrie interdictia de instrainare si grevare a bunului pana la plata integrala a pretului si a dobanzii stabilite pentru imobilul transmis, pe baza caruia se face inscrierea in Cartea funciara.

(2)Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin.(1) va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art.38 alin.(2), si urmatoarele mentiuni:

- a)numarul dosarului de executare silita;
- b)numarul si data procesului-verbal de desfasurare a licitatiei;
- c)numele si domiciliul sau, dupa caz, denumirea si sediul cumparatorului;
- d)codul de identificare fiscala al debitorului si cumparatorului;
- e)pretul la care s-a adjudecat bunul si taxa pe valoarea adaugata, daca este cazul;
- f)modalitatea de plata a diferentei de pret in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata în rate;
- g)datale de identificare a bunului;
- h)mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate si ca poate fi inregistrat in Cartea funciara;

i)mentiunea ca pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza caruia se emite titlul executoriu impotriva cumparatorului care nu plateste diferenta de pret, in cazul in care vanzarea s-a facut cu plata pretului in rate;

j)semnatura cumparatorului sau a reprezentantului sau legal, dupa caz.

(3)In cazul in care cumparatorul caruia i s-a incuviintat plata pretului in rate nu plateste restul de pret in conditiile si la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, in baza procesului-verbal de adjudecare care constituie titlu executoriu.

(4)In cazul vanzarii bunurilor mobile, dupa plata pretului, executorul fiscal intocmeste in termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

(5)Procesul-verbal de adjudecare intocmit in conditiile alin.(4) va cuprinde, pe langa elementele prevazute la art.38 alin.(2), si elementele prevazute la alin.(2), din prezentul articol, cu exceptia lit.f), h) si i), precum si mentiunea ca acest document constituie titlu de proprietate. Cate un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator si cumparatorului.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.156 Reluarea procedurii de valorificare

(1)Daca bunurile supuse executarii silita nu au putut fi valorificate prin modalitatile prevazute la art.148, acestea vor fi restituite debitorului cu mentinerea masurii de indisponibilizare, pana la implinirea termenului de prescriptie. In cadrul acestui termen organul de executare poate relua oricand procedura de valorificare si va putea, dupa caz, sa ia masura numirii, mentinerii ori schimbarii administratorului-sechestru ori custodelui.

(2) In cazul in care debitorii carora urma sa li se restituie bunuri potrivit alin.(1) nu se mai afla la domiciliul fiscal declarat si, in urma demersurilor intreprinse, nu au putut fi identificati, organul fiscal va proceda la instiintarea acestora, cu procedura prevazuta pentru comunicarea prin publicitate potrivit art.39 alin.(3), ca bunul in cauza este pastrat la dispozitia proprietarului pana la implinirea unui termen de 6 luni de la data comunicarii respective, dupa care va fi valorificat potrivit dispozitiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate in proprietatea privata a statului, daca legea nu prevede altfel.

(3) Cele aratate la alin.(2) vor fi consemnate intr-un proces-verbal intocmit de organul fiscal.

(4) In cazul bunurilor imobile, in baza procesului-verbal prevazut la alin.(3) in conditiile legii se va sesiza instanta judecatoreasca competenta cu actiune in constatarea dreptului de proprietate privata a statului asupra bunului respectiv.

Norme metodologice:

156.1. In cazul in care, dupa implinirea termenului de prescriptie a dreptului de a cere executarea silita, debitorii carora urma sa li se restituie bunurile care nu au putut fi valorificate nu se mai afla la domiciliul fiscal declarat, organul fiscal va publica un anunt intr-un cotidian national de larga circulatie si intr-un cotidian local sau in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, care va cuprinde denumirea organului fiscal, dosarul de executare, bunurile care se restituie si mentiunea ca, daca dupa implinirea unui termen de 6 luni incepand din a cincea zi de la data comunicarii anuntului, bunurile nu vor fi ridicate de catre proprietarul acestora, vor fi trecute in proprietatea statului si vor fi valorificate potrivit legii.

Codul de procedura fiscala:

Art.157 Darea in plata

(1) In tot cursul executarii silita asupra bunurilor imobile ale debitorului persoana juridica, inclusiv in perioada in care poate avea loc reluarea procedurii de valorificare in conditiile art.156 alin.(1), creantele fiscale pot fi stinse, la cererea debitorului, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea in proprietatea publica a statului a bunurilor imobile supuse executarii silita.

(2) In scopul prevazut la alin.(1) organul abilitat sa efectueze procedura de executare silita, potrivit legii, va transmite cererea, impreuna cu un exemplar al dosarului de executare silita si propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finantelor publice, care va decide asupra modului de solutionare a acesteia si va dispune organului abilitat sa efectueze procedura de executare silita, incheierea procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a statului a bunului imobil si stingerea creantei pentru care s-a inceput executarea silita.

(3) De la data depunerii cererii de catre debitor pana la data intocmirii procesului-verbal de trecere in proprietatea publica a statului, bunul imobil ramane indisponibilizat.

(4) Procesul-verbal de trecere in proprietatea publica a statului a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operatiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al darii in plata, este scutita de taxa pe valoarea adaugata.

(5) Bunurile imobile trecute in proprietatea publica a statului conform alin.(1) pot fi date in administrare in conditiile legii.

(6) In cazul in care bunurile imobile trecute in proprietatea publica a statului conform prezentului cod au fost revendicate si restituite, potrivit legii, tertelor persoane, debitorul persoana juridica va fi obligat la plata sumelor stinse prin aceasta modalitate.

Norme metodologice:

157.1. Creanțele reprezentand impozite, taxe si alte venituri cuvenite bugetului de stat sau creantele reprezentand contributii sociale administrate de Ministerul Finantelor Publice, denumite in continuare creante fiscale, se pot stinge prin dare în plată.

În sensul alineatului precedent, debitorul cedează în schimbul obligațiilor sale față de creditorul fiscal, un bun imobil care trece din proprietatea sa în proprietatea publică a statului.

157.2.1. Debitorul persoană juridică, proprietar al unor bunuri imobile supuse executării silite, poate cere organului de executare competent să aplice procedura de executare silită, stingerea unor creanțe fiscale, prin darea în plată a acestor bunuri.

157.2.2. Cererea debitorului poate fi depusă în scris la organul de executare competent, începând cu ziua în care s-a încheiat procesul-verbal de sechestrul prin care bunurile imobile se indisponibilizează, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de valorificare în condițiile art. 156 alin. (1) din Codul de procedura fiscală.

157.2.3. Cererea debitorului va cuprinde, în mod obligatoriu, date referitoare la:

- a) denumirea și sediul debitorului;
- b) codul de înregistrare fiscală, precum și alte date de identificare a debitorului;
- c) structura capitalului social, a asociaților ori a acționariatului, după caz;
- d) volumul și natura creanțelor fiscale;
- e) bunurile imobile supuse executării silite pentru care se solicită trecerea în proprietatea publică a statului, denumirea, datele de identificare a acestora, precum și o scurtă descriere;
- f) mențiunea cu privire la actele doveditoare ale dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile respective;
- g) acordul expres al debitorului privind prețul de evaluare a bunurilor imobile supuse executării silite, stabilit de organul de executare competent, prin servicii prestate de organe sau persoane specializate, în conformitate cu prevederile art. 136 din Codul de procedura fiscală;
- h) valoarea de inventar a bunurilor imobile supuse executării silite, evidențiată în contabilitate, reevaluată în conformitate cu ultimele reglementări legale în vigoare;
- i) mențiunea debitorului că a luat cunoștință de prevederile legale din prezentele norme metodologice, în sensul că stingerea creanței fiscale, se va face cu valoarea determinată potrivit pct. 157.15.1;
- j) mențiunea debitorului că bunurile imobile nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini și că nu fac obiectul unor cereri privind retrocedarea proprietății, cu precizarea documentelor doveditoare;
- k) acceptul debitorului cu privire la compensarea diferenței, potrivit legii, în cazul în care valoarea bunului imobil, determinată potrivit pct. 157.15.1, este mai mare decât creanța pentru care s-a pornit executarea silită;

l) semnătura reprezentantului legal al debitorului persoană juridică, precum și ștampila acestuia.

157.2.4. La cerere se anexează:

- a) copii legalizate de pe actele care atestă dreptul de proprietate al debitorului asupra bunurilor imobile pentru care acesta solicită trecerea în proprietatea publică a statului;
- b) extras de Carte funciara, în original, emis, la data depunerii cererii, de Biroul de carte funciara din cadrul judecătoriei în a cărei rază teritorială se află bunul imobil, din care să rezulte că acesta nu este grevat de drepturi reale și de alte sarcini;
- c) documentul din care să rezulte că bunurile imobile nu fac obiectul unor cereri privind retrocedarea proprietății;
- d) copii de pe fișa mijlocului fix și de pe balanșa analitică a mijloacelor fixe;
- e) alte acte necesare, potrivit legii, în susținerea cererii.

157.3. Organul de executare va transmite direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, cererea debitorului împreună cu documentația în susținerea acesteia, însoțită de următoarele documente:

- a) copiile certificate de pe actele de executare silită privind bunurile imobile care fac obiectul cererii;

b) solicitarea privind preluarea în administrare a imobilului respectiv, avizata de ordonatorul principal de credite, dacă aceasta a fost depusă la organul de executare, continuând și un memoriu tehnic;

c) propunerile organului de executare privind aplicarea procedurii prevăzute la pct. 157.1.

În cazul cererilor privind stingerea unor creanțe reprezentând contribuții sociale administrate de Ministerul Finanțelor Publice, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile supuse executării silite, documentația în susținerea cererii va cuprinde și acordul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei ori al Ministerului Sănătății, după caz, referitoare la stingerea prin această modalitate.

157.4. Direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, va completa documentația primită de la organul de executare cu solicitarea privind preluarea în administrare a bunului imobil, împreună cu memoriul tehnic, dacă acestea nu au fost depuse la organul de executare competent, și va întocmi un referat de oportunitate.

Referatul de oportunitate va cuprinde:

a) punctul de vedere asupra solicitării debitorului și propunerea privind aplicarea procedurii prevăzută la pct. 157.1;

b) mențiunea ca valoarea de inventar evidențiată în cererea debitorului este cea din fișa mijlocului fix și din balanța analitică a mijloacelor fixe și este reevaluată în conformitate cu ultimile reglementări legale în vigoare;

c) eficiența preluării bunului imobil, determinată din compararea creanțelor fiscale stinse, la care se adaugă și cheltuielile de transformare și amenajare, cu cheltuielile necesare unei noi construcții sau achiziții ori cele aferente plății de chirii. Se va menționa, de asemenea, și sursa de acoperire suplimentară prevăzută pentru amenajarea spațiului;

d) eficiența aplicării acestei modalități de stingere față de valorificarea bunurilor imobile sechestrate.

157.5. Evidența solicitărilor de bunuri imobile se ține de direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București ori de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, în registre de evidență deschise în acest scop.

157.6. Întreaga documentație analizată și verificată conform prevederilor prezentelor norme metodologice, însoțită de referatul de oportunitate al direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București ori al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, va fi transmisă sub semnătura conducătorului acestora, sau sub semnătura înlocuitorului acestuia, comisiei constituite în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

157.7. Componența comisiei și regulamentul de organizare și funcționare al acesteia se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

157.8. În cazul în care debitorul renunță la cerere sau nu există o solicitare de preluare în administrare a acestor bunuri ori, organul de executare competent comunică, prin direcția generală a finanțelor publice județene sau a municipiului București ori Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, ca cererea debitorului rămâne fără obiect din orice alte motive, direcția de specialitate desemnată din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală va restitui direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București ori Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, dosarul cuprinzând întreaga documentație transmisă de aceasta.

157.9. În cazul în care documentația transmisă de direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București ori Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz, este incompletă și nu a fost completată, în termen de 15 zile de la comunicarea solicitării, cu datele și/sau documentele solicitate de direcția de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, aceasta din urmă va restitui direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București ori Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, cererea debitorului însoțită de întreaga documentație aferentă.

157.10.1. Comisia va analiza și va decide asupra fiecărei cereri, având în vedere următoarele elemente:

a) documentele prezentate de debitor, care atestă dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile pentru care acesta solicită trecerea în proprietatea publică a statului, precum și dovada că acestea nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini;

b) existența solicitărilor pentru obținerea în administrare a bunurilor imobile pentru care urmează să se analizeze oportunitatea trecerii în proprietatea publică a statului;

c) respectarea reglementărilor legale în vigoare referitoare la aplicarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale. Se vor avea în vedere și situațiile în care suma obținută prin aplicarea modalităților de valorificare a bunurilor imobile ar permite realizarea într-o măsură mai mare a creanțelor;

d) impactul reglementărilor legale în vigoare privind retrocedarea proprietății, în măsura în care acesta poate fi prevăzut;

e) propunerile organului de executare competent, precum și punctul de vedere al direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București ori al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz;

f) avizele direcțiilor de specialitate din structura Ministerului Finanțelor Publice;

g) cheltuielile necesare, estimate de către solicitantul bunurilor imobile ce urmează să fie trecute în proprietatea publică a statului, pentru transformarea acestora în sedii sau spații corespunzătoare desfășurării obiectului activității;

h) eficiența trecerii bunurilor imobile în proprietatea publică a statului;

i) orice alte elemente necesare soluționării cererii.

157.10.2. Comisia din cadrul Ministerului Finanțelor Publice aprobă, prin decizie, sau respinge, după caz, cererile privind stingerea unor creanțe ale bugetului de stat, prin trecerea în proprietatea publică a statului și darea în administrare a unor bunuri imobile corespunzătoare unor sedii sau spații necesare desfășurării obiectului activității Ministerului Finanțelor Publice, a unităților din subordinea sau sub autoritatea acestuia, precum și cele necesare altor ministere ori unităților din subordinea sau sub autoritatea acestora, la solicitarea sau cu acordul ministerului, după caz.

Comisia prevăzută la aliniatul precedent aprobă, prin decizie, sau respinge, după caz, și cererile debitorilor referitoare la stingerea unor creanțe reprezentând contribuții sociale administrate de Ministerul Finanțelor Publice, prin trecerea în proprietatea publică a statului a unor bunuri imobile, supuse executării silite, care sunt solicitate de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei ori Ministerul Sănătății sau de unitățile din subordinea sau sub autoritatea acestuia, după caz, pentru a fi date în administrare pentru sedii sau spații corespunzătoare desfășurării activității.

157.10.3. Decizia se comunică, de direcția de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, organului de executare competent, prin direcția generală a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București ori prin Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, după caz.

157.11.1. În cazul în care comisia decide stingerea creanțelor fiscale, prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică a statului, organul de executare competent, după primirea deciziei, întocmește procesul-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil.

157.11.2. Încheierea procesului-verbal și stingerea creanțelor fiscale, prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile supuse executării silite, sunt condiționate de prezentarea de către debitor, la data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului, a unui nou extras de Carte funciara, în original, emis de Biroul de carte funciara, care să ateste că bunul imobil nu este grevat de drepturi reale și de alte sarcini. În cazul în care se constată că bunul imobil este grevat de drepturi reale și de alte sarcini, organul de executare competent înștiințează comisia, care procedează la anularea deciziei. Despre aceasta este înștiințat și debitorul.

157.11.3. Procesul-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului se întocmește în 3 exemplare, dintre care unul se înaintează debitorului, altul solicitantului pentru obținerea bunului imobil în administrare, iar al treilea rămâne la organul de executare.

157.12. La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil supus executării silită, organul de executare va actualiza nivelul creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu sau în titlurile executării în baza cărora s-a început executarea silită, precum și nivelul accesoriilor acestora și a cheltuielilor de executare până la această dată.

157.13. La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum și, dacă este cazul, calitatea de administrator-sechestru a persoanelor desemnate, conform legii.

157.14. Bunurile imobile pentru care s-a solicitat trecerea în proprietatea publică a statului vor fi evaluate conform art. 136 din Codul de procedura fiscală.

157.15.1. Stingerea creanțelor fiscale se va face la valoarea cea mai mică dintre valoarea stabilită prin evaluare, conform pct. 157.14 și valoarea de inventar evidențiată în contabilitatea persoanei juridice debitoare.

157.15.2. Cu valoarea stabilită potrivit pct. 157.15.1. se sting, total sau parțial, creanțele fiscale, prevăzute în titlul executoriu sau în titlurile executării în temeiul cărora s-a început executarea silită, precum și accesoriile acestora și cheltuielile de executare, actualizate la data stingerii.

157.15.3. În cazul în care suma care reprezintă valoarea bunului imobil pentru care s-a aprobat trecerea în proprietatea publică a statului, determinată potrivit pct. 157.15.1, este mai mică decât creanțele fiscale, la care se adaugă accesoriile acestora și cheltuielile de executare silită, actualizate, diferența urmează să fie stinsă prin aplicarea celorlalte modalități prevăzute de Codul de procedura fiscală.

157.15.4. În cazul în care suma care reprezintă atât creanțele fiscale, cât și accesoriile acestora și cheltuielile de executare, actualizate, este mai mică decât valoarea bunului imobil pentru care s-a aprobat trecerea în proprietatea publică a statului, determinată potrivit pct. 157.15.1, cu această diferență se va proceda la compensare, potrivit legii.

157.16.1. Cheltuielile necesare pentru transformarea și amenajarea bunurilor imobile trecute în proprietatea publică a statului, pentru a fi corespunzătoare desfășurării obiectului de activitate, sunt suportate de solicitantul preluării în administrare a acestora.

157.16.2. În cazul bunurilor imobile care au încorporate în structură bunuri mobile sau dotări specifice activității, a căror valoare nu este cuprinsă în valoarea acestor bunuri imobile, cheltuielile cu lucrările privind dezafectarea, dezmembrarea, înlăturarea acestora ori altele asemenea, după caz, sunt suportate de către debitor.

157.17. Darea în administrare se va efectua prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerul Sănătății ori celelalte ministere, după caz.

157.18. Operațiunile legate de stingerea creanțelor fiscale, prin preluarea de la debitori a bunurilor imobile și trecerea lor în proprietatea publică a statului se reflectă în evidența analitică pe plătitori deschisă la nivelul unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal debitorii respectivi, precum și în evidența contabilă a debitorilor.

157.19. Organul de executare va stinge în evidențele proprii fiscale înscrise în titlul executoriu sau titlurile executării în temeiul cărora s-a început executarea silită, pe fiecare fel de venit, inclusiv accesoriile acestora, în limita valorii bunului imobil trecut în proprietatea publică a statului.

În cazul în care, ulterior trecerii în proprietatea publică a statului, bunurile imobile se restituie, conform reglementărilor legale în vigoare privind retrocedarea proprietății, tertelor persoane, debitorul, persoana juridică, va fi redebitat cu sumele reprezentând creanțele fiscale stinse prin această modalitate.

Începând cu ziua imediat următoare întocmirii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului, pentru creanțele fiscale prevăzute la alineatul precedent se datorează și se calculează în continuare dobânzi, potrivit legii.

Codul de procedura fiscală:

Art.158 Cheltuieli de executare silită

(1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului.

(2) Suma cheltuielilor cu executarea silită se stabilește de organul de executare, prin proces verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod, care are la bază documente privind cheltuielile efectuate.

(3) Cheltuielile de executare silită a creanțelor fiscale se avansează de organele de executare, din bugetul acestora.

(4) Cheltuielile de executare silită care nu au la bază documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silită nu sunt în sarcina debitorului urmărit.

(5) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul de stat.

Norme metodologice:

158.1. Cheltuielile de executare silită a creanțelor fiscale reprezintă totalitatea cheltuielilor necesare efectuării procedurii de executare silită, ulterior emiterii somației, potrivit Codului de procedură fiscală.

158.2. Cheltuielile de executare silită cuprind:

a) sumele reprezentând cheltuieli pentru publicarea somației debitorului, atunci când aceasta este necesară;

b) sumele cuvenite persoanelor specializate pentru evaluarea bunurilor supuse executării silită;

c) sumele reprezentând cheltuieli efectuate, pentru bunurile mobile sechestrate, cu ridicarea, manipularea, transportul, depozitarea, conservarea, precum și culegerea fructelor etc., după caz, dacă acestea sunt efectuate prin intermediul unor terți;

d) sumele reprezentând cheltuieli efectuate pentru administrarea bunurilor imobile;

e) remunerația custodelui;

f) remunerația administratorului-sechestru;

g) sumele reprezentând cheltuieli efectuate cu ocazia publicării anunțului privind vânzarea, în ziare sau prin alte mijloace mass-media;

h) sumele reprezentând cheltuieli efectuate cu organizarea licitației;

i) sumele reprezentând cheltuieli privind transmiterea actelor de procedură prin poștă;

j) alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procedurii de executare silită a creanțelor fiscale.

158.3. Cheltuielile de executare silită efectuate de organul de executare pentru încasarea creanței fiscale sunt în sarcina debitorului.

158.4.1. Pentru sumele reprezentând cheltuieli de executare silită, pe baza documentelor privind cheltuielile efectuate, până la eliberarea sau distribuirea sumelor rezultate din executarea silită, organul de executare încheie un proces-verbal. Procesul-verbal, semnat de conducătorul organului de executare, constituie titlu executoriu.

158.4.2. În cazul în care, prin aplicarea tuturor modalităților posibile de executare silită, nu s-a realizat nici o sumă, se încheie, de asemenea, procesul-verbal prevăzut la pct. 158.4.1.

158.5. Când debitorul achită sumele pentru care s-a început executarea silită, înainte de a se trece la vânzarea bunurilor mobile sau imobile indisponibilizate, este obligat să achite și cheltuielile ce s-au făcut cu primele forme de executare, pentru care organele de executare vor încheia un proces-verbal ce constituie titlu executoriu.

158.6. În cazul cheltuielilor privind transmiterea prin poștă, cuantumul acestora este tariful practicat de poștă pentru astfel de transmiteri.

Codul de procedură fiscală:

Art.159 Sumele realizate din executare silită

(1) Suma realizată în cursul procedurii de executare silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după comunicarea somației prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod.

(2) Creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), în ordinea vechimii, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.

(3)Daca suma ce reprezinta atat creanta fiscala, cat si cheltuielile de executare este mai mica decat suma realizata prin executare silita, cu diferenta se va proceda la compensare, potrivit art.105, sau se restituie, la cerere, debitorului, dupa caz.

(4)Despre sumele de restituit debitorul va fi instiintat de indata.

Norme metodologice:

159.1.1. Cu sumele realizate din executarea silită se sting obligațiile fiscale înscrise în titlul executoriu.

159.1.2. În cazul în care în titlul executoriu este înscrisă o singură creanță fiscală principală cu accesoriile acesteia, se stinge mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.

159.1.3. În cazul în care în titlul executoriu sunt înscrise mai multe creante fiscale, acestea se sting în ordinea vechimii, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.

159.2. În cazul în care executarea silită a fost începută pentru mai multe titluri executorii, stingerea creanțelor fiscale se va face ținându-se seama de dispozițiile prevăzute mai sus, în ordinea emiterii titlurilor.

159.3. În cazul valorificării bunurilor supuse executării silite, suma care va fi distribuită de către organul de executare este suma obținută din valorificare, mai puțin taxa pe valoarea adăugată.

Codul de procedura fiscală:

Art.160 Ordinea de distribuire

(1)În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când până la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus și alți creditori titlurile lor, organele prevăzute la art.126 vor proceda la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

a)creantele reprezentând cheltuielile de orice fel, facute cu urmărirea și conservarea bunurilor al caror pret se distribuie;

b)creantele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite somerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum și creantele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;

c)creantele rezultând din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

d)creantele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului trezoreriei statului, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;

e)creantele rezultând din împrumuturi acordate de stat;

f)creantele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;

g)creantele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau arenze;

h)creantele reprezentând amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

i)alte creante.

(2)Pentru plată creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscală:

Art.161 Reguli privind eliberarea și distribuirea

(1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii și care îndeplinesc condiția de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate la distribuirea sumei rezultate din vânzare față de alți creditori care au garanții reale asupra bunului respectiv.

(2) Accesoriiile creanței principale prevăzute în titlul executoriu vor urma ordinea de preferință a creanței principale.

(3) În cazul vânzării bunurilor grevate printr-un drept de gaj, ipoteca sau alte drepturi reale, despre care a luat cunoștința în condițiile art.141 alin.(6) și ale art.143 alin.(9), organul de executare este obligat să îi înștiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea pretului.

(4) Creditorii care nu au participat la executarea silită pot depune titlurile lor în vederea participării la distribuirea sumelor realizate prin executare silită, numai până la data întocmirii de către organele de executare a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

(5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu înștiințarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile.

(6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va consemna de executorul fiscal de îndată într-un proces-verbal, care se va semna de toți cei îndreptățiți.

(7) Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere executorului fiscal să consemneze în procesul-verbal obiectiile sale.

(8) După întocmirea procesului-verbal prevăzut la alin.(6) nici un creditor nu mai este în drept să ceară să participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.

Norme metodologice:

161.1.1. Organul de executare este obligat să îi înștiințeze din oficiu pe creditorii care au drepturi de preferință conservate asupra bunurilor care se valorifică ori care au constituite gajuri sau ipoteci asupra acestor bunuri, de îndată ce aceste bunuri au fost valorificate.

161.1.2. În înștiințare se va menționa data la care se va proceda la distribuirea sumelor obținute prin vânzarea bunurilor sechestrate.

161.2. În situația în care executarea silită a fost începută de alți creditori și este continuată de organele de executare prevăzute de Codul de procedura fiscală, când creditorii participă la executare, precum și în cazul în care creditorii și-au depus titlurile de creanță până la data întocmirii procesului-verbal privind eliberarea și distribuirea sumelor rezultate din executare silită, organele de executare au obligația de a distribui aceste sume potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 160 din Codul de procedura fiscală.

161.3. Organul de executare va proceda la eliberarea sau distribuirea sumelor obținute din valorificarea bunurilor sechestrate numai după un termen de 15 zile de la data la care cumpărătorul a depus prețul bunurilor mobile sau imobile cumpărate.

161.4. Când s-a aprobat plata în rate a prețului bunului imobil valorificat, eliberarea sau distribuirea sumelor se va face pentru fiecare plată efectuată.

161.5. Suma reprezentând dobânda stabilită în cazul vânzării în rate a bunurilor imobile nu se distribuie.

161.6. La data la care organul de executare procedează, după caz, la eliberarea sau la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate, acesta va întocmi un proces-verbal privind eliberarea ori distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.

161.7. Despre eliberarea sau distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate organul de executare va înștiința debitorul, creditorii care au participat la executarea silită, precum și creditorii care și-au depus titlurile executorii.

161.8 Procesul-verbal privind eliberarea sau distribuirea sumelor se semnează de către persoanele prezente, organul de executare consemnând, după caz, refuzul de a semna ori obiecțiile formulate de acestea.

161.9. In cazul in care a fost inregistrat dreptul de ipoteca in Cartea funciara, pentru bunurile imobile urmarite, sau au fost inregistrate creantele fiscale la Arhiva Electronica de Garantii Reale Mobiliare, pentru bunurile mobile, sumele rezultate din executarea silita vor fi distribuite in functie de rangul creantei conferit de momentul inregistrării.

Codul de procedura fiscala:

Art.162 Contestatia la executare silita

(1)Persoanele interesate pot face contestatie impotriva oricarui act de executare efectuat cu incalcarea prevederilor prezentului cod de catre organele de executare, precum si in cazul in care aceste organe refuza sa indeplineasca un act de executare in conditiile legii.

(2)Contestatia poate fi facuta si impotriva titlului executoriu in temeiul caruia a fost pornita executarea, in cazul in care acest titlu nu este o hotarare data de o instanta judecatoreasca sau de alt organ jurisdictional si daca pentru contestarea lui nu exista o alta procedura prevazuta de lege.

(3)Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta.

Norme metodologice:

162.1. Debitorul, creditorii care participă la executare ori care și-au depus titlurile executorii în vederea distribuirii sumelor realizate prin executare silită, terțul poprit, procurorul, persoanele care dețin în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie cu debitorul bunurile supuse executării silită ori care pretind că au un drept de proprietate sau un alt drept real asupra acestor bunuri, precum și orice altă persoană interesată pot face contestație la executarea silită.

162.2.1. Contestația la executare poate fi făcută:

- a) împotriva executării silită înseși;
- b) împotriva oricărui act de executare;
- c) împotriva refuzului organului de executare de a îndeplini un act de executare silită.

162.2.2. Contestația la executare poate fi făcută împotriva oricărei modalități de executare silită: poprire, executare silită prin poprire asupra conturilor bancare, executare silită asupra bunurilor mobile sau asupra bunurilor imobile, executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, precum și asupra unui ansamblu de bunuri.

162.2.3. Contestația la executare se introduce la judecătoria în a cărei rază teritorială se afla sediul organului de executare competent.

162.3. Împotriva actelor de înființare și de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii cel interesat poate face contestație în aceleași condiții și după aceeași procedură ca și la contestația la executare.

162.4. În cazul în care titlul executoriu în temeiul căruia a fost începută executarea silită nu este o hotărâre a instanței și nu există o procedură legală pentru contestarea sumei și a naturii obligației fiscale de plată înscrise în acesta, se poate face contestație la executare la judecătoria în a cărei rază teritorială se afla sediul organului de executare.

162.5. Contestația la executarea silită poate fi făcută, de asemenea, și cu privire la titlurile executorii emise de organele de executare, respectiv:

- a) procesul-verbal de stabilire a cheltuielilor de executare;
- b) procesul-verbal de stabilire a cuantumului dobânzilor, penalităților de întârziere sau a altor sume acordate prin titlul executoriu;
- c) titlul executoriu întocmit de organele de executare, pe baza evidenței pe plătitori, pentru obligațiile fiscale neachitate la scadență;
- d) procesul-verbal de adjudecare în cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului bunului imobil în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite.

Codul de procedura fiscala:

Art.163 Termen de contestare

(1)Contestatia se poate face in termen de 15 zile, sub sanctiunea decaderii, de la data cand:

a)contestatorul a luat cunostinta de executarea ori de actul de executare pe care le contesta, din comunicarea somatiei sau din alta instiintare primita ori, in lipsa acestora, cu ocazia efectuarii executarii silita sau in alt mod;

b)contestatorul a luat cunostinta, potrivit lit.a), de refuzul organului de executare de a indeplini un act de executare;

c)cel interesat a luat cunostinta, potrivit lit.a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contesta.

(2)Contestatia prin care o terta persoana pretinde ca are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmarit poate fi introdusa cel mai tarziu in termen de 15 zile dupa efectuarea executarii.

(3)Neintroducerea contestatiei in termenul prevazut la alin.(2) nu il impiedica pe ce de-al treilea sa isi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

Norme metodologice:

Codul de procedura fiscala:

Art.164 Conditii de sesizare a instantei

(1)Contestatia la executare se face cu conditia depunerii numai de catre persoanele juridice a unei cautiuni egale cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritoriala a Trezoreriei Statului.

(2)Dovada privind plata cautiunii prevazute la alin.(1) va insoti in mod obligatoriu contestatia debitorului, fara de care aceasta nu va putea fi inregistrata.

(3)Verificarea cuantumului cautiunii se va efectua de judecatorul de serviciu la data inregistrarii cererii.

(4)Cautiunea se restituie in cazul admiterii in totalitate a contestatiei.

Norme metodologice:

164.1. În cazul în care contestatarul persoană juridică formulează cerere de contestare a executării silita, acesta este obligat să depună o cauciune egală cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului aflată în aceeași rază teritorială în care își are sediul organul de executare.

164.2.1. Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune în cuantumul fixat de instanță.

164.2.2. Dacă bunurile urmărite sunt supuse stricăciunii, pieirii sau deprecierii, se va suspenda numai distribuirea preului.

164.2.3. Asupra cererii de suspendare formulate instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

164.3. În cazuri urgente președintele instanței poate dispune suspendarea provizorie a executării pe cale de ordonanță președințială, până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare prevăzute la pct. 164.2.1.

164.4. În cazul în care contestatia la executare silita a fost admisa în totalitate prin hotărâre judecatorească definitivă și irevocabilă, investită cu formula executorie, cautiunea se va restitui contestatorului, la cererea acestuia.

Codul de procedura fiscala:

Art.165 Judecarea contestatiei

(1)La judecarea contestatiei instanta va cita si organul de executare in a carui raza teritoriala se gasesc bunurile urmarite ori, in cazul executarii prin poprire, isi are sediul sau domiciliul tertul poprit.

(2)La cererea partii interesate instanta poate decide, in cadrul contestatiei la executare, asupra impartirii bunurilor pe care debitorul le detine in proprietate comuna cu alte persoane.

(3)Daca admite contestatia la executare, instanta, dupa caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau indreptarea acestuia, anularea ori incetarea executarii in sesi, anularea sau lamurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a carui indeplinire a fost refuzata.

(4)In cazul anularii actului de executare contestat sau al incetarii executarii in sesi si anularii titlului executoriu, instanta poate dispune prin aceeasi hotarare sa i se restituie celui indreptat suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reinerile prin poprire.

(5)In cazul respingerii contestatiei contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despagubiri pentru pagubele cauzate prin intarzierea executarii, iar cand contestatia a fost exercitata cu rea-credinta, el va fi obligat si la plata unei amenzi de la 500.000 lei la 10.000.000 lei.

Norme metodologice:

165.1. În cursul judecării contestației la executare reprezentantul organului fiscal sau al unității teritoriale a acestuia, după caz, va solicita în scris instanței de judecată ca în cazul respingerii contestației, pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, contestatorul să fie obligat la plata unor despăgubiri, iar când contestația a fost exercitată cu rea-credință, contestatorul să fie obligat la plata unei amenzi de la 500.000 lei la 10.000.000 lei.

165.2.1. În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, instanța poate dispune prin aceeași hotărâre să i se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reinerile prin poprire.

165.2.2. Dacă bunurile asupra cărora s-a făcut executarea nu au fost valorificate, acestea se vor restitui celui îndreptățit.

165.3. Dacă nu s-a dispus restabilirea situației anterioare executării, cel îndreptățit o va putea cere instanței judecătorești competente potrivit legii.

Codul de procedura fiscala:

Art.166 Insolvabilitatea

(1)Creantele fiscale urmarite de organele de executare pot fi scazute din evidenta acestora in cazul in care debitorul respectiv se gaseste in stare de insolvabilitate.

(2)Procedura de insolvabilitate este aplicabila in urmatoarele situatii:

a)cand debitorul nu are venituri sau bunuri urmaribile;

b)cand dupa incetarea executarii silita pornite impotriva debitorului raman debite neachitate;

c)cand debitorul a disparut sau a decedat fara sa lase avere;

d)cand debitorul nu este gasit la ultimul domiciliu fiscal cunoscut si la acestea ori in alte locuri, unde exista indicii ca a avut avere, nu se gasesc venituri sau bunuri urmaribile;

e)cand, potrivit legii, debitorul persoana juridica isi inceteaza existenta si au ramas neachitate obligatii fiscale.

(3)Prevederile alin.(2) nu se aplica in cazul in care exista succesorii universali sau cu titlu universal, potrivit dreptului comun, sau exista debitori solidari potrivit art.25.

(4)Pentru creantele fiscale ale debitorilor declarati in stare de insolvabilitate, conducatorul organului de executare dispune scoaterea creantei din evidenta curenta si trecerea ei intr-o evidenta separata.

(5)In cazurile in care se constata ca debitorii au dobandit venituri sau bunuri urmaribile dupa declararea starii de insolvabilitate, organele de executare vor lua masurile necesare de redebitare a sumelor si de executare silita.

Norme metodologice:

166.1. Procedura de declarare a debitorilor în stare de insolvabilitate începe după ce organele de executare au aplicat reglementările legale privind angajarea răspunderii altor persoane decât debitorul, încheind în acest sens un proces-verbal.

166.2. În scopul declarării debitorilor în stare de insolvabilitate, organele de executare au următoarele obligații:

a) să verifice la domiciliul fiscal al debitorilor ori în alte locuri despre care au informații, situația materială a acestora, precum și situația bunurilor de orice fel, proprietatea debitorului, și a drepturilor reale, după caz, iar în situația în care domiciliul fiscal al debitorului nu poate fi identificat, să încheie despre acestea un proces-verbal;

b) să solicite informații în condițiile art.46 și art.54 din Codul de procedura fiscală de la persoanele și/sau organele abilitate, în vederea identificării domiciliului fiscal al debitorului. Dacă din informațiile obținute se constată că debitorul are un alt domiciliu fiscal decât cel înscris în titlul executoriu, în limita competențelor, organele de executare, prin executorii fiscali, se vor deplasa în acel loc și vor consemna rezultatele verificării într-un proces-verbal;

c) să solicite relații cu privire la situația materială a debitorului persoană fizică de la unitățile sau de la persoanele fizice unde acesta și-a desfășurat activitatea profesională sau lucrativă în ultimii 3 ani, în măsura în care acestea pot fi cunoscute;

d) să solicite relații de la organele de executare unde sunt luate în evidență ca plătitori de impozite, taxe și alte obligații fiscale filialele sau sediile secundare ale debitorului persoană juridică sau de la organele de executare în a căror rază teritorială s-a născut debitorul persoană fizică, precum și de la cele în a căror rază teritorială acesta a avut ultimul domiciliu fiscal, cu excepția cazurilor în care locul nașterii și cel al ultimului domiciliu fiscal nu pot fi cunoscute;

e) să solicite de la organele și persoanele abilitate informații cu privire la moștenitorii care au acceptat succesiunea debitorului decedat;

f) să verifice documentele de constituire a persoanei juridice și de evidență, respectiv contract de societate, act constitutiv sau statut, după caz, acte adiționale de modificare a acestora, bilanș contabil, bilanș lunară și altele asemenea, consemnând rezultatele verificării într-un proces-verbal;

g) să solicite informații societăților bancare la care debitorul a avut sau are conturi deschise;

h) să solicite informații privind bunurile sau veniturile debitorului de la instituții care gestionează registre publice sau de la alte organe abilitate.

166.3. Procesul-verbal de constatare a insolvabilității, însoțit de referatul compartimentului de specialitate, avizat de compartimentul juridic din cadrul organului de executare sau din cadrul organului ierarhic superior, după caz, se supune spre aprobare conducătorului organului de executare. În cazul în care acesta consideră că investigațiile sunt incomplete, dispune măsurile care se impun pentru continuarea cercetărilor. Procesul-verbal de constatare a insolvabilității se aprobă de conducătorul organului de executare. După aprobarea procesului-verbal de constatare a insolvabilității, creanța se scoate din evidența curentă și se trece într-o evidență separată.

166.4. Organul de executare va înștiința de îndată registrul comerțului sau instanțele judecătorești, după caz, despre declararea stării de insolvabilitate a debitorului.

166.5.1. În cazul în care moartea debitorului persoană fizică, constată fizic sau declarată prin hotărâre judecătorească potrivit legii, survine înaintea începerii executării silite ori după încetarea ei și se constată că nu au mai rămas bunuri, cu excepția celor care nu pot fi urmărite, se procedează la scăderea definitivă a creanțelor fiscale din evidența organului de executare, fără a mai fi trecute în evidența separată.

166.5.2. Dacă debitorul decedat are bunuri și se constată că nu are moștenitori, se va proceda la stingerea obligațiilor fiscale prin executare silită. În cazul în care mai rămân creanțe nestinse, acestea vor fi scăzute definitiv din evidență conform pct. 166.5.1.

166.6. Pentru creanțele fiscale pentru care s-a declarat starea de insolvabilitate a debitorului, organele de executare sunt obligate să urmărească situația debitorilor pe toată perioada, până la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, inclusiv pe perioada în

care cursul acesteia este suspendat sau întrerupt. Verificarea situației debitorului se va face cel puțin o dată pe an, repetându-se, când este necesar, investigațiile prevăzute de lege.

166.7. În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile după declararea stării de insolvență, organele de executare vor lua măsurile necesare de redebitare a creanței fiscale și de începere a procedurii de executare silită.

166.8. După împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, creanțele fiscale rămase nerealizate vor fi scăzute din evidențele organului de executare.

166.9. Organul de executare va întocmi un dosar care trebuie să cuprindă toate documentele și informațiile solicitate, precum și procesul-verbal de constatare a insolvenței, aprobat de conducătorul organului de executare.

Codul de procedura fiscală:

Art.167 Deschiderea procedurii de reorganizare judiciară sau faliment

(1) Organul de executare este obligat ca pentru creanțele fiscale datorate de comercianți, societăți comerciale, cooperative de consum ori cooperative meșteșugărești sau persoane fizice să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului, în condițiile legii.

(2) Cererile organelor fiscale privind începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se vor înainta instanțelor judecătorești și sunt scutite de consemnarea vreunei cautiuni.

Norme metodologice:

167.1. Organele de executare vor solicita începerea procedurii reorganizării judiciare și/sau a falimentului, prevăzută de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, numai după ce au parcurs modalitățile de executare silită, posibile de aplicat, au angajat răspunderea altor persoane decât debitorul conform prevederilor Codului de procedura fiscală, după caz, și numai dacă au mai rămas creanțe fiscale restante.

167.2. În cazul în care procedura a fost declansată de alți creditori, organele fiscale competente se vor înscrie la masa credală în termenele stabilite de lege și vor urmări modul de derulare a procedurii în vederea recuperării creanțelor fiscale.

Codul de procedura fiscală:

Art.168 Anularea creanțelor fiscale

(1) În cazuri excepționale, pentru motive temeinice, prin hotărâre, Guvernul poate aproba anularea unor categorii de creanțe fiscale.

(2) În situațiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin poștă, sunt mai mari decât creanțele fiscale supuse executării silite, conducătorul organului de executare poate aproba anularea debitelor respective. Cheltuielile generate de comunicarea somatiei prin poștă sunt suportate de organul fiscal.

(3) Creanțele fiscale restante aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 100.000 lei, se anulează. Anual, prin hotărâre a Guvernului se stabilește plafonul creanțelor fiscale care pot fi anulate.

Norme metodologice:

168.1. În vederea anulării debitelor constând atât în obligații fiscale principale, cât și în accesoriile acestora, organul de executare întocmește un referat prin care se estimează cheltuielile de executare ce ar trebui să fie efectuate pentru recuperarea debitelor și se propune aprobarea anulării debitelor respective.

168.2. Conducătorul organului de executare aprobă anularea debitelor și dispune scoaterea din evidență a sumelor anulate.

168.3. Creanțele fiscale aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, și evidențiate până la această dată în evidența pe plătitori, constând în impozite, taxe și alte obligații fiscale, inclusiv accesoriile acestora, după caz, fiecare dintre ele mai mici de 100.000 lei inclusiv, se anulează.

168.4. Soldurile creanțelor fiscale înregistrate la data de 31 decembrie a fiecărui an, la nivelul plafonului stabilit pentru anul respectiv prin hotărâre a Guvernului, se anulează.

Codul de procedura fiscală:

Art.169 Posibilitatea de contestare

(1) Impotriva titlului de creanță fiscală și impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație, potrivit legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel ce consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul sau taxa stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art.81 alin.(1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(5) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

Norme metodologice:

169.1. Cel ce consideră că a fost lezată în drepturile sale prin lipsa unui act administrativ, fiind astfel îndreptățit să depună contestație, trebuie să demonstreze interesul legitim.

169.2. Prin lipsa actului administrativ fiscal se înțelege că petentul a depus la organul fiscal o cerere pentru emiterea unui act administrativ fiscal, la care nu s-a răspuns în termenul legal.

169.3. Pot fi contestate în condițiile art.169 alin.(4) din Codul de procedura fiscală și deciziile de impunere prin care nu s-au stabilit impozite sau taxe.

169.4. Se pot contesta numai bazele de impunere constatate separat printr-o decizie referitoare la baza de impunere nu și deciziile de impunere emise ulterior în temeiul acesteia.

169.5. Actul administrativ fiscal poate fi revocat de organul emitent până la introducerea contestației.

Codul de procedura fiscală:

Art.170 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare ale contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoana fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Contestația se depune la organul fiscal al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru.

Norme metodologice:

170.1. Contestația nu poate avea ca obiect decât sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția situației în care se contestă lipsa actului administrativ fiscal.

170.2. În contestațiile care au ca obiect sume se va specifica cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, datorii vamale, contribuții, precum și accesorii ale acestora.

170.3. In situatia in care se constata nerespectarea acestei obligatii, organele de solutionare competente vor pune in vedere contestatorului, printr-o adresa sa precizeze in termen de 5 zile de la comunicarea acesteia, cuantumul sumei contestate, individualizata.

170.4. In situatia in care contestatia este formulata printr-un imputernicit al contestatorului, organele de solutionare competente vor verifica depunerea in original a delegatiei avocatale, respectiv a procurii, care trebuie sa poarte semnatura si amprenta stampilei persoanei juridice contestatoare. In caz contrar, contestatorului i se va pune in vedere sa indeplineasca aceasta cerinta, indicandu-se si un termen rezonabil pentru aceasta.

170.5. Aceeasi procedura se va urma si in situatia in care contestatia formulata de o persoana juridica nu poarta semnatura si amprenta stampilei acesteia.

170.6. Confirmarea de primire a instiintarii de catre contestator se va anexa la dosarul cauzei.

Codul de procedura fiscala:

Art.171 Termenul de depunere a contestatiei

(1)Contestatia se va depune in termen de 30 de zile de la data comunicarii actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decaderii.

(2)In cazul in care competenta de solutionare nu apartine organului emitent al actului aministrativ fiscal atacat, contestatia va fi inaintata de catre acesta, in termen de 5 zile de la inregistrare, organului de solutionare competent.

(3)In cazul in care contestatia este depusa la un organ fiscal necompetent, aceasta va fi inaintata, in termen de 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(4)Daca actul administrativ fiscal nu contine elementele prevazute la art.38 alin.(2) lit.h), contestatia poate fi depusa, in termen de 3 luni de la data comunicarii actului administrativ fiscal, organului de solutionare competent.

Norme metodologice:

171.1. La primirea contestatiei, organul emitent al actului administrativ fiscal va intocmi dosarul contestatiei care va contine: contestatia si actul atacat in original, raportul privind rezultatele inspectiei fiscale, copii ale documentelor care au legatura cu cauza supusa solutionarii, documentele depuse de contestator, precum si, daca este cazul, decizia de instituire a masurilor asiguratorii, si-l va inainta organului de solutionare competent in termenul legal.

171.2. Organul emitent al actului administrativ fiscal atacat va intocmi un referat ce se va inainta organului de solutionare competent impreuna cu dosarul contestatiei care va cuprinde: dovada comunicarii actului atacat, precizari privind indeplinirea conditiilor de procedura precum si mentiuni privind instituirea masurilor asiguratorii.

171.3. Referatul va cuprinde si propuneri de solutionare a contestatiei, cu exceptia cazului in care actul administrativ fiscal este emis pe baza raportului de inspectie fiscala.

171.4. Organele care au incheiat actul administrativ fiscal atacat vor pastra, in copie, dosarul contestatiei la care vor anexa si solutiile emise.

171.5. Cand contestatorul isi majoreaza pretentiile, dispozitiile procedurale privind termenul de depunere a contestatiei se aplica corespunzator pentru diferenta contestata suplimentar.

Codul de procedura fiscala:

Art.172 Retragera contestatiei

(1)Contestatia poate fi retrasa de contestator pana la solutionarea acesteia. Organul de solutionare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renuntarea la contestatie.

(2)Prin retragerea contestatiei nu se pierde dreptul de a se inainta o noua contestatie in interiorul termenului general de depunere a acesteia.

Norme metodologice:

172.1. Retragerea contestatiei se face pe baza unei cereri scrise din care sa rezulte fara echivoc aceasta solicitare. Cererea de retragere trebuie sa fie semnata de contestator sau imputernicit, iar in cazul persoanelor juridice cererea trebuie sa poarte stampila persoanei juridice. Dovada calitatii de imputernicit se face potrivit legii.

172.2. Persoanele fizice vor anexa la cererea de retragere, copia actului de identitate.

172.3. Organul de solutionare competent va comunica decizia prin care ia act de renuntarea la contestatie dupa expirarea termenului general de depunere a contestatiei.

Codul de procedura fiscala:

Art.173 Organul competent

(1)Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a)contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 5 miliarde lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatorii sunt inregistrati ca platitori de impozite si taxe;

b)contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datoria vamala, accesoriile acestora, al caror quantum este de 5 miliarde lei sau mai mare, precum si cele formulate impotriva actelor emise de organe centrale se solutioneaza de catre organe competente de solutionare constituite la nivel central.

(2)Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(3)Cuantumul sumelor prevazute la alin.(1) se actualizeaza prin hotarare a Guvernului.

Norme metodologice:

173.1. Prin organe de solutionare competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatorii sunt inregistrati ca platitori de impozite si taxe se inteleg serviciile/birourile de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene, respectiv a municipiului Bucuresti si Directiei generale de administrare a marilor contribuabili.

173.2. Prin organe de solutionare competente constituite la nivel central se intelege Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

173.3. Atunci cand prin decizia de impunere nu s-a stabilit impozit sau taxa si/sau accesorii ale acestora, contestatia se solutioneaza de catre directiile generale unde contestatorii sunt inregistrati ca platitori de impozite si taxe, indiferent daca masura contestata este cuantificabila sau nu.

Codul de procedura fiscala:

Art.174 Decizia de solutionare

(1)In solutionarea contestatiei, organul competent se pronunta prin decizie.

(2)Decizia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac.

Norme metodologice

Codul de procedura fiscala:

Art.175 Forma si continutul deciziei de solutionare a contestatiei

(1)Decizia de solutionare a contestatiei se emite in forma scrisa si va cuprinde: preambulul, considerentele si dispozitivul.

(2)Preambulul cuprinde: denumirea organului investit cu solutionarea, numele sau denumirea contestatorului, domiciliul fiscal al acestuia, numarul de înregistrare a contestatiei la organul de solutionare competent, obiectul cauzei precum si sinteza sustinerilor partilor atunci cand organul competent de solutionare a contestatiei nu este organul emitent al actului atacat .

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt si de drept care au format convingerea organului de solutionare competent în emiterea deciziei.

(4) Dispozitivul cuprinde solutia pronuntata, calea de atac, termenul în care aceasta poate fi exercitata si instanta competenta.

(5) Decizia se semneaza de catre conducatorul directiei generale, directorul general al organului competent constituit la nivel central, conducatorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de inlocuitorii acestora, dupa caz.

Norme metodologice:

175.1. Decizia se semneaza de catre directorul general al Directiei generale de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, directorii executivi ai directiilor generale ale finantelor publice judetene, respectiv a municipiului Bucuresti si Directiei generale de administrare a marilor contribuabili, directorul organului fiscal emitent al actului fiscal atacat sau de inlocuitorii acestora, dupa caz.

175.2. Decizia privind solutionarea contestatiei se intocmeste astfel:

a) cate un exemplar se comunica contestatorului, persoanelor atrase, organului care a intocmit actul atacat, dupa caz, altor institutii publice;

b) un exemplar ramane la dosarul contestatiei;

c) un exemplar se pastreaza la dosarul deciziilor.

175.3. Organele care solutioneaza contestatiile vor tine evidenta acestora intr-un registru, din care sa rezulte identitatea contestatorului, obiectul cauzei, modul de solutionare si de comunicare a solutiei.

Codul de procedura fiscala:

Art.176 Introducerea altor persoane in procedura de solutionare

(1) Organul de solutionare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, in solutionarea contestatiei, dupa caz, alte persoane ale caror interese juridice de natura fiscala sunt afectate in urma emiterii deciziei de solutionare a contestatiei. Inainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art.7.

(2) Persoanele care participa la realizarea venitului in sensul art.169 alin.(4), si nu au inaintat contestatie, vor fi introduse din oficiu.

(3) Persoanei introduse in procedura de contestatie i se vor comunica toate cererile si declaratiile celorlalte parti. Aceasta persoana are drepturile si obligatiile partilor rezultate din raportul de drept fiscal ce formeaza obiectul contestatiei si are dreptul sa inainteze propriile sale cereri.

(4) Dispozitiile Codului de procedura civila referitoare la interventia fortata si voluntara sunt aplicabile.

Norme metodologice:

176.1. Interventia voluntara este forma de participare la cerere, in solutionarea contestatiilor a tertilor ale caror interese juridice de natura fiscala sunt afectate in urma emiterii deciziei.

176.2. Interventia fortata este forma de participare a tertilor in solutionarea contestatiilor, care sunt introdusi de catre organele de solutionare, din oficiu sau la cererea contestatorului. In cazul in care cererea de interventie fortata este formulata de contestator, aceasta va fi motivata in fapt si in drept.

176.3. Organul de solutionare competent se va pronunta asupra admisibilitatii cererii, iar in situatia in care aceasta nu e admisibila, va instiinta contestatorul printr-o adresa. Daca cererea de interventie formulata de contestator este admisa, aceasta se va comunica intervenientului.

176.4. Atunci cand interventia este facuta pentru apararea dreptului uneia dintre parti, aceasta are caracter accesoriu.

176.5. Atunci cand interventia urmareste realizarea sau conservarea unor interese de natura juridica fiscala proprii, aceasta are caracter principal.

176.6. In aceasta situatie, cererea de interventie trebuie sa indeplineasca cerintele prevazute pentru forma si continutul contestatiei iar asupra cererii de interventie principala, organele competente de solutionare se vor pronunta prin decizie.

176.7. Interventia se poate depune la organul competent de solutionare pana la emiterea deciziei de solutionare a contestatiei.

176.8. Organele competente de solutionare pot introduce in procedura de contestare si organul care a efectuat inspectia fiscala.

176.9. La solicitarea organului competent de solutionare, organele care au efectuat inspectia fiscala vor intocmi note de constatare pentru lamurirea aspectelor care fac obiectul contestatiei.

176.10. Prin acestea nu se vor putea stabili debite noi, iar impotriva lor nu va putea fi exercitata calea administrativa de atac, notele de constatare urmand a fi conexe la dosarul contestatiei aflat in curs de solutionare.

Codul de procedura fiscala:

Art.177 Solutionarea contestatiei

(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

(2) Organul de solutionare competent pentru lamurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al directiilor de specialitate din minister sau al altor institutii si autoritati.

(3) Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria cale de atac.

(4) Contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat, sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

(5) Organul de solutionare competent se va pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar cand se constata ca acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

Norme metodologice:

177.1. In situatiile in care organele competente au de solutionat doua sau mai multe contestatii, formulate de aceeasi persoana fizica sau juridica impotriva unor titluri de creanta fiscala sau alte acte administrative fiscale incheiate de aceleasi organe fiscale sau alte organe fiscale vizand aceeasi categorie de obligatii fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influenteaza reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, daca prin aceasta se asigura o mai buna administrare si valorificare a probelor in rezolvarea cauzei.

177.2. In cazul in care contestatorul isi restrange sau isi majoreaza pretentiile formulate initial, organul de solutionare investit isi va declina competenta in favoarea organului de solutionare competent.

177.3. In cazul in care contestatiile sunt astfel formulate incat au si alt caracter pe langa cel de cale administrativa de atac, pentru aceste aspecte cererea se va inainta organelor competente de catre organul investit cu solutionarea caii administrative de atac, dupa solutionarea acesteia.

177.4. In conditiile in care contestatorul nu a prezentat organelor de inspectie fiscala care au efectuat activitatea de verificare documente si informatii pe care ulterior finalizarii inspectiei fiscale le considera relevante in sustinerea cauzei, acestea vor putea fi administrate in procedura de solutionare a contestatiilor.

177.5. Organele de solutionare, vor aprecia admisibilitatea probelor noi, in functie de circumstantele edificatoare ale fiecarui caz.

Codul de procedura fiscala:

Art.178 Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1)Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a)organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

b)cand solutionarea cauzei depinde, in totul sau in parte, de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati.

(2)Organul de solutionare competent poate suspenda procedura, la cerere, daca sunt motive intemeiate.

(3)Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea.

Norme metodologice:

178.1. Sesizarea penala intocmita potrivit art. 99 din Codul de procedura fiscala va fi inaintata, in copie, organului emitent al actului administrativ fiscal atacat care o va anexa la dosarul contestatiei.

178.2. Procedura administrativa se reia la cererea contestatorului sau la sesizarea organului care a efectuat inspectia fiscala, prin depunerea unui document emis de organele in drept.

178.3. Decizia de suspendare a solutionarii cauzei va fi comunicata si organului care a efectuat inspectia fiscala, in situatia prevazuta de art.178 alin.(1) lit.a) din Codul de procedura fiscala.

Codul de procedura fiscala:

Art.179 Suspendarea executarii actului administrativ fiscal

(1)Introducerea contestatiei pe calea administrativa de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2)Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat pana la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificata a contestatorului.

(3)Daca se suspenda executarea unei decizii referitoare la baza de impunere, atunci se va suspenda si executarea deciziei de impunere ulterioare.

(4)Organele de solutionare pot dispune instituirea masurilor asiguratorii de catre organul fiscal competent in conditiile prezentului cod.

Norme metodologice:

179.1. Motive de acordare a suspendarii executarii actului administrativ fiscal contestat, pot fi: existenta unei indoieli puternice asupra legalitatii actului atacat, iminenta producerii unei vatamari ireparabile a contestatorului, etc.

179.2. Contestatorul poate depune orice inscrisuri pe care le considera relevante in sustinerea cererii de suspendare a executarii actului administrativ fiscal atacat.

179.3. Organul de solutionare poate dispune, prin decizie motivata, instituirea masurilor asiguratorii, atunci cand acestea se impun potrivit legii, dispozitiile art.119-120 din Codul de procedura fiscala aplicandu-se in mod corespunzator. Organul de executare va comunica organului de solutionare ducerea la indeplinire a acestora.

179.4. Contestatorul va fi instiintat de modul de rezolvare a cererii de suspendare a executarii actului administrativ fiscal, pe baza unei adrese. Atunci cand nu se da curs cererii contestatorului, adresa va cuprinde si motivele ce au format convingerea organului de solutionare.

Codul de procedura fiscala:

Art.180 Solutii asupra contestatiei

(1)Prin decizie contestatia va putea fi admisa, in totalitate sau in parte, ori respinsa.

(2)In cazul admitterii contestatiei se decide, dupa caz, anularea totala sau partiala a actului atacat.

(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.

(4) Prin decizie se poate suspenda solutionarea cauzei, in conditiile prevazute de art.178.

Norme metodologice:

180.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

a) neintemeiata, in situatia in care argumentele de fapt si de drept prezentate in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice cele dispuse prin actul atacat;

b) nemotivata, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii;

c) fiind fara obiect, in situatia in care sumele si masurile contestate nu au facut obiectul actului atacat;

d) inadmisibila, in situatia contestarii deciziilor de impunere emise in temeiul deciziei referitoare la baza de impunere.

180.2. Prin decizie se poate lua act de renuntarea la contestatie, in situatia in care contestatorul solicita retragerea contestatiei.

180.3. Actul administrativ fiscal atacat poate fi anulat in situatia in care este incheiat de organe fiscale necompetente.

180.4. Aceste solutii nu sunt prevazute limitativ.

180.5. Verificarea efectuata ca urmare a desfiintarii actului administrativ contestat se va realiza si va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia.

180.6. Noul act administrativ fiscal va putea fi contestat potrivit legii.

180.7. Prin noul act administrativ fiscal nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii.

Codul de procedura fiscala:

Art.181 Respingerea contestatiei pentru neindeplinirea conditiilor procedurale

(1) Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia va fi respinsa fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

(2) Contestatia nu poate fi respinsa daca poarta o denumire gresita.

Norme metodologice:

181.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

a) nedepusa in termen, in situatia in care aceasta a fost depusa peste termenul prevazut de prezenta lege;

b) fiind depusa de o persoana lipsita de calitatea de a contesta, in situatia in care aceasta este formulata de o persoana fizica sau juridica lipsita de calitate procesuala;

c) fiind depusa de o persoana lipsita de capacitate de exercitiu, potrivit legii.

d) lipsita de interes, in situatia in care contestatorul nu demonstreaza ca a fost lezat in drepturile sale.

181.2. Aceste solutii nu sunt prevazute limitativ.

Codul de procedura fiscala:

Art.182 Comunicarea deciziei si calea de atac

(1) Decizia privind solutionarea contestatiei se comunica contestatorului, persoanelor introduse, in conditiile art.39, precum si organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.

(2) Deciziile emise in solutionarea contestatiilor pot fi atacate la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta.

Norme metodologice: